

Зіненко Дмитро

Тайммен

Пролог

Formatted: Heading 1, Right, Tab stops: Not at 4.71"

Formatted: Font: +Headings (Garamond), 18 pt, Bold, No underline

Formatted: Font: Times New Roman, 16 pt, Underline

Formatted: No Spacing, Left, Tab stops: Not at 4.71"

Початок історії

Починаючи з 20-х років ХХІ-го століття людство пішло у прірву. З року в рік усі, неначе одурманені, перестали контролювати реальність. Люди в цілковитому відчаї, а науковці, все ще шукаючи вакцину спасіння, почали ставати піддослідними в надії отримати хоч якісь кошти на життя. Під час одного з таких експериментів і з'явився наш герой.

У невеликому містечку, десь в Україні, жила собі сім'я. Усе було добре, усі були здорові, але разом з нападом сусідньої країни прийшла біда і до них.

По - перше, Данила, голову сім'ї, мобілізували до війська, а, по - друге, тяжко захворіла на рак його дружина Ольгердія. Ямлина, їхня дочка, шукаючи хоч якийсь вихід допомоги матері, погодилась на сурогатне материнство для сім'ї науковців. Вона навіть не підозрювала, що все не так просто, як здається.

Пологи були важкі... Ямлина, на жаль, їх не пережила, а на світ з'явився хлопчик на ім'я Ярослав, ~~тої~~ якому судилося врятувати нас ~~у~~ всіх. Час йшов, а він ріс...

Та було в ньому щось дивне, невідоме досі, незвичайне. Гуляючи, він зник і батьки-науковці Олександр та Олександра, не могли його ніде знайти. А потім через певний час, коли він знайшовся, то оповідав їм цікаві історії, які були дуже схожі на історичні події. Хоча на свої 9 років він і був начитаний, але в його історіях було все так яскраво, наче це справді відбувалося на його очах.

- Ярославе, де ти був знову? Ми з батьком обшукали вже все.

-Мамо, я... Я знову бачив... Бачив чоловіків, дивних таких, в шароварах з вусами... Словом таких, як я бачив на картинках в книж~~ці~~, що ви мені подарували на Різдво. От що дивно, я... Я наче був одним з них.

-Синку, я ж тебе просила не захоплю~~ватися~~ ~~ї~~ так книгами. Ось бачиш, тобі вони вже сняться!

Повернемося до діяльності його батьків. Коли в ХХ-му столітті відкрили ДНК, люди понад століття намагалися його розшифрувати. Саме над цим і працювали біолог Олександра Ольгофич та наноінженер Олександр Ольфович.

Праюючи важко ~~Г~~Фодинами, тижнями, днями, доба за добою, ~~але~~ всі їхні спроби були марними.

Проте одного дня вони відкрили щось невідоме, щось недосяжне...

- Олександр, коханий, прокидайся! Уже ранок! - будила його дружина, намагаючись підняти його ~~._~~ (Він заснув прямо на робочому місці за столом.)

- Що? Уже ранок? -запитав Олександр.

Чи це мені приснилось, а чи й було справді...

Частина 1

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font: +Headings (Garamond), 18 pt, Not Bold, Not Italic, Font color: Accent 1

Знайомство з героєм ~~Частина 1~~

- Після вчорашнього синтезу моєї ДНК я якимсь невідомим для мене чином зміг відправити її на пару годин назад. А уже через декілька хвилин виявилось, що в мене є три файли. Один з них мав дату і нібито я його створив декілька годин тому.

- Це неймовірно, коханий! Ми навіть не сподівалися на такий результат. Тепер потрібно приховати результати від компанії, адже неодмінно це досягнення продадуть в інші руки.

- Тоді пересади в мою ДНК цей варіант, перекинь програму, щоб перенести все на телефон, приховай цей файл. Так ми зітремо всі сліди.

Виконавши все, що запланували, вони мали на думці ~~у думках~~ лише одне запитання: "Що далі?!"

Продовжуючи працювати, вони знаходили все більше відповідей, проте час йшов не на їхню користь. Окрім досліджень, вони намагалися поповнити свою сім'ю дитиною, проте усе було марно.

От ми дістаємося до того місця, тих точок співставлення, за допомогою яких всі пазли починають складатися в більш-менш ясну картину. Повернімося до подій описаних вище.

Отже, син Ярослава насправді був реальністю, як ви уже здогадалися.

Напад сусідньої держави переріс у широкомасштабну війну, а наш герой ріс. Він захоплювався історією ї батьки лише заохочували його. Сім'я науковців допомогла його рідній бабусі, але вона була пригнічена після смерті дочки і сама покинула цей грішний світ. Дід помер на війні героєм.

Щодо Ярослава, то йому в школі було важко. Багато історичних подій, він бачив по-іншому, зникаючи безвісти при цьому на декілька годин.

Чи знав він насправді про свій цей ~~цей~~ дар?

Навіть його батьки лише підозрювали про це, а однокласники лише жартували та насміхалися з нього.

- Тобто ти хочеш сказати, що я, педагог з 40річним стажем, більшість історичних фактів трактую невірно, Ярославе?

- Так, Поліно Іванівно! (Лунає сміх всього класу)

- Негайно вийди з класу і навчись поважати старших...

Найбільше, що з'їдало зсередини нашого, проте ще не героя, що він не може це довести. Здібності розвивалися відповідно до його віку, тому він вибірково міг побувати в тому чи іншому історичному періоді.

Він навіть побував на своєму першому Дні народження я, хоча в реальному житті йому було уже 4 роки. Усе було чітко цього разу.

- Сьогодні нашому синочку рік, - промовила Олександра.

- Так, уже сьогодні... Як ж ~~ш~~ швидко летить час! - промовив Олександр.

Сім'я святкує втрюх, нікого зайвого немає поруч. Ярослав посміхається, сидючи в колясці.

***

Далі було ще цікавіше. Він опинився в тілі свого діда, коли той був присутнім на інавгурації Леоніда Даниловича Кучми 1994 року. Переміщення за переміщенням... Він мав відчуття ніби був очима і розумом свого предка.

Частина 2

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font: +Headings (Garamond), 18 pt, Font color: Accent 1

Родовід героя Частина 2

Повернемося до описаних подій з самого початку. Данило й Ольгердія познайомилися на дискотеці в селі, де вона жила. Ольгердія була з сім'ї литовця, який переїхав у часи Радянського Союзу за обміном, а мати була місцевою жителькою. Вони познайомилися випадково, зустрівшись поглядами.... І після цього вже ніколи не розлучалися, проживши два роки "душа в душу". Згодом ~~Через два роки після їхнього одруження~~ в них народилася Ося.

Що ж ~~не~~ до батьків Данила? Вони жили в місті. Але їхні батьки були, як не дивно, з сусіднього села. Дізнаймося ж детальніше родоводи родни. В обох сімях родинах були люди з магічними здібностями. Прапрабабуся Ольгердії була знахаркою. Усі до неї зверталися за допомогою, і вона допомагала. Кому молитвами, кому відварами, настойками. Уся губернія, а згодом і більша половина тодішньої Російської імперії зверталися до неї. Якби порівнявати її з нашим часом, то її можна було б назвати Вангою XIX століття. Слава про неї доходила навіть до царя. Її неодноразово запрошували бути при дворі царською цілительницею, проте вона навідріз відмовлялася, бо вважала, що цей дар для того, щоб допомогти якомога більшій кількості людей.

Так і прожила все своє життя, залишившись в тому селі, де й народилася. Для неї головними були зовсім не матеріальні цінності. Вона приймала від людей вдячність слова, чи то ж їжу, чи тканину. Словом, хто чим міг, їй віддячували їти за допомогу, але лише не грошимаі, до них вона категорично ставилася категорично.

Щодо Данилових родичів і чому його батька занесло в наші краї є дуже цікаве припущення (хоча скоріше це сімейна легенда). Його предок був в дружині Литовських князів, тих що заснували Литовське князівство. Його звали Ольвїрд. Він був настільки захоплений культурою місцевого населення, що закохався і з сім'єю перебрався сюди. Вони жили аж до приходу ~~до~~ влади більшовиків 1917 року, потім були заслані до Сибіру, а згодом ~~потім~~ повернулися до Прибалтики. Саме тому ця історія оповідалася з покоління в

покоління. Коли ж випала нагода батьку Данила потрапити в Україну, то він без жодних роздумів переїхав і здійснив багатовікову родинну мрію.

Що ж до Ольгердії, то вона, будучи в тілі, мала красу неймовірну. З нею не дружили дівчата, бо вона була грубою. Та і хлопці, як до неї не підступалися, вона їм різко відмовляла.

І от дискотека. Компанія молодиків з міста. І серед них Данило, мужній і статний. Ося і Данило зустрілися поглядами і ніби весь світ завмер, час зупинився.

Ніхто не розумів цього союзу, усі заздрили. Жили вони відносно небагато, але щасливо. Ямлина з'явилася в них не одразу, чи то заздрісницями винні чи то всьому свій час. Так як вона була пізньою дитиною, то їй віддавалась вся любов і ласка батьків. Від неї також була максимальна віддача, вчилася на відмінно, а про допомогу її просити ніколи не доводилось, бо ініціатором виступала самостійно. Батьки не могли не нарадуватися нею. І тут війна... Ніхто...ніхто не міг навіть півроку тому уявити про перебіг таких подій! Данило пішов у першій же хвилі добровольців, але удача, яка переслідувала його в одному з боїв, його покинула. Він загинув... Загинув героєм та з вірою, що його жертва не мдарнма.

Після того як чоловік пішов на війну, Ольгердія чи то через нерви, чи то з іншої причини почала себе відчувати все гірше і гірше. Лікарі констатували рак. Дочка ув відчай шукала виходу. Її одногрупниця, любителька легких грошей і звела сім'ю науковців з нею. Напевно, через молодість вона їх не пережила. Мати, приховуючи від чоловіка діагноз, боляче переживши смерть дочки та чоловіка, розуміючи що не має для чого жити і для кчого жити, у черезенну хворобу н також померла.

Частина 3

Formatted: Font: +Headings (Garamond), 18 pt

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font: Times New Roman, 16 pt

Сім'я Ольфовичів Частина 3

Сім'я Ольфовичів...

Чому вони наважилися на сурогатне материнство? Як і більшість сімейних пар, які перепробували майже вее і всі методи, вибрали цей, як останній варіант та надію. Вони вічно були зайняті своєю науковою діяльністю.

Повернімося трохи назад, у дитинство Олександра та Олександрри.

Обоє вони росли в інтелегентних сім'ях, проте окрім знань, вони вчились аналізувати самостійно, робити свої висновки. Дивно, що вони окрім своїх спеціалізацій все інше вважали непотрібним. Наприклад, для них було дивним захоплюватись літературою, навіщо учити те, чим захоплювались колись. Разом з тим наукові відкриття праці і знання їх захоплювали.

Вони зустрілися в бібліотеці. Йому потрібна була книга, яку вона вже читала. Спочатку вони не дійшли консенсусу, потім їх вигнали з приміщення. Неначе мить, ще хвилинка, Олександр здивовано завовав і, спускаючись сходами за цією, ще мало знайомою, дівчиною, почав відчувати невідоме до цього відчуття. Дійшовши до виходу, він наздогнав її, вибачився і запросив на побачення. З того моменту все й закрутилося. Вони мали настільки сильну любов, що нею можна зцілювати.

Згодом вони разом почали працювати в корпорації "Софт Лайф". Корпорація займалася виробництвом ліків, проте Ольфовичі працювали в експериментальній лабораторії, про яку знали обмежене коло людей і на цей проект було держзамовлення з Міноборони.

Паралельно з цим Олександр обдумував ідею переміщення в часі, допомагаючи при цьому своїй дружині. Історію він вважав мірилом тієї влади, що знаходиться при владі, бо так чи інакше переписувалися деякі історичні факти, які були правдою і пропагандою для владних кіл.

Радянський Союз та фашистська Німеччина були не першими в цьому.

Олександра Вона ж як "голуб світу" хотіла врятувати всіх і кожного.

Вони були вже ув відчай. Аж тут майже перед появою Ярика в їх житті, після безсонних ночей, роздумів у них вийшло. Спочатку в Олександрі виникла ідея: взяти ДНК, зробити його ніби комп'ютерний диск, тобто зробити його в електронній формі, то ним можна буде користуватися як будь-яким іншим файлом в Total Commander. Звичайно, не без допомоги чоловіка, але їй це все вдалося.

Далі удача спіткала Олександра. Надихнувшись ще в дитинстві роботами та Ейнштейном а, він мріяв втілити його теорію відносності. І от настав цей момент. Ново він створення програмау, існувала як не в тривимірній площині, визначала нашу дійсність за константу і була початком руху координат. Спочатку йому вдалося перемістити файл ув минуле, а потім речі такі як: годинник, обручка а. Те що Ольфовичі були пацифістами, було однією з основних причин чому вони приховування результатів вн своїх досліджень. Тікаючи в звичайне містечко в Україні вже з малою дитиною, принесли першу жертву людству, продовжуючи його існування як мінімум на пів століття.

Ярик був не по роках розумним. Йшли роки... І от на 5 років йому батько подарував наногодинник, який мав всі сучасні функції будь-якого електронного гаджету. Та навіть більше! Він портативно міг з'єднуватися з будь-яким приладом, пристроєм, технікою.

Одного разу хлопчик, шукаючи щось цікаве, з'єднався з комп'ютером батька і знайшов його програму для переміщення переносу і зберіг її собі. Будучи дитиною, незрозуміло яким чином, привів ув дію. Аналогічним чином вийшло з програмою мами для ДНК. Він так захопився і удосконалив їх, що в 4 вже силою думки міг управляти цими двома програмами.

Дім і школа Частина 4

Батьки дізналися про це, коли йому уже було років дванадцять. Коли вони дивилися сім'єю черговий фільм про подорожі в часі, випущений Голлівудом, тоді виникла перша суперечка між батьком та сином:

- Якась фантастика просто констатував Олександр. Достаченно невідомо, що буде з річчю, з матерією при переміщенні в просторі.

- О, наш тато завів диспут, - сміючись промовила Олександра

- Ні, серйозно! Наприклад, що буде з яблуком? Воно згниє чи від нього залишиться лише брунька? А з людиною вона стане молодшою чи старшою? Що взагалі відбуватиметься? Якщо навіть враховувати ймовірність подорожей в часі, то чому ми не відчуваємо жодних їх наслідків зараз?

- Тато, як же твоє захоплення теорією відносності Ейнштейна в дитинстві? Як же ж ваша з мамою програма по синтезу ДНК? Твоя програма для перенесення в часі? Хіба не можна їх скомпонувати та здійснити подорож?

- Що за нісенітниця? Мама простий увчитель біології, а я - інформатики? Звідки такі фантазії сину? - промовив Олександр.

- Синку, ти знову не ходив до шкільного психолога Олексія Михайловича? - запитала Олександра

- Для чого ви мене обманюєте, я все бачив на власні очі! – обурився Ярослав.

- Це лише твої фантазії, синку, і, будь - ласка, будь ввічливим з нами. Ми все ж таки твої батьки, - грізно відповів батько.

- Це чергова ваша брехня, - у відчаї прокричав син Ярик.

- Ти під домашнім арештом і без кишенькових грошей. Ти покараний, бо твої фантазії прямопропорційно шкодять твоїй поведінці. Від завтра ти відновиш походи до психолога. А зараз йди до своєї кімнати та обдумай мої зауваження, - грізно констатував Олександр.

Ярик невдоволено покидає вітальню, а батьки продовжують ледве не пошепки діалог:

- Може, ми надто суворо з ним, - з сумом промовила Олександра

- Ти ж знаєш це заради його блага, краще все спихнути на його фантазію, - промовив Олександр.

- А може, він і справді подорожував? - задумливо озвучила запитання Олександра.

- Та ні! Цього не може бути. Як? Ми два вчених не могли до цього дійти, а дитина в 3-4 роки до цього дійшла? Це чистої води фантастика. Та навіть якщо б це і сталося, то як би він зумів повернутися назад? Як би він міг самостійно закінчити те, над чим ми працювали понад 10 років? Це чистої води фантастика. Краще брехня, ніж правда, яка приверне увагу. Нам людство і майбутні покоління не пробачать таких рокових помилок! - констатував Олександр.

- Я згодна з тобою, але якщо він дійсно говорить правду... Словом спробуємо в усьому розібратися, а не робити з сина хворого з багатою фантазією. Ти згоден, коханий?

- Так, любакежана, вибач, що погарячкував, - промовив Олександр

- Поговори з ним зараз, бо якщо він говорить правду, ми маємо йому допомогти. Плюс ув нього зараз перехідний період, бо якщо він закриється в собі від увсього світу, то нам буде у-надзвичайно важко його витягти звідти, - промовила Олександра.

А тим часом у кімнаті Ярика...

- Бракувало мені наговорів від тієї старої карги, що веде історію, знущань однокласників, шкільний психолог, якому самому потрібна допомога, так ще тепер батьки мені не вірять... Фух, як це важко! Одні зі своїми 40-річними стажми викладають ту інфу, достеменність і правду, про яку не знають, однокласники, у яких «-зіров» інтелекту і головне - фізична сила, а батьки, як? Як це так можна нагло брехати в очі власній дитині!-. Для чого вони приховують правду? - бурмотав про себе Ярослав.

Тут почувся стукіт ув кімнату та голос батька:

- Синку, можна ввійти?

- Звичайно, тату.

- Я присяду тут, якщо ти не проти. Нам треба поговорити.

- Добре, тату.

- Не пам'ятаю, звичайно, себе у твоєму віці, але пам'ятаю основне, що перехідний вік емоційно важкий. Якщо ти хочеш обговорити якісь свої проблеми чи ми з мамою чимось можемо допогти, то ми готові тебе почути, - промовив батько.

- Добре, якщо ти вже заговорив про пубертатний період, то давай про це.

Тільки домовимося: я тобі розкажу все, як є, але до психолога не піду, згода?

Лише за такої умови, - промовив Ярослав

- Не люблю, коли мені ставлять умови, тому відпочивай, синку. Я емоційно втомився від наших сварок, а до психолога все-таки сходи, бо я не вмію копатися в душевних розмовах. На добраніч, сину.

- На добраніч, тату~~е~~.

- Що там, коханий? - запитала Олександра в чоловіка, який щойно вийшов з кімнати сина.

- Ми спокійно поговорили, я його вмовив підти до психолога. Він ліг спати.

- Добре, і ми відпочиньмо, - промовила Олександра.

Уночі їй наснився сон, у якому її син вже старший, але в гальмівній сорочці і його "пічкають" таблетками, бо його визнали психічно хворим. Сновидіння неабияк налякало Олександру.

ВУранці мама заходить будити сина, коли задвонив будильник:

– Синку, прокидайся, в тебе сьогодні насичений день!

- Як і завжди... - зне~~я~~хотя відповів Ярослав, але прокинувся.

В Олександри майже кожен день був активним, бо потрібно було всіх розбудити, а перед тим приготувати сніданок. Зазвичай це були гарячі бутерброди з чаєм. Її чоловік, як і син, важко прокидалися, тому встигали лише зібратися.

Попрощавшись, усі розійшлися по класах. У мами сьогодні були восьмі класи, у батька - п'яті. Зайшовши до класу, Ярослав натрапив на своїх недругів:

- Опапа, а хто тут у нас сьогодні приперся в школу? Чи не ти Ольфович?

Перше кохання

Частина 5

Це був не хто інший, як Марк і його друзі.

Їх було троє. Причину появи в школі і своєю метою відповідно вони вважали знущання з однокласників. Цьому сприяло те що, батьки Марка і його друзів були найвпливовішими в місті і їхні діти користувалися цими привілеями. Крім того, батьки були меценатами в школі, тому вчителі крізь пальці дивилися на поведінку дітей та завищували їм оцінки. У 90-ті батьки займалися рекетом, а вже в наш час вони стали добропорядними депутатами міської ради.

Батько Марка взагалі був мером міста, той, що зліва, Олексій - його зам, а третій Сергія - приватним підприємцем.

- Трійка МОС! Усе як завжди: неоригінальні, безкреативні запитання.

Придумайте щось нове, - гордо заявив Ярослав.

- Ок! Лови, фантазере довбаний, плюху в вухо, - промовляє Марк, замахуючись при цьому сві~~ім~~ кулаком, але Ярослав вивертається, і той падає. Увесь клас здригається сміхом. У клас заходить увчитель з якоюсь дівчиною. Усі розбігаються по своїх місцяртах, а Марк говорить нашому майбутньому герою:

- Ти ще про це пошкодуєш...

Орест Васильович - їхній класний керівник. Декілька слів про нього.

Викладає він у них біологію. Нещодавно одружився з молодою вчителькою хімії Тамарою Петрівною. Було йому тоді років 35.

-Любі учні, вітайте нову нашу ученицю - Юлю Бобрик. Вона з батьками нещодавно переїхала в наше місто. Якщо хочеш, то можеш сказати декілька слів про себе.

- Мене звати Юля. Мені - 12. Люблю музику, захоплююсь латиноамериканськими танцями і карате.

Частина 5

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font: +Headings (Garamond), 18 pt, Not Bold, Not Italic, Font color: Accent 1

Formatted: Centered

Formatted: Left

- Присідай на вільне місце, де ти бажаєш. Клас, прошу покажіть Юлі нашу гостинність, - промовив Орест Васильович.

Увесь цей час поки говорив класний керівник та Юля, його думки, думки Яри́ка, були наче не його, ніби хвиля радіо, поміняло частоту і замість звичної знайшлася нова станція.

Юля, наче гіпнотизер, повністю заповони ~~вна- собою його~~ простір в його голові ~~себею~~.

Біля нашого героя було вільно, тож вона присіла біля нього, зустрівшись поглядами на секунду. Відбулася ефорія і тут в нього в тілі відбувся ефект, яку́й можна порівняти з радістю від отримання бажаного подарунка, радості від перемоги ~~в- будь-в будь-~~ чому! Раніше Ярик отримував такий вибух емоцій від сімейних вечорів з батьками чи коли його чергова подорож в часі відкривала для нього щось нове.

Уже на перерві Юля заговорила перша:

- А як тебе звати?

А в нього наче мову відібрало! Ярик, як неандерталець, почав вимовляти звуки, а до купи все скласти не міг. Якраз в цей час підійшла вищезгадана трійка МОС і Марк не зміг промовчати:

- Це наш Ярик ~~—~~ «фантазьор». Розумний лише на фантазії.

- Узагалі я не до тебе зверталася, хлопче, - промовила Юля.

- Чого ти така борза, мала? Краще познайомся з елітою цього класу! Я Марк, це - Льоха, а це - Сергій.

Юля хотіла щось сказати, але тут набігли знайомитися. Ярик лише покраснів, він не розумів, що з ним коїться та і зайва увага, його напружувала.

Поміж тим час пролетів швидко. Увесь клас познайомився з новою ученицею, уроки закінчилися.

Трійка підійшла до Ярослава і Марк промовив:

- Чекаю тебе за школою зараз же. І не ~~вз~~думай втекти, як дівчисько!

Думки заплуталися... Що ж робити? Зібравши речі в портфель, він попрямував до виходу зі школи. Тут зібрався чималий натовп:

- Ну що Ольфович готовий до бійки чи ти тільки пригина́тися вмієш? - запитав Марк.

- Ти лише тереве́ни́ти вмієш? - запитав Ярослав

Почалася бійка. Марк замахнувся рукою на опонента. Спершу Ярик відмахнувся, а потім Марк штовхнув його, сів на нього і почав гамселити обома руками. Натовп лише радінжував. У ці секунди Ярик задумався: як він довів до того, що з нього так знущаються, що він став посміховиськом усієї школи.

Згадався клас другий, перша сутичка з трікою коли вперше трійка його заділа. Його думки матерілізувалися, годинник видав звук ~~наче звук~~ будильника, і він перенісся в часі та просторі. Натовп був шокований, коли Марк залишився сам, сидячи на землі.

Їм по 8. Наша славнозвісна трійка разом з іншими дітьми на перерві грає в квача. Тут Ярик перечепився і впав.

- Ха-ха, лузер, тримай квача! - сказав Марк, торкнувся і почав з і своєю трійкою сміятись.

Це все залишилось записаним в пам'яті Ярослава, глибоко десь там у спогадах. Але цього разу він повернувся в час, коли лише пролунав дзвінок на перерву. Хтось з однокласників кнасу крикнув:

- Народ, гайда в квача!!!

- Натовп линув на вулицю. Ярик оговтався і озирнувся навколо, щоб зрозуміти, де він. Таких різких переходів у нього ще не було.

Пробігши очима, знайшов своїх однокласників. Згадавши приблизні їх риси, підбіг.

- Ольфович, ти останній. Значить ти квач.

- Ок, -відповів Ярик.

Він наздогнав Льошу із трійки і побіг, але тепер був уважним. Проте це йому не допомогло, бо Марк вирішив допомогти другу і ледве штовхнув його на Олексія, коли відстань між ними була мізерна. Квачем став знову Ярослав, хотілося виправити ситуацію, але пролунав дзвінок.

У нашому ж часі натовп розійшовся і трійка також пішла додому. Усі перешіптувались, що за дивина. Юля, затримавшись розмовою з новими подругами, лише вийшла зі школи. Одна з дівчат запропонувала, що їх може підвезти її мама, бо вони збиралися на шопінг. Юля відмовилась і тут нізвідки з'явився наш майбутній герой, брудний і із синцем під оком.

- О, Господи, вибач забула, як тебе звати. Що з тобою?

- Та все нормально... Мене побили черговий раз...

-Марк?

- Це правильна відповідь, - сказав Ярослав, наче вони були зараз на якомусь інтелектуальному шоу.

-А ти дотепний, - засміявшись, промовила Юля.

-Хочеш я тебе навчу самооборони. Мій тато вн майстер, я в нього навча~~з~~а~~й~~маюсь. До речі, він на днях відкриє неподалік від школи спортивний зал, і ми зможемо ходити разом, якщо ти не проти.

- Звичайно, я лише за, хочеться провчити цього нарциса Марка.

Насправді, причиною згоди було не тільки це. Йому хотілося, щоб Юля була якнайдовше поруч.

Частина 6

Formatted: Heading 1, Right

Шалена закоханність Частина 6

Потім вони гуляли. Юля щось розказувала про е себе, а Яр ніби все це чув без звуку, милуючись лише картинкою. Звістка про бійку за школою швидко дійшла до батьків. Та й психолог повідомив, що Яр знову не прийшов до нього, тому Олександра занепокоєно по~~д~~звонила синові. Заграла якась

стандартна мелодія, але наш герой був під чарівливою дією нової знайомої і не чув нічого, бо існував лише світ, де він і вона, як сотні років тому Руслан і Людмила, Трістан та Ізольда, Ромео і Джульєтта.

- Яр, у тебе телефон дзвонить! Ти що не чуєш? Яр, агов ти взагалі тут?!

- О, точно, чую музика знайома...

Юля посміхнулася.

- Це мама. Блін, я знову забув про психолога, треба придумати відмовку, - промовив Ярослав.

- Синку, ти де? З тобою все добре? Ти, напевно, забув, що обіцяв відвідати сьогодні психолога? - закидала Олександра питаннями.

- Мам, зі мною все добре. Я вже йду додому. Чесно кажучи, забув... День був перенавантажений.

- Що знову Марк діставав?

- Це неважливо. Якщо і так, то це мої проблеми, я хочу їх вирішити самостійно, - промовив гордо Яр, ніби він якийсь президент або римський імператор і виступає перед натовпом. Чому він себе так поводив? Мабуть, хотів Юлі показати, що він самостійний і кріпкий, наче кремінь.

-Добре, синку. Просто знай, що ми завжди поруч. Ти завжди можеш розраховувати на нашу підтримку і допомогу, - промовила Олександра.

- Добре, мамо. Я знаю. Дякую.

Потім він задумався над тим, як він різко змінився і це все завдяки Юлі. Чому так?

- Що там Яр? Усе норм?

- Так!

Вони продовжили прогулянку. Їхні погляди мимоволі почали зустрічатися, усмішки ставати щирими. Розмова за розмовою і... між ними промайнула іскра!

Навігатором їхнього руху була Юля. От вони дійшли до її будинку.

- Ось тут я живу. Бувай! До завтра - промовила Юля.

Яр ще довго дивився їй услід допоки не зачинилися двері.

Повернувшись до реального часу, він почав приходити в себе. За дивним збігом обставин, пройшовши декілька кроків, його осінило: якщо я пройшов декілька кроків від Юлі і опинився вдома, то значить вона живе недалеко від мене. Цей висновок ще більше зігрівав його зсередины та мимоволі змушував відчувати невимовно щасливим.

На сімейній вечері він весь світився, наче сонце. З батьками, щоправда, не ділився, але батьки здогадувались причину.

- То що, моя любо родино, як в кого день пройшов? У мене от, наприклад, чудово! Сьогодні в розкладі були гарні класи. Майже кожен з дітей майбутній комп'ютерний геній. Як щодо тебе, кохана?

- І у мене день пройшов на чудовій ноті. Синку, що ти розкажеш?

- Та нічого особливого, - стримано відповівд Яр, а потім додав: - Хоча... у нас ув класі нова учениця. Її тато майстер карате. До нього можна прийти на заняття, він відкриває секцію.

- Синку, мама говорила про твою бійку сьогодні і про твоє мужнє рішення вирішити проблему з булінгом від однокласників. Якщо вищесказане, це варіант вирішення цієї проблеми, то я тільки за, - відповів батько

- А ваша нова учениця це випадково не наша нова сусідка? - запитала мама

-Так, - відповів син.

- Коханий, ти не повіриш, який збіг. Це твій знайомий оселився неподалік, до якого ми хотіли віддати сина на йогу. - промовила мама.

- Тоді чудово! Відразу вб'ємо двох зайців: і самооборона, і контроль емоцій, - радо промовив тато.

Ураз усе лише за одну добу стало чудово. Сторони досягли консенсусу і навіть не вірилось, що ще вчора між ними була якась сварка.

Частина 7

Formatted: Heading 1, Right

Перша сварка Частина 7

Сни... Як же часто в наших сновидіннях усе настільки класно, що не хочеться прокидатися. Десь підсвідомо ми, можливо, усвідомлюємо те, що це сон, але іноді заснути можна настільки солодко, що не зрозуміти чи це відбувається наяву, чи тільки сниться.

Подібне сталося з Яром. Після вечері, коли він ліг відпочивати, йому ніби снилося продовження дня, бо в ліжку лягав з думкою про те, що з Юлею він проводитиме достатньо часу вдень. Саме тому з цього періоду, неначе у вірші Івана Франка, вона почала з'являтися увісні. Це була найщасливіша безкінечність у його житті. Вона для нього стала всесвітом.

Уранці все було як завжди: мама готувала, хлопці збиралися і вже під час сніданку врахувала, що є декілька хвилин для бесіди:

- Синку, доброго ранку! Запитаєш у своєї однокласниці контакти її тата, бо я не пам'ятаю, чи є в мене його номер взагалі десь записаним. Бо я хочу домовитися з ним про твої заняття, - промовив Олександр.

-Добре, та Юля сказала, що сама мене запише, - промовив Ярослав.

- Значить, причину твого настрою звати Юля? Зрозуміло... - промовила мама.

Яр несподівано для себе почервонів і мовчки відреагував на фразу матері. Він ще по-дитячому соромився, бо й сам до кінця не знав, як описати свій новий стан, і подумав, що мама з нього кепкус. Тиша тривала, принаймні з вуст Ярослава, аж поки сім'я не вийшла з будинку. Першим вийшов Яр, за ним тато пішов заводити машину, а мама в цей час закривала двері. Аж тут настрої Ярика з похнюпленого змінився на веселий. Він побачив свою нову знайому з сім'єю, перед цим почувши:

- Яр, доброго ранку! - промовила Юля

-Доброго ранку, Юлю! - ~~відповів~~ промовив Ярослав.

Мама якраз підійшла до машини, а з нею і сусіди привіталися.

-Привіт, сусіди, - промовив Євгеній, батько Юлі.

Він хоч і займався спортом, проте був відносно невисоким, ~~але спортивної статури~~. Його дружина Оксана, була ріелтором. Також відносно невисокого росту, мала злегка повнуват ~~ау-статуру~~.

Заглушивши машину, з неї вийшов і Олександр, ~~зрадівна радощах~~, що побачив старого друга.

- Раді, що ви тепер живете поряд. Коли ж ми зустрічались востаннє? - спитала Олександра, посміхаючись.

- Ще перед народженням дітей, - посміхаючись, відповіла Оксана.

- Запошуємо вас на новосілля, яке буде на цих вихідних.

- Привіт, друже! - потиск ~~у~~ючи руку давнього приятеля, промовив Олександр, а потім додав: - Сто років тебе не бачив. Вони були однокласниками.

- Ти вчора не заблукав, знайшов дорогу від мене додому? - з усмішкою, яка була яскравішою за сонце, запитала Юля.

- Та трохи є... Далекувато ти живеш від мене - посміхаючись, відповів Ярослав. Та і вона посміялася з його жарту.

- Друзі, не могли б ви підкинути нашу Юлю в школу? - запитала Оксана, бо мене чекає клієнт уже для огляду будинку, а до Жені будівельник щодо ремонту приміщення. І прийти повинен з хвилини на хвилину. Самі розумієте в новому місті ми лише налагоджуємо роботу.

- Так, звичайно, без проблем, крім того ми ж учителі, нам ще й на роботу туди треба, - жартуючи, відповів Олександр.

Усі, посміявшись, розбіглися по машинах.

Яр, згадавши правила етикету, відкрив Юлі двері машини і закрив їх після того, як вона сіла в неї. Батьки приємно здивувалися поведінці сина. Дорогою в школу в машині панувала приємна тиша.

Підїхавши до школи, батьки побажали дітям гарного дня. Яр поспішив і тут відчинити однокласниці двері, проте вона вже впоралася сама.

- Яр, слухай я вчора в метушні забула записати розклад. Ти не міг би поділитися книжками?

- У якому столітті ти живеш, які книжки? Це лише в маленьких селах користуються ними, - гордовито заявив Яр, не подумавши про наслідки.

- Яр, а ти не подумав, що я саме з такого маленького села переїхала? - з сумом та майже з сльозами промовила Юля. Вона це сприйняла, як цілковиту образу в її сторону, і чимдуж побігла до класу.

Ярик не встиг навіть вслід нічого сказати, бо знаходився в легкому ступорі. Йшовши коридорами школи та, опустивши голову, він йшов, уповільнюючи крок. Аж тут його розбуркав знайомий голос:

- Синку...Ярику...-гукала його мама. Що з тобою? Усе добре?

- Так, - сухо відповів Ярослав.

- Давай я тебе проведу в клас. Нам поставили заміну. Я забула вчора тобі сказати, тому перший урок у мене ваш. Зайшовши в клас, Яр помітив, що Юля сіла до Марка за парту. Це його ще більше почало зїдати зсередини.

-Діти, доброго ранку! Вибачте, але у вас заміна, тому 8 А беріть свої планшети і відкривайте папку біологія. Тема: будова скелету людини. Одягаємо свої шоломи віртуальної реальності і ...

Юля підняла руку, щоб запитати:

- Так, Юлю. Що ти хотіла? - запитала вчителька

- У мене немає ні того, ні іншого, бо я раніше користувалася книжками, - відповіла Юля

- Ти з якого століття до нас потрапила? Чи може ти з маленькою села? - хтось крикнув, і весь клас наповнився сміхом.

Єдиним, хто не сміявся був, звісно, наш герой. Він, відчуваючи й досі свою провину, вирішив врятувати її і підняв руку, коли його мама хотіла заспокоїти клас:

-Так, синку, я тебе слухаю, забувши, у цьому хаосі, що вона на роботі, а не вдома, звернулася Олександра.

Він, спостерігаючи, що клас заходився ще більшою хвилею, але вже з нього, вирішив цим скористатися:

- Мамусь, у мене болить живіт, можна я піду в медпункт? - запитав Ярослав

-Добре, Ярчику, - відповіла вчителька.

Яр взяв планшет і шолом в руки і поніс в сторону Юлі, щоб ще більше виручити її. Він розумів, що з нього тепер буде кепкувати кожний другий, але, підійшовши до парти Марка, поклав поряд з Юлею речі, які ніс у руці і вимовив:

- Пробач мене, будь ласка.

Ці слова були адресовані Юлі.

Вийшовши з класу, Яррик пішов до медпункту. Навіть зараз можна було чути, як досі сміються з нього, проте йому було байдуже. Точкою мінімуму було сподівання на те, що його пробачить Юля, оцінивши його вчинок, проте ця думка була останньою серед усіх. Лідером думок було те, чи зможе вона взагалі його пробачити? Далі упевнене срібло займала думка, що йому говорити в медпункті, бо, звичайно, біль в животі був імпровізацією. Медсестра була давньою знайомою мами, тому він вирішив сказати все як на духу. Постукавши до кабінету та почувши дозвіл увійти, Яр сміливо відкрив двері.

- Привіт, Ярику! Що там у тебе? - запитала медсестра Яніна Олегівна.

-Мені потрібна ваша допомога, але не медична. Словом, у нас з'явилася нова учениця, і я її образив. Тому, щоб загладити свою вину, віддав їй свій планшет і шолом, а перед тим удав на маминому уроці, що в мене болить живіт. Допоможіть мені підтримати цю легенду, - промовив Яр.

- Добре, я звільню тебе з уроків, хоча й іду на злочин, а так не можна... це тільки тому, що тебе знаю і тому, що ти вчинив правильно. Звісно, якщо ти нікому не будеш хвастатися, що так пройшло, - відповіла медсестра.

- Не хвилюйтеся. Це також у моїх інтересах. Дякую вам за розуміння! - промовив Яр.

Отримавши фальшиву довідку, він написав повідомлення мамі і попрямував до виходу. У класі через деякий час настала тиша. Вчителька підійшла до

Юлі і показала, що треба робити. Усе стало на свої місця. Більш за все вона пробачила, бо цей вчинок знову поставив його на перші місця за враженнями в рейтингу. Мама ж, отримавши СМС, чекала вже перерви, щоб перезвонити та запитати, як там Ярик.

Коли закінчився урок, усі видихнули з полегшенням, хоча уроки в цього покоління були навдивовижу цікавими. Ще десять чи навіть 5 років тому матеріал подавали сухо. З дітей хто слухав, хто бешкетував, хто грав в ігри на телефоні. А зараз діти грали, як у захопливу відеогру, і все бачили наочно, а не просто уявляли. Клас на перервах цього дня тільки і обговорював теми: як то вчитися по книжках та що у Ольфовича з новою однокласницею? Коли пролунав дзвінок на чергову перерву, Марк, почав переманювати Юлю на свою сторону:

- Послухай-но, що ти з тим Ольфовичем дружиш. Він же лузер, - промовив Марк.

Юля мовчки встала, взяла речі і пересіла на самотню парту Яра. Трійка була в шоці та і весь клас, але Юлі було байдуже, вона просто хотіла відчутти частинку тієї людини, яка єдина за неї заступилася. А потім подумала, як їй бракує його поруч.

Марк не міг пустити у вільне плавання цей її вчинок:

- Мала, зі мною вести так себе не можна. Ти хіба не знаєш хто мій батько? - з нарцисизмом промовив Марк, підійшовши до неї і поклавши руку на плече.

- Мені все одно. І прибери, будь ласка, руку, бо пошкодуєш, - заявила Юля.

- І що ж ти можеш мені зробити? - з насмішкою відповів Марк.

Клас зібрався наче на арені в колізеї.

- Добре, безстрашний. Я попереджала, - промовила Юля.

Вона взяла руку Марка, та що була на її плечі, встала і заламала йому боляче зап'ястя. Клас шаленів від цього видовища ~~нижував~~. Особливо ті, кого зачіпає трійка.

- Пустити, а то я пожаліюсь батькові і в тебе будуть трабли, - з болем відповів Марк.

- І що ти татусю скажеш? Мене дівчина заламала? І сльози не забудь додати. Ти такий крутий лише на словах, а насправді ти сопливе дівчисько, - гордо заявила Юля.

Марк намагався вирватися, але вона ще дужче зжала руку. У класі з'явився новий кумир і авторитет. Все б продовжувалося, але зайшов класний керівник. Його урок був наступним. Благо натовп і сцена, де розгорталися події, розбігся до того, як він зайшов і звернув увагу на те, що щось відбувається.

-Доброго дня, клас! Як у вас справи? Усе добре? - запитав класний керівник, а потім додав: - Тоді розпочинаймо урок. А де це Ольфович?

- У нього болів живіт і йому медсестра дала звільнення на сьогодні, - промовила староста класу Олена.

- Усі інші присутні? - запитав вчитель.

- Так.

- Добре. Тоді розпочинаємо.

Прийшовши додому, Яр підключився до Інтернет-мережі класу, знайшов теми, що сьогодні повіділяли учителі для вивчення, та почав вчитися дома, щоб не пропускати заняття. Він вдома також мав шолом, але не планшет, а ноутбук. Зробивши собі перерву для перекусу, він задумався: як же допомогти Юлі зі шкільними речами? Бо вона ж їх поверне йому та як донести їй інформацію, що з неї будуть сміятися через те, що вона з маленького села і вчилася по книжках?

Один з варіантів був повернутися в часі, але він не знав, коли краще це зробити: чи коли він вчора прощався з Юлею, чи коли тато позавчора пропонував йому піти на йогу до Юліного батька?

Тут він між іншим згадав, як відносно нещодавно сварився з батьками через подорожі в часі і як вони йому не розповідали правду. Ярик згадав, що найперше, що в батька вийшло, - це відправити файл, а потім виявилось, що він у нього з'явився за датою, ніби був до цього. Але як цього досягти? Якщо на телефоні встановити неправильну дату, то ті повідомлення, які з правильною датою, опиняться в кінці списку, тобто все буде навпаки.

Спершу він звернувся до свого голосового помічника:

- Чарві, знайди Юлю в соціальних мережах, - промовив Яр.

- Знайдено два збіги.

- Вибери той акаунт, на якому нові записи на стіні.

- Зроблено.

- Увімкни програму батька та встанови дату за кілька днів до приїзду Юлі

- Операція виконується.

Через певний час голосовий помічник повідомив:

- Готово.

- Тепер лише саму програму перенеси у цей час, кинь їй заявку в друзі від мене і напиши от який текст: "Привіт. Це Ярослав. Наші батьки дружать, сподіваюсь і ми дружитимемо. Я знаю, тобто мені розказували, що ти з маленького села і ви навчатесь за підручниками. Нестандартний спосіб, проте так навчались уже сотні років. А в нашому місті навчаються за допомогою планшета та шолому віртуальної реальності. Буду дуже радий бачити тебе в гостях".

- Повідомлення відправлено.

- Тепер виходь з татової програми і встанови правильну дату.

- Заплющте очі, бо за моїми підрахунками графік часу піде по-іншому. Ви зараз опинитесь у школі, а всі події, які сьогодні відбулися, зітнуться.

Так і сталося, наче за порухом чарівної палички. І от Ярика, наче серфінгіста, віднесло на хвилі в іншу реальність.

Його відчуття в той момент наче він на якомусь крутому атракціоні прокатався. Але поруч була Юля, і вона знову йому посміхалась. Це його і привело до тями.

Споглядаючи той чи інший фантастичний фільм, ми мимоволі задумуємось: а що із цього всього має право на життя? Побічною дією подорожей може бути часткова амнезія (якщо мозок не встигає усвідомлювати весь інформаційний потік сучасного світу, то як же він зможе сприйняти зміну часової траєкторії?). Яким би розумним наш герой не був, цю проблему він поки що не вирішив.

Після закінчення уроків, зібравши портфелі, учні попрямували додому. Юля взяла Яра за руку, а він з певним острахом сприйняв цю дію:

- Ти чого? Яр ми ж зустрічаємось ти що забув? Ми пара. Чи ти передумав? Сам же пропонував, - промовила Юля.

- Вибач, щось уроки затормозили... Так, звичайно, - з острахом відповів Ярослав.

- Ну добре, - відповіла Юля.

- Вони гуляли парком і обоє насолоджувалися часом, проведеним разом.

Підійшовши до будинку Юлі, Яр зупинився:

- Чому ти зупинився? - запитала дівчина.

- Це ж твій дім, - відповів хлопець.

- Ти якийсь інопланетянин сьогодні. Ти що забув, що ми уроки учимо в тебе?

Бо мої батьки все одно зайняті допізна, а потім ввечері ти мене проводиш додому. Потім ми перед сном спілкуємось ще по відеозв'язку, - промовила Юля.

- Звісно, як я міг забути? Голова просто болить, мабуть, магнітні бурі, - промовив Яр.

Вони вдвох направлялися до будинку хлопця.

- ~~ме~~

- Може, перекусимо? - запропонувала дівчина.

- Я не проти, - з посмішкою відповів хлопець.

- Оце впізнаю свого Ярослава, - промовила Юля і поцілувала в щічку.

Яр ~~чому~~ дуже зрадив цій дії дівчини. Таке відчуття, неначе мурашки розбіглися по всьому тілу. Разом з цим у нього виникла нестандартна ідея:

- Я маю годинник, який має всі технічні можливості. Годинник має функцію телепат, тобто варто подумати про щось чи захотіти, ця дія матеріалізується,

- промовив Яр.

- Наприклад? - здивувалася дівчина.

- Наприклад, я можу програмувати ними будь яку техніку. Давай я продемонструю, - промовив хлопець.

Яр загадав приготувати гарячі бутерброди та чай. Ураз продукти телепортувалися з холодильника спочатку на нарізку, а потім в мікрохвильовку, а кип'яток з чайника в чашки. Здивуванню дівчини не було меж. Перекусивши, вони пішли вчити уроки

Далі зав'язалася розмова:

- Яр, ти б не хотів зі мною ходити на танці? Розумієш, ситуація полягає в тому, що тут у гурток на танці ходять одні дівчата, тобто тут ми лише колективом виступати можемо. Моя тренерка пообіцяла, якщо я знайду

собі партнера, то ми будемо вчити і танцювати латиноамериканську програму, тобто **теж** чим я захоплююсь. От я подумала, що найкращим партнером буде мій хлопець, тобто ти. Будь ласка, погодься заради мене, - промовила Юля і подивилася на нього очима котика з мультфільму "Шрек". Хоча танці і були одним з тих занять, до якого в хлопця хисту не було, але заради Юлі він був готовий на все.

- Звичайно, я згодний- промовив Яр.

- Клас, заняття завтра після уроків, - радісно промовила дівчина.

Далі вони весело розмовляли, учили уроки. Щось вона йому пояснювала, щось він їй.

- Забула тобі сказати, - промовила дівчина пригадуючи.

- Що саме? - промовив хлопець.

- Тато говорив, що незабаром, може навіть з наступного тижня, почне працювати його секція, так що ще більше часу будемо проводити разом, - радісно промовила дівчина.

Так швидко пролетів час, батьки забрали дівчину додому, а перед сном вони говорили по відеозв'язку:

- У мене ідея, проведемо активно вихідні, без всіх цих супер технологічних штук, - промовила Юля.

- Я за, - відповів Яр.

- Ок, наші батьки теж його проведуть з нами. Вони вже все узгодили, - промовила Юлія.

- Ок. На добраніч! Солодких снів!

- На добраніч!

Після розмови наш герой передивився всю переписку і попросив свого голосового помічника завантажити всі нові спогади за останніх декілька днів, щоб більше не бути неначе з космосу.

Частина 9

Formatted: Heading 1, Right

Пошук відповідей Частина 9

Подальші події розвивалися настільки чудово, що Яр навіть **ув** своїх найліпших мріях не міг уявити. Вона була весь час поруч, та, яка його змінила. Щоправда готовий графік його дещо втомлював. З танцями трохи був завал, він погано орієнтувався в рухах і погано їх запам'ятовував. На відміну від Юлі він був "дерев'яним", ще й до того хлопці дали йому прізвисько "балерун". У ці моменти Ярослав сумував за своїм старим життям. Вихідні тепер проходили зачасту на природі з батьками обох дітей. Усі виїзджали до лісу, там смажили сосиски, батьки випивали. Зачасту старші згадували свою молодість, ті чи інші події з неї. Наша ж новоявлена пара вела себе по-різному. В основному Юля намагалася пояснити чи навчити Яра краще робити той чи інший рух, чи розповідала **даж** який рух потрібно зробити далі. Така собі репетиція на природі.

- Яр, ну це ж легко. Як ти не можеш запам'ятати? - промовила Юля.

Хлопець лише мовчав, він відчував себе в танцях ніби дитина, яка щойно почала робити перші кроки. У свою чергу це нервувало дівчину і створювало дesonанс у їх стосунках, що нещодавно почали зароджуватися.

Батьки були так захоплені розмовами з і старими знайомими, що навіть не помічали цього.

Черговий раз, коли в Яра щось не виходило дівчина не на жарт розізлилася.

- Зберись, будь ласка. Я тебе прошу, ти ж навіть не стараєшся! Повір, на заняттях у тата буде ще важче, я-то знаю! - ледве не криком промовила Юля, що навіть батьки стихили розмову і озирнулися.

Яр був ув ступорі, він наче перебував ув прострації. Від йому почувався ніяково від того, що він так розчаровує свою дівчину, що він безсилий та не може усе це змінити.

Вона ж у відчай і сльозах побігла в машину своїх батьків. Старші, розуміючи що з цим щось треба робити, почали обговорювати і шукати варіанти вирішення цієї ситуації, а мама Юлі побігла заспокоювати дівчину.

- Нам треба знайти консенсус між ними, - промовив Олександр.

- Слушна думка, друже, - промовив Євгеній.

У цей час Яр побіг до лісу, він хотів побути на самоті. Побачивши що синові потрібна її душевна допомога, Олександра наздогнала його і почала розмову:

- Синку, що трапилось? Ви посварились через те, що в тебе не виходить з танцями?

- Так, мамо.

- Так само і в тата. Ми раз в житті з ним були на дискотеці, і він так невпевнено рухався, що це жах. Усі ще запитували в мене, що ти знайшла в цьому "Буратіно"? (Усміхається) Я його полюбила за щирість. Знаєш, допомогти своїй дівчині це добре, але коли ви в майбутньому станете одним цілим, то частинка тебе повинна залишатися. У коханні потрібно йти на жертви, проте якщо ти стираєш повністю своє я, заради своєї половинки, то відчуття суму, туги за собою попереднім, справжнім пересилує почуття любові, - промовила Олександра.

- Дякую, мамо, ти настановила мене на правильні рішення, глина твоєї думки мене вразила. Можна тебе запитати? А як ув тебе з танцями?

- Не люблю вихвалитися, але я теж у твоєму віці займалася танцями, навіть якісь призові місця займала.

- Як жаль, що мені не передався твій хист...

Олександра мимоволі згадала час, коли були ці перемоги, як вона танцювала потім, коли вони були молоді, щасливі. Перші спроби, перші сподівання завагітніти і як це все провалювалось з тріском. Вона неначе потонула в цих спогадах.

Яра це трішки перелякало, і він попросив допомоги у свого годинника:

- Друже, увімкни функцію телепат і дізнайся, де зараз мама?

- Виконую, - донісся голос голосового помічника.

- Наразі ваша мама перебуває в спогадах молодості, де вони ще юні з вашим батьком. Закінчуються вони за моїми підрахунками на осі перебігу з вашим народженням, а почалися вони, тим, як вона в дитинстві танцювала.

- Ож, перенеси мене в цей час.

- У який саме, хазяїне?

- У період до мого народження, у тіло мами, по осі ДНК.

- Виконую.

Перемістившись, він побачив своїх батьків і до кінця не зрозумів чому так.

Його повернув у дійсність голос матері:

- Ямлино, що з тобою все гаразд? - занепокоєно спитала Олександра.

- Вибачте, щось запаморочення в мене, можна в вас попрохати води, бо жага мучить, - промовила Ямлина.

Яр був наче за пультом керування у мозку, але сам нічого не робив і не говорив, вирішив з діалогу все дізнатися.

- Це новітня процедура зачаття методом комплексного пришвидшення процесів запліднення, - вирішив прочитати лекцію Олександр.

- Коханий, ти що не бачиш дівчині погано, а ти зі своєю термінологією. Нам її берегти треба, бо вона буде носити нашу дитину! Ти голодна? - запитала Олександра.

- Трохи є, вибачте, не хотіла говорити, - скромно заявила Ямла

- Ти що! Ти тепер член нашої сім'ї! Пішли обідати, - з посмішкою відповіла Олександра.

Потім стався різкий перехід, Яр, неначе задкуючи, повертався у свою реальність, але його, наче серфера на хвилі, віднесло в день його появи.

Перед ним постала картина: його мама тримає щойно народжену дитину, батько перерізає нуповину, ацуповину, а дівчині на ім'я Ямлина стає різко погано. Попри спроби його батьків її врятувати, вона помирає.

Коли він повертався, сльози душили його як ніколи. Він не знав від чого більше: чи то від правди про його народження, чи від інформації про те, що його біологічна мати померла.

Олександра, коли побачила сльози сина, повернулася з думок на землю.

- Синку, ну чого ти? Хочеш я навчу тебе танцювати? - з посмішкою запитала мама.

Син мовчав. Він думав, як розповісти все те, про що він дізнався, тому просто обійняв маму.

- Ходімо до тата. Він, напевно, занепокоєний тим, що нас немаєми поділинь, - промовила Олександра.

У той час Юля говорила з мамою в машині:

- Доню, не переймайся ти так! Більшість хлопців не мають хисту до танців, - промовила Оксана.

- Мамо, він навіть не намагається, щоб у нього щось вийшло, - промовила дівчина

- Він ув тебе такий "ведмідь", як і твій тато. Ти навіть не уявляєш, як смішно він танцює. Просто неможливо зупинити сміх, - промовила мама

Юля також ледве посміхнулася.

- Бачу, як він тебе любить, бо як там вас навчають доводити на геометрії?

Якби не любив, то чи ходив би він з тобою на танці, бачачи що в нього мало що виходить? - промовила Оксана

- Твоя правда, мамо, - промовила дівчина.
  - От і Яр з Олександром підійшли. Ходімо до них, - промовила мама.
  - Добре, - погодилась Юля
- Коли всі знову зібралися, зав'язався діалог:
- Що ви тут робили без нас, чоловіки? - запитала Олександра
  - Згадували наших перших дівчат, - з посмішкою відповів Олександр.
  - Цікаво було б послухати про них, - промовила Оксана.
  - Уявляєте, а ви їх добре знаєте, бо це ви!!!- промовив Євгеній.
- Діти дуже здивувалися цьому факту.
- У вас навіть не було сварок? - запитав Ярослав.
  - Звичайно, були. Бувало всяке, - промовив Євгеній.
  - І ви все одно скільки років разом? - запитала Юля.
  - Так, бо не завжди все так легко, як здається на перший погляд, - промовила мама Ярослава.
  - Завести відносини - це легко, а от зберегти...- промовила мама Юлі.
  - Можна зустрічатися, розлучатися, шукати все життя, саме ту людину, яка дарована долею, - промовив батько Юлі.
  - А М Можна закохатися з першого погляду раз і на все життя, - промовив батько Ярика.
- На цій оптимістичній ноті Яр навіть забув про свій розпач, вирішивши перенести розмову з батьками вже вдома і знайшов у собі сили заговорити першим:
- Послухай, вибач мене, я стараюсь. Я знаю, що цього не достатньо...- промовив хлопець.
  - Це ти мене пробач. Я бачу, як тобі важко і дякую, що ти заради мене приносиш себе в жертву. Якщо хочеш, то будемо вчити щось легше, ? - промовила Юля.
- Вони посміхнулися один одному і вперше поцілували один одного в уста. Цей поцілунок обох привів у с стан ейфорії, а хлопцю прийшла ідея, як знайти вихід з його "косолапих танців".
- Тобі треба повчитись цілуватись, але для першого разу непогано, - промовила дівчина.
  - Ок. У нас ще все життя попереду для практики, - з усмішкою промовив хлопець.
- Що ж за ідея прийшла хлопцеві в голову?
- Він вирішив взяти зразок маминої ДНК, знайти в ньому ген, що відповідає за здібності до танцю і додати до свого ДНК.
- На словах було просто, на мить він уявив себе Тоні Старком, який багато знає і в нього все виходить на практиці.
- Повернувшись додому, усі були задоволені вікендом. Врахувавши, що основним опонентом у його ідеях і розповідях був батько, він вирішив звернутися до матері, ще й до того ж вона була біологом. Коли батько дивився інтерактив новин у світі, а мама готувала на кухні, він звернувся до неї:
- Мам, можна з тобою поговорити? - промовив Яр.

- Так, синку, проте мені треба готувати вечерю. Якщо ти мені допоможеш, я тебе вислухаю, - промовила Олександра.

- А що ти готуватимеш? - запитав син.

- Щось легеньке, щоб перекусити. Напевно, сирний суп, - відповіла мама.

- Хочеш покажу фокус? - загадково спитав син.

- Ти вже дорослий для фокусів, хоча Гаррі Поттер, приблизно в твої роки починав, - з усмішкою відповіла Олександра.

Він промовив до свого голосового помічника:

- Приготуй сирний суп, друже - промовив хлопець.

- Буде зроблено.

Мама дивилася мало не з відкритим ротом, коли овочі трансформувалися з холодильника в овочерізку, сир та ковбаса почали нарізатися, вода трансформувалася з крану і через момент закипіла на плиті, а потім всі інгредієнти трансформувалися до каструлі.

- Тепер маєш час? - запитав син

Мама тільки й повернулася до дійсності завдяки голосу сина.

- Так, - відповіла все ще здивована Олександра.

- Ти сьогодні, коли ми говорили, поринула в спогади, пам'ятаєш? - запитав син.

- Так, а звідки ти знаєш? - запитала мама.

- Я увімнув функцію телекінез і... я все знаю... я знаю про свою біологічну маму Ямлину, - промовив хлопець.

- Синку, що за фантазії знову? - запитала Олександра.

- Послухай, навіть якщо ти, як і тато, будеш усе заперечувати, я сперечатися не буду, але хотів по-говорити про інше, - промовив хлопець.

- Про що саме, синку? - запитала мама.

- Мені потрібна твоя консультація, - промовив син.

- Я слухаю уважно.

-ДНК... Як з неї добутим той чи інший ген? - запитав хлопець.

- Чому це тебе цікавить?

-Просто замислився над цим питанням.

- ДНК - це збір інформації покоління. Це ти знаєш? - промовила мама.

- Так.

- Потрібно розкласти по полицкам усі гени і потім вибирати з них, проте як сказав би твій тато, що з математичної статистики точки зору, це теорія ймовірності, щоб вибрати потрібний - промовила мама

- Ок, а як його виділити ~~його~~ потім? - запитав хлопець.

- Науці поки що це невідомо, - заявила Олександра.

Ярослав у відчаї звернувся до _ батька:

- Тату, що таке теорія ймовірності?

- От дивись, синку...- почав розповідати йому батько.

- Ок, а як її обійти, як звзити коло варіацій?

- Ну синку, потрібно загадати алгоритм, що найбільше відповідає пошуку, увести конкретику, задати точні дані.

- Ок, тату, дякую.

- Нема за що. Готовий завжди допомогти.

З цього моменту почався період пошуків відповідей. Моментами він навіть забував дзвонити по відеозв'язку Юлі, забував дзвонити їй, забував цілувати чи просто елементарно вітатися. Танці від цієї прірви, яка формувалася між парою, виходили ще гірше. Йому здавалося, що в нього потьмариться розум, і він взагалі не знайде правильне рішення. Прогрес проявився лише в тому, що він добув з зубної щітки мами її ДНК, але справа була на низькому старті і далі не рухалась. Юля і Яр ставали все більше чужимм один одному настільки, що вона непомітно для себе почала спілкуватися з трійкоюю, а конкретно з Марком, проте Яр навіть цього не зміг побачити. Дедалі частіше злопець пропускав танці через те, що забув прийти або вигадував, що йому погано. Йому потрібен був час, ще більше часу, неначе людині, яка тоне -, повітря, і допомоги.

Марк несподівано для Юлі почав ходити на танці, потім став її партнером, хоча виходило в нього не набагато ліпше, аніж в Яра, але в дівчини особливого вибору не було, бо вони навіть перестали уроки вчити разом. Там, де зав'яла любов Яра та Юлі, там зародилася Марка та Юлії. Але хлопець не бачив вперто цих змін.

Лише одного дня сталася подія, яка повернула Ярослава в реальність. Усе було як завжди, звичайний день. Яр вийшов з дому разом з батьками і очікував виходу Юлі з будинку, проте вийшли лише її батьки. Тут підійшов її батько:

- Привіт! Слухай, хлопче, не знаю, що у вас там сталося, але Юля поїхала з Марком до школи з його особистим водієм. Може, це сигнал, що ти десь завинив? Тобі краще знати. Ще я повідомити хотів тобі, що з понеділка вже працюватиме моя секція, приходь! - промовив Євгеній.

- Добре. Дякую, - у відчаї промовив хлопець.

Тут підійшли Ольфовичі старші, які щойно вийшли з будинку:

- друже, привіт! А де твоя дочка? - промовив здивовано Олександр.

- Я вже все пояснив що і як вашому сину, - заявив Євгеній.

- Щось сталося? - занепокоєно спитала Олександра.

- Я деталей не знаю, запитайте краще в сина. Вибачте, що коротко відповідаю, бо не встигаю, як завжди, - промовив батько Юлі.

Тут підійшла вже Оксана підганяти чоловіка:

- Друзі, привіт! Ми не встигаємо, коханий, прискорся, - промовила мама Юлі.

- Стривайте, а як же обговорити вікенд? Завтра ж вихідні, - здивовано запитав Олександр.

- Друже, вибач, на ці вихідні ніяк, бо нас запросив мер. Давай якось іншим разом, - промовив батько Юлі.

Сівши в машину, усі Ольфовичі були в розпачі, батьки навіть не розпитували Ярослава, що сталося між ним та Юлею.

Зайшовши в клас, хлопець побачив картину, яка його ранила, але яку колись він зміг змінити на свою користь- Юля сиділа з Марком. Він підійшов і звернувся до Юлі:

- Нам треба поговорити, - попросив хлопець.

Дівчина встала і продовжила діалог, обернувшись до Ярослава.

- Нам нема про що говорити. Ти живеш у своєму світі, Ольфович, де немає місця для мене. Ти морозишся, не ходиш на танці, ти хоч знаєш, що Марк мій новий партнер? Ти мене перестав цілувати та обніматимені. Ми не спілкуємось взагалі майже місяць...Словом ми розходимось, я тепер зустрічаюсь із Марком, - промовила дівчина.

Яра наче зсередини роз'їдала кислота, навіть з місця він не зміг рушити.

- Ольфович, ти що не почув, що тобі сказали, відвали від моєї дівчини! - промовив Марк.

Відчуваючи невимовний біль всередині, Яр ледь не заплакав. І щоб не бути придворним клоуном, знайшов єдине для себе правильне рішення втекти з уроків.

- Біжи, біжи, сопляк. Мамі пожалійся...як ти з цим шмаркачем взагалі зустрічалася? - запитав Марк Юлю.

Клас реготав.

- Сама не знаю, - промовила Юля.

Клас продовжував реготати. Дівчина відчувала якусь душевну нерівність: з одного боку, вона раділа новим стосункам, а з іншого - було сумно, що старі відносини рухнули і все закінчилося. Закрадалася думка: а якщо з цими відносинами буде те саме? Який фінал у її нових стосунках? Може, вона поспішила, може, ще все можна було повернути? Усі ці запитання з'явилися, тому що вона згадала повчання батьків своїх та Ольфовичів на одному з вікендів.

Наш же герой біг чимдуж додому, хотілося сховатися подалі від усіх людей, хотілося відігнати всі погані думки.

Уперше він забув про свою задачу, над якою думав декілька місяців. Його повернули в сувору реальність.

Саме зараз йому потрібна була душевна рівновага і тут він згадав, що батько Юлі займається йогою.

- Годиннику, знайти адресу і проклади шлях до секції батька Юлі.

- Виконую.

Яр йшов і думав, що йому казати татові Юлі. Прийшовши, він сміливо відкрив двері будівлі. Навколо було все готово, залишалися деталі, тут його побачив батько дівчини:

- О, Яр, а чому ти не в школі? Як ти мене знайшов?

- Уроки прогулюю, а вас знайшов по навігатору. Потрібна ваша допомога.

-Хотів тебе посварити за прогули, проте в тебе свої батьки. Ащо потрібно?

Якщо допомогти помиритися з дочкою, то я пас. Самі розрулюйте, що там між вами.

- Ні, там глухий номер... Я прошу вас навчіть мене медитувати, мені потрібно зараз знайти рівновагу, щоб не наробити дурниць.

- Добре, сідай у позу лотоса, закривай очі та повторюй за мною: харі крішна, харі крішна, крішна крішна харі харі, харі рама харі рама, рама рама, харі харі.

Сталося диво, Яр почав відчувати легкість думок. Звичайно, у стан нірвани він не перемістився, але знайшов те, що його заспокоїло. Медитацію перервав телефонний дзвінок мами:

- Синку, ти де? Чому мені дзвонить твій класний керівник і повідомляє, що ти прогулюєш?
- Мамо, давай я дома все поясню. Добре?
- Добре. З тобою все гаразд?
- Так, мамо.

Частина 10

Formatted: Heading 1, Right

Результат Частина 10

Після медитації Яр попрямував додому.

- Хочеш підвезу? Я якраз їду на обід додому, - запропонував батько Юлі.
- Добре, дякую!

Сівши в машину, вони почали розмовляти.

- Що там сталося між вами? - спитав Євгеній.
- Довга історія...
- Розкажи коротко основні деталі та події.
- Словом, я задумався над однією проблемою і вже декілька місяців вирішую її, але разом з тим забив на танці і на спілкування з Юлею. І в результаті в неї новий партнер і новий хлопець.

- Як батько Юлі, то хочеться дати тобі ~~прочухана~~прочухана, а як сусіду пораду: здивуй її приємно, попроси гарно пробачення, з квітами... ну ти мене зрозумів. А хто її новий хлопець?

- ~~Марк~~Марк, син мера. Дякую вам за все!

Вони якраз підїхали до будинку.

- А що в тебе там за проблема?
- Якщо коротко, то я з однієї ДНК хочу виділити ~~ген~~ген, але спочатку його треба знайти, а потім виділити і пересадити
- Тобі точно 12?
- Уже 13.

- Слухай, я не біолог, але з теорією ймовірності можу допомогти.

- А з алгоритмом пошуку?

- Мені, звичайно, до твого батька далеко, але я спробую. ~~Х~~Зодімо в мій дім. Заразом і перекусимо, бо мені друзі не ~~пробачать, якщо~~пробачать, якщо я залишу їх сина голодним.

Яр, вилізши з ~~маннини, зрадів~~машини, зрадів пропозиції Євгенія і попрямував до їх дому.

На диво, він був у них уперше, ремонт був у стилі лофт.

- Що будеш?

- Те що і ви.

- Мабуть, поп'ємо чаю з ~~грінками, бо~~грінками, бо з мене кулінар не дуже та й треба ж твою задачку розв'язати.

- А що б ви хотіли?

- Ти що кухар?

- ~~Ні, але~~Ні, але я вмію дивувати.

- ~~Ок, побачимо~~Ок, побачимо. Оксана рідко ~~готує, бо~~готує, бо занята. Я б хотів солянки, - замріяно сказав Євгеній.

Він і оком не встиг ~~моргнути, як~~моргнути, як всі прилади на кухні запрацювали .

- Можна в туалет?

- Так, перші двері справа по коридору.

Зайшовши в кімнату, Яр звернувся до голосового помічника.

- ~~Друже, чому~~Друже, чому не ввімнув функцію телепат? , - запитав Яр у годинника.

- Вибачте, хазяїне. Просто думки Євгенія були лише про_ роботу. А як тільки з'явилася думка про ~~солянку, я~~солянку, я відразу ж включився в роботу.

- Ти ~~молодець, гарна~~молодець, гарна робота! Вибач, щось на мене найшло.

- Дякую за визнання, хазяїне.

Коли Яр вийшов, Євгеній, у нього запитав:

- Як ти це все зробив і з ким ти тільки що розмовляв?

- Це був мій голосовий помічник у годиннику.

- Це просто щось нереальне! Що там ~~ув~~ув тебе?

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Годиннику, покажи прокладене ДНКДНК.

-

- Слухаююсь і виконую.

Ураз ДНК постало в форматі каталогу файлів.

- ~~Ого, тут~~ Ого, тут чимало всього треба перебрати.

-- Тому я декілька місяців і думаю над цим.

Йшов час ~~роздумів, ча~~ роздумів, час невдалих спроб, а ж раптом:

- А ~~спробуймо~~ увести ~~спробуємо~~ увести ці параметри алгоритму.

Євгеній щось друкував, а Яр дивувався його здібностям. Ураз його голосовий помічник повідомив:

- За вашим алгоритмом знайдено один файл.

- Та ви геній! - промовив. Яр.

- Дякую тобі! Давно такі важкі завдання не вирішував - промовив Євгеній.

- Але як вам вдалося?

- У мене, як і у твого тата, була схильність до точних наук, а наук, а з інформатики я взагалі з ним їздив на олімпіади. Ми там займали призові місяця. Одного місяця. Одного разу навіть я - перше, а перше, а він - друге. Досі мені це згадує. А потім я захопився спортом і йогою.

- Ви мене рятували сьогодні. Дякую!

- Немає за що. Бережи себе і пам'ятай - заняття з наступного тижня!

Але Яр останніх слів уже не чув. Він радісний побіг додому. Залишався останній пункт: як виділити ген та перенести у свою ДНК? Це було неначе підібрати пароль до сейфа підібрати. Проблема полягала в тому, щотому, що навіть кращі розуми людства не знали, як це зробити. І тут він вирішив владнати питання так, як робив завжди.

- ~~Друже, а~~ Друже, а чи можеш ти мене перести в час, коли до цього дійде людство? - запитав Яр в свого помічника

- Я не маю відповіді. Бажаєте спробувати?

- Так.

- Починаю ~~пошук...~~ пошук... за вашим запитом нічого не знайдено.

Яр був у розпачі, у безвиході... усе було марно...

На уроках тим часом Марк загравав до Юлі. Це одне з небагатьох якостей, яке ~~якостей, яке~~ якостей, яке не подобалося дівчині. Ще однією рисою, якою була

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

незадоволена Юля, був його нарцисизм. Якщо в стосунках з Яром, хлопець слухав, проводив з нею весь вільний час, то єдиною поступкою від Марка - були танці. Взагалі центральною фігурою в їх стосунках був Марк, а не вона. Тому час від часу вона згадувала час, коли вони з Яром були разом.

Яр просто приглушив свій біль і ~~переключився~~ ~~на~~ ~~переключився на~~ вирішення задачі, а час спливав. Він віддалявся і від батьків, починалися сварки.

- ~~Сину, ти~~ ~~Сину, ти~~ знову прогулюєш уроки? - запитував батько

- ~~Так, мені~~ ~~Так, мені~~ там нічого робити. Я буду навчатися вдома.

- ~~Яр, там~~ ~~Яр, там~~ наш сусід говорив, що відкрив секцію і що чекає тебе, - говорила мама.

- ~~Ок, я~~ ~~Ок, я~~ подумаю.

На цьому розмови ~~закінчувалися, а~~ ~~закінчувалися, а~~ їх продовження хлопець уникав.

Він не хотів бачити ані ~~Юлі, ані~~ ~~Юлі, ані~~ інших своїх однокласників. Ця антисоціалізація його потроху перетворювала у відлюдника і лише медитація приводила в тонус.

Згодом і навчальний рік дійшов ~~кінця, настали~~ ~~кінця, настали~~ літні канікули. Користуючись теплою порою, батьки намагалися витягнути сина з дому:

- ~~Синку, вижди~~ ~~Синку, вижди~~ погуляти. Хочеш поїдемо на ~~річку?~~ ~~річку?~~ - запропонувала мама.

- Мені і вдома добре, - промовив хлопець

Ця відповідь розрадувала батька:

- Слухай, ми йшли тобі на поступки більше ніж півроку. Уже досить! Ти збираєшся і їдеш з нами відпочивати. Школа вже закінчилась, достатньо коників! - на підвищених тонах промовив Олександр.

- ~~Добре, твоя~~ ~~Добре, твоя~~ правда. Я навіть забув, як виглядає світ навколо... - з сумом промовив Яр

Почалися ~~збори, мама~~ ~~збори, мама~~ готувала щось для перекусу, а хлопці перевіряли справність машини. Раптом десь недалеко почувся знайомий голос:

- ~~Сусіди, Сусіди,~~ ~~Сусіди,~~ доброго дня вам! - промовила Юля

- Доброго ~~дня, сусідко~~ ~~дня, сусідко~~! - промовив Олександр.

Яр зробив ~~вигляд, ніби~~ ~~вигляд, ніби~~ він надто зайнятий і ніхто до них тільки-но не привітався.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Юлю це ~~образило, хоча образило, хоча~~ вона була рада бачити Яра. Він був першим, хто з нею спілкуватися почав і з ким у неї були вперше в житті стосунки.

- ~~Сину, ти Сину, ти~~ що не бачиш, що Юля до нас в гості зайшла і привіталася. Що так важко привітатися з однокласницею? - зауважив Олександр.

- Привіт, - ледве видавив з себе Ярослав.

- Ти щось хотіла чи просто підійшла ~~привітатися?~~ привітатися? - запитав батько Ярослава.

Юля ~~застигла, вона застигла, вона~~ споглядала свого однокласника. Він дуже змінився: ~~підріс, віднуєтив підріс, відпустив~~ трохи волосся на голові, навіть пушок з'явився в вигляді майбутніх вусів. Ярик же навіть не глянув ~~у~~ сторону дівчини.

- ~~Юля, все Юля, все~~ гаразд? - запитав Олександр

- Ми всім класом збираємось сьогодні на ~~річку, отрічку, от~~ я вирішила запросити Ярослава, - промовила Юля.

- Мені не цікава ця пропозиція, дякую за запрошення, - заявив хлопець

- Але ж ми і так туди ~~їдемо, могли їдемо, могли~~ тебе б підкинути... - промовив батько.

- Я ~~передумав, я передумав, я~~ нікуди не їду! - майже криком сказав Яр.

Дівчина злякалася цього нового ~~Яра, може Яра, може~~ зовні він і став привабливішим, але... той, якого вона знала, ~~був~~ зовсім спокійним, і він не був настільки антисоціальним.

Коли хлопець потрапив ~~у~~ дім, мама його помітила.

- Синку, ти куди? А як же річка?

- Я нікуди не їду, там збирається мій клас, а їх я бачити хочу найменше.

- А звідки ти знаєш?

- Сусідська дівчина приходила й запрошувала мене.

- Тобто Юля?

- Так.

- Перестань тікати від неї і від життя, щоб там не було. У тебе скільки захопливого попереду, не будь таким похмурим! Я тебе прошу.

- Як скажеш.

- А чим ти займатимешся? Бо ми з батьком точно поїдемо.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Ще не вирішив.

- Досі міркуєш над питання з ДНК?

- Досі.

- Я тобі збрехала. Усе вже відомо. Ось тобі інформація для роздумів.

Рекомбінантна ДНК (recombinant DNA, rDNA) — молекула ДНК, отримана за допомогою методів генетичної інженерії (молекулярне клонування).

Молекула поєднує в собі генетичний матеріал, виділений з різних біологічних джерел, створюючи таким чином певну ДНК послідовність.

Отримана таким чином векторна ДНК може реплікуватись у клітинах-господарях. Векторами для рекомбінантної ДНК можуть бути плазміди,

віруси, штучні хромосоми на основі дріжджових чи тваринних

хромосомальних елементів. Існує велика кількість різних систем, що

дозволяють здійснювати експресію привнесених генів. Окрім загальної назви

«рекомбінантна ДНК», таку молекулу іноді називають химерною ДНК. У

технології рекомбінантної ДНК загалом використовують паліндромну

послідовність, котра після відповідних маніпуляцій має тупі та липкі кінці.

За допомогою технології рекомбінантної ДНК можливо привнести в геном

одного організму певний ген, виділений з геному іншого організму,

створюючи таким чином генетично модифікований організм. Технологія

рекомбінантної ДНК і генетична рекомбінація є різними поняттями. Для

створення молекули рекомбінантної ДНК необхідно пройти декілька етапів:

- виділення потрібного (цільового) гена

- вбудова гена в специфічну ДНК послідовність (вектор), здатну до реплікації в клітині-хазяєві

- введення вектора в організм-реципієнт

- визначення (скринінг) та відбір клітин, в геномі яких виявлена присутність гена інтересу.

- створення рекомбінантної ДНК відбувається завдяки методу молекулярного клонування.

Це є неосновний метод, але найбільш поширений. Тож, спочатку за допомогою рестриктаз отримують різного роду фрагменти ДНК, в тому числі й послідовності, що кодують гени. Фрагменти ДНК можуть мати як тупі, так і липкі кінці.

У результаті, різноманітні фрагменти ДНК можливо комбінувати між собою за допомогою різноманітних методів, наприклад методом

рестрикційно/лігазного методу, методом Гібсона (Gibson assembly) та ін.

Після введення чужорідної ДНК у геном організму-господаря,

рекомбінантна ДНК-конструкція може експресуватись. В деяких випадках експресія не відбувається.¹

- Ого. І коли це винайшли?

- Вперше ідея про створення рекомбінантної ДНК виникла у Пітера Лоббана, аспіранта професора Дейла Кайзера з факультету біохімії при медичній школі Стенфордського ~~університету. Першуніверситету. Перші~~ публікації про створення та вдале використання рекомбінантної ДНК датовані 1972 та 1973 рр. Після цього, Стенфордський університет у 1974 р. подав заявку на патент за темою «Рекомбінантна ДНК» за згодою інвесторів Стенлі Коена та Герберта Босра. Патент був затверджений у 1980 р. Першим продуктом, отриманим з використанням технології рекомбінантних ДНК, був людський інсулін, створений компанією Genetech та ліцензованим Eli Lilly and Company¹²

- Дякую, мамо! Я тепер усе зрозумів. Я втратив півроку вирішуючи це питання, а воно лежало на поверхні.

-Звертайся, більше між нами недомовок не буде. Я тобі обіцяю, - промовила мама.

- І я тобі обіцяю, - лагідно промовив син.

Олександра, зібравши приготовану їжу, направилася до чоловіка в машину:

- Яра чекаємо чи ~~як?~~-як? - запитав Олександр.

- ~~Ні,яНі, я~~ його не вмовила, проте дала інформацію для роздумів, тобто відповіді, які він так довго шукав.

Тим часом Яр ~~задумався: чому~~задумався: чому він так любить все ускладнювати? Зробивши висновок на основі тієї ~~інформації, щоінформації,~~ що сказала мама він здійснив реплікацію з маминої ДНК введенням вектора, згодом він вирішив перепочити, щоб його нові здібності краще засвоїлися організмом.

¹

²

Батьки, приїхавши на річку споглядали картину, яка їх перелякала. Майже кожен однокласник їхнього сина був або з сигаретою, або з якимось спиртним напоєм.

Та з цього всього їх вразило те, що трійка МОС уже були напідпитку. Вони вирізнялися з - поміж інших своєю поведінкою.

- О, прикинь, Ольфовичі приїхали, - промовив Марк.

Батьки Яра були виховані і стримані, тому не звернули уваги на цю репліку.

- А де ваш син? Він взагалі пам'ятає, що ми є, його однокласники, що реальний світ існує? - знову не стримався Марк.

Натовп розміявся. Найбільше некомфортно було Юлі. Їй було соромно за ці слова її хлопця, за те, що вона знаходиться в такій компанії, за те, що сусіди побачили її з сигаретою.

Побачивши, що дівчину гризе совість, Олександра її покликала та запропонувала ~~пройтися,напройтися, на~~ що дівчина без роздумів погодилася:

- Хочеш ~~поговорити?~~ поговорити? - запитала мама Ярослава.

- Як ви здогадалися?

- Я ж ~~мама,крім~~ мама, крім того, хочеться поговорити з кимось іноді, а Яр нас з батьком уникає.

- А моїм батькам зачасту ніколи...- з сумом промовила Юля.

- От бачиш, у нас майже спільні проблеми.

- ~~А, як~~ Ящо тобі потрібно, щоб тебе хтось вислухав, то звертайся.

- ~~Добре,та~~ Добре, та мені здається я зайва в вашому домі, бо Яр через мене став таким відлюдкуватим та агресивним.

- Що ти? З чого ти це взяла? Люди самі ~~вирішують,як~~ вирішують, як вирішити ту чи іншу проблему: одні йдуть напролом, незважаючи ні на що, ~~борються~~ і перемагають, попри всі труднощі, а інші - закриваються в собі, наче мушля. Це легший ~~шлях,але~~ шлях, але він веде в нікуди.

~~Мій син~~ Мій син обрав простіший варіант, і я сама вже хочу витягнути його з цього ~~стану~~ Я стану. Я тебе не звинувачую ні в ~~чому,бо~~ чому, бо винний він сам. За паління не ~~переживай,я~~ переживай, я тебе не здам, але пообіцяй мені, що більше не пробуватимеш цю гидоту?

- Обіцяю і дякую! Знаєте, я дуже шкодую про заміну вашого сина ~~Марком,бо~~ Марком, бо він такий самозакоханий. З ним я почуваю себе не ~~дівчиною,а~~ дівчиною, а гарною машиною, яку використовують, щоб похвастатися. З Яром було все навпаки...

- А чому ~~ти засумувала~~ ти засумувала? Вам же не по 100 ~~років, завжди років,~~ завжди є час для порозуміння. Повір мені, ще все наладиться. Потрібно просто знайти час і спокійно обговорити все.

- Його ~~нервує~~ ~~моя~~ нервує моя присутність, і він робить вигляд, наче мене не помічає, навіть не вітається... У цьому всьому я переконалася сьогодні.

- Це його захисна реакція. Сьогодні я йому допомогла знайти відповідь на ~~питання, про питання,~~ про які він думав більш ніж півроку, тому сподіваюсь, що він повернеться до соціуму.

- Це виходить десь приблизно в той ~~період, коли~~ період, коли ми перестали спілкуватись. Зрозуміло тоді, чому він так себе поводив.

- ~~Д~~До речі, у нас з тобою є ще дещо спільне, - повідомила Олександра.

- Заінтригували. Що саме?

- Я також у твоєму ~~віці~~ ~~займалася~~ віці займалася танцями, займала призові місця також з латино-американської програми, а твій тренер - це дівчина, з якою ми разом займались. Вона великий професіонал, і вам з нею пощастило.

- Цікавий факт. Чому ж тоді Яр далекий від танців?

- Генетика - цікава наука. Через кілька років я вам все ~~розкажу, а не розкажу,~~ але якщо коротко, то цією рисою він у свого батька...

- ~~Шкода, дуже~~ Шкода, дуже шкода... - промовила Юля

І тут Олександра зрозуміла поведінку сина ~~останні, як~~ останні, як мінімум півроку. Зрозуміла ~~вона~~ ~~і вона~~ і те, що, якби вона донесла йому ту інформацію, яку повідомила сьогодні, то він би не став таким "диким" до суспільства. Виходить, що сама вона винна у всьому. Значить і виправити все потрібно їй.

- Ось ви де! А я вас ~~занукався, беззашукався,~~ бо мене морально втомили однокласники Яра, - підходячи, промовив Олександр.

- ~~Юлю, якщо~~ Юлю, якщо хочеш, можемо тебе підкинути додому згодом. Спочатку хоча б скупаємося, - промовила Олександра

- Дякую за пропозицію, але нас забиратиме водій Марка. Хіба що ви раніше їхатимете, - промовила дічина.

Частина 11

Formatted: Heading 1, Right

Примирення Частина 11

Підлітки швидко роз'їхалися від з річки, бо Ольфовичі обдзвонили всіх батьків. Єдиною, хто залишився, була Юля. Хоч як Марк умовляв, що він її підвезе, дівчина навідріз відмовилась. Узагалі сьогоднішня поведінка Марка і

розмова з Олександром перевернули світогляд Юлії та полярність відносин з хлопцем. Перед самим від'їздом Марк спробував востаннє вмовити дівчину:

- Мала, що не так? Ти точно вирішила? Не пошкодуєш?

- Поговорімо завтра про це, - відповіла Юля.

- Не то не. До завтра! - промовив Марк.

Коли машина від'їхала, зав'язався діалог між ~~тими, хтотими, хто~~ залишився:

- Що ж, усі роз'їхалися, ми додому не поспішаємо. Ти не проти насолодитися відпочинком у нашій ~~компанії? компанії?~~ - промовив Олександр.

- Звичайно, я за. Усе одно батьки зайняті, а хлопець... ви самі бачили, у якому він стані, - промовила Юля.

- Любий, іди скупайся, бо в нас тут дівочі розмови, - промовила Олександра.

Тільки-но батько Яра пішов купатися, дівчата почали розмову:

- Як ви ~~зрозуміли, незрозуміли, що~~ мені треба поговорити?

- Я побачила твій розпач в ~~очах, жем'ючах, коли~~ ти спілкувалася з Марком, - промовила Олександра.

- Усе не ~~так, як так, як~~ я очікувала... - з сумом відповіла Юля.

- Ми вже з тобою говорили про це... Усе у твоїх руках! Людина шукає краще ~~для себе для себе~~, а гірше тебе й так знайде. Пам'ятаєш, як на пікніку ми з твоїми батьками розповідали вам про те, що ~~довго разом довго разом~~, а також, що треба пробачати, якщо любиш?

Та от, якщо ця людина тобі дорога, то це спрацьовує. У житті бувають кардинальні ~~зміни, назміни, на~~ які і ця обставина не впливає, просто керуйся своїм серцем.

- Дякую! Я знайшла для себе ~~відповіді, відповіді~~, - промовила Юля

Якраз підійшов ~~Олександр, вилізши Олександр, вилізиши~~ з води:

- ~~Дівчата, йдете Дівчата, йдете~~ купатися?

- ~~Так, а Так, а~~ ти тут без нас не сумуй - промовила Олександра.

Тим часом Яр прокинувся. У голові був якийсь ~~туман. Мимоврні туман.~~

~~Мимоволі~~ він згадував події перед ~~енем, частковесном, частково~~ і поступово, неначе в танцювальній музиці справа йде до приспіву або в художньому фільмі - до кульмінації, усе пригадалося. Неначе ~~Таное в Танос в~~ "Месниках: війна нескінченності", клацнув пальцями і один момент усе, до чого так йшов наш герой останнім часом, збулося. Першою емоцією було ~~захоплення, яке захоплення, яке~~ поступово переросло в ейфорію. Думки, наче спортсмени на змаганні, намагалися вибороти першість. Перемогу ~~здобула- та здобула та думка~~, що треба для початку перевірити все для закріплення результату. Яр ~~звернувся дозвернувся до~~ свого голосового помічника:

- ~~Друже, проскануй Друже, проскануй~~ моє ДНК, як все засвоїлось

- Буде зроблено. Сканую... Усе в нормі.

- Що далі, хазяїне?

- Знайди якусь музику мені для ~~танців, бажано танців, бажано~~ з Youtube, щоб там було відео, які рухи треба робити, а я буду намагатися повторити.

- Яку саме музику бажаєте?

- Якусь запальну.

- З карнавалу в Бразилії підійде?

- Те що треба для такого початківця, як я.

Залунала музика з годинника, голограма трансформувалася на всю стіну, увімкнувся ефект відеосенсії, ніби він там і справді зараз є. Кімната наповнилася людьми в костюмах, і хлопець почав повторювати рухи та зливатися з ~~натовпом~~. ~~Навдивовижу~~~~натовпом~~. ~~Навдивовижу~~ в нього виходило набагато краще, ніж півроку тому. Це захопило хлопця. ~~Він~~~~зловив~~Він ~~зловив~~ ритм і вже самовільно ~~рухався~~, ~~рухався~~, а найголовніше вперше кайфував від танцю при тому, що раніше танці викликали нервово роздратування.

Час пролетів непомітно, і Ольфовичі приїхали додому.

-Юлю, ~~може зайден~~~~може зайден~~ в гості?- запропонував Олександр.

- Якось незручно...

- Твої батьки все одно ще не вдома. Чому ти будеш сама? - запитала Олександра.

- Але Яр ...- промовила Юля.

- Беру його на себе, - з посмішкою промовила Олександра.

- Коли ~~мама~~ ~~Яра~~~~мама Яра~~ відкрила двері, то почувла музику ,яка залунала з кімнати сина. ~~Дівчата~~ ~~завмерли~~~~Дівчата~~ ~~назавмерли~~ на порозі. Тут підійшов ~~батько~~ ~~Ярослава~~~~батько Ярослава~~:

- Щось сталося? Звідки лунає музика? Це в нас? - здивувався Олександр.

- ~~Дізнаймося, що~~ ~~Дізнаймося, що~~ там відбувається. Тільки тихо, - пошепки сказала Олександра.

Трійця попрямувала до кімнати Яра. Як ~~тільки~~ ~~вони~~~~тільки вони~~ дійшли до кімнати, побачене шокувало їх до нестями: людина, яку ще недавно бісив соціум, яка була наче злий пес, яка ще півроку тому робила лише незграбні рухи обернено пропорційні до танцю, зараз запалювала так, неначе танець і він одне ціле. Мама аби не переривати цю хвилю позитиву, запропонувала чоловікові і дівчині приєднатися. ~~Енергією~~ ~~яка~~~~Енергією~~, ~~яка~~ виходила від цієї уже четвірки достатньо б було для енергетичної стабільності всього світу. Ярослав був в такій ~~ейфорії~~ ~~що~~~~ейфорії~~, ~~що~~ навіть коли побачив батьків і Юлю, просто їм посміхнувся і продовжив танцювати. Побачивши, що батьки затанцювали в парі, навіть запропонував Юлі станцювати вдвох. Через декілька годин таких запальних танців усі були ~~втомлені~~ ~~але~~~~втомлені~~, ~~але~~ щасливі. Якби з дому Юлі не прийшло сповіщення на ~~телефон~~ ~~що~~~~телефон~~, ~~що~~ батьки вдома, то танці продовжувалися б, напевно, до ранку.

- Може, проведеш дівчину? - звернулася мама до Ярослава

- Так, звичайно, - відповів Яр

- Дякую вам за цей день! - на прощання промовила Юля. ~~ю~~

Як тільки підлітки переступили поріг дому, почалася розмова:

- Яр, пробач, що я з тобою тоді так повелась...

-Знаєш, я сам винен. Я півроку шукав варіанти рішення проблеми, а відповідь лежала на поверхні. Тому й відгородив від себе цілий світ.

- Ти сьогодні був такий класний. Я рада, що ти нарешті веселий і такий енергійний. Тобі зовсім не личить бути злюкою.

- Твоя правда.

- Я подумала і маю до тебе пропозицію.
- Яку?
- Ти справив на мене враження. Мені подобаєшся новий ти. Сьогодні я зрозуміла, як я сумую за тобою, мені бракує спілкування з тобою. Давай дружити?
- Дякую за ці чудові слова! Навзаєм. Я тільки за!
- На добраніч, друже!
- На добраніч!

Юля, зрадівши на прощання, поцілувала його в щічку. Яр йшов додому. Він був задоволений собою. Усе повернулося майже так, як було в найкращі часи. Батьки не могли нарадуватися сином, адже Яр повернувся удосконалим, а Юлі відкрилися ті грані хлопця, які вона давно в ньому шукала.

Частина 12

Formatted: Heading 1, Right

Нові виклики Частина 12

Літо... У кожного воно проходить по-різному, але найчастіше найкращі наші спогади про цю пору року в нас із дитинства.

Канікули в Яра цього року кардинально відрізнялися від попередніх.

Щонайперше тим, що він знову почав займатися танцями. На це його наштотувала розмова з мамою:

- Синку, ти запалив вчорашній ~~вечір, тому~~ вечір, тому я поговорила зі своєю подругою. Вона готова знову з тобою займатися. Ти не ~~проти?~~ проти? - промовила Олександра.

- Мамо, це надто швидко. Можна я з тобою потренуюся ~~для початку~~ для початку? Ти ж також чемпіон ув мене! - промовив Ярослав.

- Умовив. Заняття розпочнемо сьогодні ж, - промовила Олександра.

- А можна до вас буде приєднатися? - з посмішкою промовив Олександр.

- ~~Звісно, любий~~ Звісно, любий! Як же ж без тебе! - з посмішкою відповіла Олександра.

Отже, сім'я в повному складі тренувалася. Однокласники Яра роз'їхалися на відпочинок: одні - на море, інші - до бабусів і ~~дідуєів~~ Трійця дідусів. - ~~взагалі~~ Трійця МОС взагалі кожен день були разом: ~~річка, клубрічка,~~ клуб, випивка.

Звичайно, цей образ життя був зовсім далекий для ~~Юлі, тому~~ Юлі, тому вона проводила час поки що зі своїм другом Яром.

Одного ~~разу, коли~~ разу, коли Юля прийшла до них в гості, сім'я якраз танцювала.

- Доброго дня всім! - промовила Юля.

- Привіт! Юлю, погуляймо пізніше, бо у мене зараз танці, - промовив Яр.

- ~~Синку, а Синку, а~~ чому б Юлі не приєднатися до нас? І мені буде простіше, не буду бігати від тебе до тата виправляти помилки, і ми зможемо в парх щось вивчити - промовила Олександра.

- Я за! Тренер поїхала на ~~відпочинок, бо відпочинок, бо~~ всі розїхались, а мене саму не має сенсу тренувати, - промовила Юля.

- А як же Марк? - запитав Ярослав.

- А що Марк? У нього одні гульки в голові, - відповіла Юля.

- Добре, досить балачок. Розпочнімо! - промовив Олександр.

Учотирьох їм було набагато веселіше. Юля виправляла помилки

~~Ярослава, а Ярослава, а~~ мама - батька. На репетиціях завжди панувала позитивна атмосфера. Після одного з таких тренувань відбулася розмова підлітків.

- Яр, тато сумує сам в тренувальному залі. Ми там іноді ~~вдвох-треномоєя вдвох тренуємося~~. Приєднуйся до нас, - промовила Юля.

- Я ~~згоден, подруго згоден, подруго~~.

Почались тренування. Усе ніби йшло ~~добре, але добре, але~~ чогось бракувало нашому героєві. Знову, як і спершу на танцях, у нього дещо не ~~виходило, бракувало виходило, бракувало~~ витримки, сили волі. Якщо на танцях він відчував себе наче риба в воді, то на карате він відчував себе не в своїй тарілці.

Враховуючи усе це, складається враження ~~ніби-дітейніби у дітей~~ на літніх канікулах були самі тренування, але це не так. ~~Вони, Вони~~, звичайно, відпочивали, насолоджувалися відпочинком на річці.

У один із таких днів сталася сутичка. Юля з Яром прийшли на ~~рінку, а річку, а~~ там була славнозвісна трійка. Побачивши, що вони разом, першим же підбіг до них ~~Марк, який Марк, який~~ був ~~увже~~ трохи напідпитку:

- Ти що це робиш поряд з моєю дівчиною? - запитав Марк.

- Ми товаришуємо. Чого ти причепився до нас? З ким мені гуляти, ти ~~ж-заж за~~ мене зовсім забув, - промовила Юля.

- Я звертався не до ~~тебе, а тебе, а~~ до твого друга, чупакабра ~~а~~ - відлюдника, що вирішив вилізти на світло, до людей? - запитав Марк.

- Мені остогидли твої образи. Так, я певний час відрікся від ~~єоціуму, тому соціуму, тому~~ що через таких як ти суспільство гниє зсередини. Якби ти не був сином мера, ти б був ніким, - промовив Яр.

- Що? Як ти посмів таке про мене сказати? Та я зараз тобі дам прочухана! - промовив люто Марк.

І вже б зав'язалася ~~бійка, але бійка, але~~ Юля розборонила їх.

- ~~Так, ви Так, ви~~ розходитесь. Я з тобою залишусь тільки не чіпай ~~його, Марк його, Марк~~, - промовила Юля.

- Ок. Тебе врятувала твоя подруга. Вшивайся ~~звідси, щоб звідси, щоб~~ очі мої тебе не бачили, - з насмішкою відповіла Юля.

Яр зібрав речі і пішов ~~до дому, а до дому, а~~ дівчина залишилась з трійкою.

Чому вона так вчинила? Бо вона знала, що Яр ще не гот ~~ровий дати віднір, тому опір, тому~~ їй ~~захот~~ілося вберегти його. Взагалі їх нові відносини були френдзоною, їй так було комфортніше. Як і більшість дівчат чекала від

нього якогось ~~подвигу, підтвердження~~ подвигу, підтвердження того, що вона йому потрібна. Хоч у ній і прокидалася давня любов до ~~Ярослава, проте~~ Ярослава, проте мав бути якийсь жест з його боку, вчинок, який би показав їй, що в ньому теж ще живе любов до неї. Поки що в них все обмежувалося дружніми розмовами, спільними заняттями. Ніхто не робив кроку вперед. Юля очікувала від Яра, а Яр - від Юлі. І кожен з них задумувався: а може ця модель їхніх відносин і краща для них?

Так минуло літо і розпочався шкільний рік. Черговий ~~раз-~~ зустріли ~~раз зустрілись~~ трійка і Яр.

- Ти знову в школу вирішив ~~ходити?~~ ходити? - промовив Марк.

- Я вас не очікував тут побачити. Ви що ще й тверезі? - з насмішкою промовив Яр.

- Ну, Ольфович, тримайся! Зараз сповна за все отримаєш! - промовив Марк. З цими словами розпочалася бійка. Звичайно, у бійці, де троє проти одного, Яр програв.

~~Натовп лисував~~ Юля - Юля поки пробралася через натовп і розкидала ~~єн~~ єн ~~протівників, на нсупротивників, наш~~ герой вже був без тям. Швидко викликали, і Яра госпіталізували в лікарню. Винних покарали, як би було по совісті. Проте батьки ~~віджунглилися, як~~ відкупилися, як зачасту буває. Хоч як Ольфовичі не хотіли брати ~~гроші, але~~ гроші, але довелося, бо лікування було дорогим.

Юля майже кожного дня провідувала ~~хлопця. Звичайно~~ хлопця. - ~~вона~~ Звичайно, вона не зустрічалася з Марком. Також у неї було відчуття ~~вини~~ вини ~~жовини, що~~ вчасно йому не змогла допомогти. Вона думала про те, що вірогідно однією з причин того, що ~~єталоє, була~~ єталоє, була лють Марка за те, що вона часто в розмовах розказувала про Яра.

Реабілітація проходила довго. Яр шукав відповіді в собі. Найперше, що прийшло в голову, звернутися до свого помічника.

- Годиннику, знайди у моєму роду справжнього воїна.

- Слухаюсь, хазяїне. За вашим запитом знайдено декілька варіантів, найкращий - 1200-ті роки. Проте, враховуючи ваш стан здоров'я, найкращий варіант - це ваш дідусь.

- Відправляй. Але як мені зберегти зразок ДНК?

- Просто треба побути хоча б півгодини. Я увімкну аналізатор і активується копіювання, після чого я вас поверну назад.

Різко лікарняна палата перетворилася на будинок. Яр опинився в 2012 році. Данило, його дідусь, у тілі якого він опинився, дивився телевізор. Якраз ішов фільм " Місія нездійсненна: Фалаут, шоста частина".

- Ольгердіє, іди глянь, як ці американці знову москалів висміюють, - з посмішкою заявив Данило.

- Та ніколи мені, я борщ ~~варю, варю,~~ варю, - промовила Ольгердія.

- А дочка наша що ~~там? там?~~ там? там? - запитав Данило.

- Та уроки ж учить, завтра ~~учить, завтра~~ ж в школу! Це ~~ж-уж~~ ж-уж у тебе вихідний, то можеш дозволити собі перегляд кінофільму, - промовила Ольгердія.

- У цьому ти права, - промовив Данило.

- У цьому фільмі є момент, де зривається будівля Кремля. І цей момент наскільки момент наскільки був приголомшив і для діда, і для внука всередині нього, що обидва були шоковані. Яр звичайно, нічого не зрозумів до кінця, а, а дід не стримав слів:

- Оце так, аби так і справді справді, може б менше нашої крові покривали москалі кляті...

- Що ти мелеш, дурню! Дитина ж чує твою лайку, - промовила до Данила Ольгердія.

- А що, хай знає. Що вона історію не вчить? вчить? - промовив Данило.

- Та заспокойся ти вже! Борщ готовий, іди вечеряти, - промовила Ольгердія. Яр був під враженням. Уперше він чув, щоб люди перекрикувалися із різних кімнат, чули одне одного. Емоція діда закарбувалася в його пам'яті назавжди. Його думки перервав годинник.

- Сканування завершено, повертаю вас назад.

Як і минулого разу, коли раз у, коли він додавав до своєї ДНК ген мами, відразу ж захотілося спати. Проте його стан здоров'я не переніс цю подорож, і він впав ув кому. Цей стан тривав рік.

Лікарі ставили найгірші діагнози, проте діагнози, проте ні Ольфовичі, ні Юля не здавалися. Кожного дня вони провідувати його лікарняну палату, аж поки одного разу нарешті не сталося диво.

Увесь цей час Яра, наче Яра, наче бумеранг кидало з подорожі в подорож. Це був збій системи. Ефект був таким, наче заїло плесер і він більше декількох хвилин не перебував в тому чи іншому часі. Коли вже всі полишили надію, Юля приходила до Ярослава.

- Привіт, друже! Привіт, друже! Якби ти мене тільки почув, я почув, я б усе віддала, щоб почути твій голос. Якби я могла повернути час, то час, то я б все тобі пробачила і була б тільки з тобою, - зі сльозами промовила Юля.

- Слід уточнити: коли Яр ліг в лікарню, він був зі своїм нано годинником. Коли перенісся в 2012 рік, то свідомість відключилася. Медсестра якраз зайшла до палати і викликала лікаря. Коли хлопця екстренно почали рятувати, то рятувати, то годинник заважав поставити катетер і його зняли. Враховуючи, що пристрій від хазяїна був далеко, його далеко, його і перенесли по хвилині в часі, бо годинник не міг підключитися до свідомості хлопця.

За Юлею прийшли і батьки хлопця. У них сталася розмова з лікарем.

- Доброго дня! Можна з вами поговорити? - промовив лікар.

- Так, звичайно! - відповів Олександр.

- Розумієте... Ось в чому річ, я не можу вас більше обманювати. Вашому єннові, на синові, на мій превеликий жаль, вже нічим ми не зможемо допомогти. Я б рекомендував відключитися від апарату штучного дихання, - промовив лікар.

Цю розмову почула Олександра.

- Він мій син! Ви не розумієте просто. Ми так його довго ~~чекали~~, ~~він чекали~~, він був такою бажаною дитиною для нас і що? Просто взяти і відключити? - промовила мама Яра.

- Я вас розумію. Сам маю дітей, - промовив лікар.

- ~~Ні, не Ні, не~~ розумієте! Ми готові чекати скільки скільки треба! - промовив Батько Ярослава.

- Я відчуваю, що він прокинеться. Материнське серце не обдуриш, - промовила Олександра.

Юля в цей час сиділа в ~~палаті~~, ~~До~~ палаті. До її поля зору потрапив годинник ~~Яра, який~~ Яра, який лежав на лікарняній тумбочці. Вона взяла його до рук і почала роздивлятися. Раптом ~~дівчина зловила~~ дівчина зловила себе на думці, що ніколи не помічала цю річ у нього. Уже потім їй пригадалося, як з допомогою цього годинника Яр приготував для них перекус. Згадавши, ці ~~ноді, вона~~ ноді, вона одягла годинник і усміхнулася.

Спрацювала функція телепат і Юля перенеслась на півтора роки ~~назад~~ назад. ~~Якраз~~ Якраз вони після прогулянки направлялися до Ярослава ~~додому~~. ~~Спочатку~~ Спочатку вона подумала, що це ~~сон, але сон, але~~ коли все Яр запропонував усе приготувати з допомогою годинника, то вона зрозуміла, що це реальність.

- ~~Яр, ти Яр, ти~~ живий? Це моє сновидіння? - промовила дівчина.

- Ти чого? Розігруєш мене? - запитав Яр.

- Ні. Ось подивись твій годинник на моїй ~~руці, неруці, не~~ знаю як, але я повернулася на 1,5 роки назад. Ти маєш цьому пояснення?

- промовила Юля.

- Якщо коротко, то з його допомогою можна

~~не дорожувати, протє~~ не дорожувати, протє лише в минуле - промовив Яр.

- Послухай, я так багато хочу тобі сказати... - промовила Юля, але просто поцілувала його міцно в губи.

- ~~Класно, Класно,~~ - промовив Яр після декількох хвилин поцілунку.

- Я просто ввімкну аналізатор і все знатиму, що сталося і що ти хотіла сказати, - промовив хлопець.

- Тобі краще знати, - промовила дівчина.

- Я хочу тобі зізнатися. Сьогодні я був наче з амнезією і відчуваю, що ти повіриш в ці слова, у те, що я все виправив, скерувавши годиннику написати тобі раніше. Був такий випадок, що в тебе не було шкільних речей та ми з тобою посварилися, а завдяки переписці в минуле, ми стали парою. Але як це все сталося я не знаю, бо просто перемістився з однієї координати в іншу, - промовив Ярослав.

- Ого, як все заплутано. Добре, що зізнався - промовила ~~Юня~~ Юля.

- Ти мені віриш тепер? - запитав хлопець

- Тепер уже ~~так, але так, але~~ до тебе три прохання: ходи на танці та на карате й не давай себе ображати трійці, - промовила Юля.

- Твоє слово для мене закон! - промовив Яр.

- Як мені тепер повернутися назад? - запитала дівчина.

- ~~Годиннику, повертай~~ Годиннику, повертай Юлю в її час, - промовив хлопець

- ~~Слухаюєь~~, Слухаюсь, - відповів голосовий помічник

На прощання їхні уста сплелися в поцілунку, 12-річні вони ще цілувалися, а Юля повернулася назад.

Після всіх цих подорожей деякі події або взагалі не ~~відбулися~~, ~~або~~ відбулися, ~~або~~ ж розвивалися зовсім по- іншому. Наприклад, суперечок в Яра з Юлею не було через танці і ~~карате~~, ~~бо~~ карате, ~~бо~~ він вже мав потрібні йому гени від мами і діда, а все інше без змін. Одного разу трійка, правда, за нього згадала і стався неприємний діалог:

- Що ~~ти~~, ~~Ольфовичи~~, Ольфович, крутим типу став? Дівчину ~~завів~~, ~~спортом~~ завів, спортом почав займатися? - спитав Марк.

- А тобі що з ~~того?~~ того? - промовив Ярослав.

- А ти ще й борзим став бачу. Пора тобі нагадати хто є хто! - промовив Марк. З ~~ними~~ ~~словами~~ цими словами хлопець замахнувся правою рукою для удару, але Яр відбив цей удар і далі повів у бою. Хоч друзі Марка теж почали ~~нападати~~, ~~Ярослав~~ нападати, Ярослав хвацько відбивав всі напади і врешті він вийшов переможцем. Після цього випадку він здобував авторитет не лише у свого класу, а й у всієї школи.

Так швидко пролетів час. Настав час випускного. У школі було оголошено конкурс: краща танцювальна пара стане королем і королевою випускного вечора.

У Яра з Юлею проблем з ~~ним~~ ~~не~~ цим ~~не~~ було, проте самозакохана Трійка хотіла дати їм нарешті відпір. Тому всіх дівчат, які ходили на танці, розібрали в першу чергу.

- Ольфович, думаєш ти станеш королем балу? - промовив Марк

-

- А що є інші ~~кандидати?~~ кандидати? - відповів Ярослав.

- Я поверну свої позиції. Затям ~~не!~~ це! - промовив Марк.

- Подивимось, - відповів Яр.

Марк тренувався з однокласницею Олею цілодобово, а наш же герой в звичайному ~~режимі~~. режимі.

- Яр, може більше тренуватимемося? - запитувала Юля

- Для чого? Наш досвід ~~переможе!~~ переможе! - промовляв Яр.

Прийшов випускний вечір. Усі були неймовірно гарно одягнені.

Настав час ~~вибору~~, ~~в~~ вибору, у фінал вийшли дві пари: Марк й Оля та Яр і Юля. Не зважаючи на те, що, у першій парі було менше досвіду, вони були на рівні. Проте Марк завчасно підкупив однокласників, пообіцявши їм незабутню вечірку, якщо він виграє, тому так і сталося.

- ~~Отже, королем~~ Отже, королем і королевою нашого випускного вечора, за результатами вашого голосування, стають Марк і Оля, - промовив ведучий, який був їхнім класним керівником.

Коли переможці вийшли на сцену і одягали корону, наш герой був у відчаї.

- Яр, головне не ~~перемога~~, ~~а~~ перемога, а те, що ми є один в одного, - промовила Юля

- Твоя ~~н~~ р ~~а~~ в ~~д~~ а, ~~м~~ о ~~я~~ п ~~р~~ а ~~в~~ д а, м о я Юсю, - промовив Яр.

До цих слів додався солодкий поцілунок пари. ~~Цю мить~~Цю мить перервав незрозумілий звук. Це були постріли та звук важкої техніки. Усі перелякано почали тікати, хто куди.

З дорослих людей був лише класний ~~керівник, який~~керівник, який і скерував тікати.

~~Раптово~~Раптово в Яра виникла ідея:

- Годиннику, матеріалізуй всіх у безпечне місце.
- Виконую.

Зненацька ~~всі опинилися~~всі опинилися в бункері й невідомі звуки уже не було чути.

Частина 13

Formatted: Heading 1, Right

Рішучі дії~~Частина 13~~

Усі були в паніці. Ніхто не знав, що сталося і що робити далі. Як вони взагалі опинилися в цьому місці.

Раптом з'явилася голограма їхнього класного ~~керівника, який~~керівника, який почав їм все пояснювати:

- Дорогі мої ~~учні, якщо~~учні, якщо ви тут і це бачите, значить прийшов крах нашої оборони і ви перебуваєте в останньому безпечному пристаніщі. Деякі факти з історії, ми, старше покоління, від вас приховали:

21 листопада 2013 року почався Євромайдан, це був спротив проти відходу політичного керівництва країни від законодавчо закріпленого курсу на Європейську інтеграцію та подальшою відмовою від цього курсу, зокрема урядом тодішнього прем'єр-міністра Миколи Азарова. Одними з головних причин також була надмірна концентрація влади в руках тодішнього 4 го Президента України Віктора Януковича. Вона тривала до лютого 2014 го року. Результатом стало повалення режиму Януковича. Основним геополітичним наслідком Революції став вихід України із зони впливу Росії в економічній та політичній сферах, та відносно зменшення залежності від Росії в культурній сфері. Багато людей загинуло в протистоянні з Беркутом і 4-й Президент України втік до Ростова.

16 березня 2014-го року відбулася анексія Кримського півострову Російською Федерацією. Потім у квітні цього ж року російські війська вторглися на Схід України, в результаті яких утворилися Сепаратистські~~і~~ів республіки ДНР і ЛНР. ~~УВ~~УВ цьому ж місяці 13-го числа виконуючий обов'язки голови держави Олександр Турчинов підписав указ про проведення Антитерористичної операції, тобто протидія українськими військами всього

вищесказаного. Українські воїни мужньо боролись, проте на початку 20-их років 21-го століття оборону було подолано.

Рокову роль ще зіграв ~~вірус~~ ~~Covid~~ ~~вірус Covid-1922~~, який вони запустили. Ця хвороба миттєво вбивала наповал кожного другого. Ефект несподіванки можна було порівняти із застосуванням хімічної зброї в Першій світовій війні.

Ми єдине місто, яке вціліло завдяки тому, що ми завчасно встановили купол з оберненою реальністю і із постійною зміною місцезнаходження. Але коли вони в майбутньому ~~знайшли~~ ~~є~~ ~~є~~ ~~є~~ ~~знайшли~~ ~~спосіб~~ подолати це майбутнє, то вони поверталися в минуле і частково руйнували наш купол. Це майбутнє, коли вони дізнаються секрет подорожей, ось-ось настане.

Ми усі: ваші ~~батьки~~ ~~,вчителі~~ ~~батьки~~ ~~,вчителі~~ та інші будемо стояти до кінця.

У цьому бункері знаходиться все необхідне на найближчі двісті років.

Розкажіть про наш подвиг своїм внукам та бережіть ~~себе~~ ~~Один~~ ~~себе~~ ~~Один~~ з вас знає таємницю подорожей, тому, будь ласка, не дайте ворогові дістатися до неї, - промовила голограма класного керівника

- Від цієї інформації стало ще незрозуміліше. Що робити далі?

Тут слово взяв Марк:

- Друзі, оскільки я - син ~~мера~~ ~~,король~~ ~~мера~~ ~~,король~~ випускного балу, то я оголошую себе вожаком нашої групи.

Усі погодились. Лише Яр думав, що йому ~~робити~~ ~~Ворог~~ ~~робити~~ ~~Вороги~~ могли скопіювати програму батька з ноутбука і тоді все пропало.

Увімнувши функцію телепат, він подумки почав розмову зі своїм ~~помічником~~ ~~,що~~ ~~помічником~~ ~~,що~~ його не почули і не викрили:

- Друже, ти можеш звідси дистанційно видалити програму батька з ноута?

- ~~Ні~~ ~~,хазяїне~~ ~~Ні~~ ~~,хазяїне~~. Ми під землею, тому конект поганий. Єдине, що я можу, то це матеріалізувати вас на ~~поверхню~~ ~~,а~~ ~~поверхню~~ ~~,а~~ потім звідти все видалити. Але ~~боже~~ ~~,що~~ ~~бо~~ ~~боюсь~~ ~~,що~~ ми не натрапили на військових.

- Зажди, я попрошаюсь з Юлею. Хоча ти можеш зробити свою копію для Юлі ~~зараз~~ ~~?зараз?~~

- Так, звичайно. 10 хвилин і мої ~~мінінатороботи~~ ~~,що~~ ~~мінінатороботи~~ ~~,що~~ в мені, створять мою копію. До речі, я зроблю заодно функцію зчитування по ~~очах~~ ~~,тобто~~ ~~очах~~ ~~,тобто~~ ви будете дивитися один одному в вічі і подумки говоритимете.

- ~~Клас~~ ~~,чекаю~~ ~~Клас~~ ~~,чекаю~~.

Підійшовши до дівчини, він обійняв ~~її~~ ~~її~~ і поцілував. Потім тихо віддав уже нового ~~її~~ годинника:

- ~~Одягни, не Одягни, це~~ мій тобі подарунок, - промовив Яр.

- Але це ж до розлуки дарують годинник, - відповіла Юля.

- Ми будемо завжди разом, - промовив Яр.

- Що далі? - запитала дівчина.

- Я зараз увімкну функцію, і ми будемо розмовляти подумки, лише дивлячись в очі, - промовив хлопець.

- Клас, - відповіла дівчина.

- Після того як функція увімкнулась, вони продовжили розмову:

- У нас є два варіанти: або залишатися ~~тут, а~~ ~~тут, або~~ спробувати протистояти, - промовив хлопець.

- Куди ти, туди і я, - промовила дівчина.

- Отже, план такий: я матеріалізую нас на ~~поверхню, потім поверхню, потім~~ ми дистанційно стираємо дані з ноутбука мого батька і намагаємось знайти та врятувати наших батьків, - промовив хлопець.

- А що за дані у твого батька на ~~ноуті?~~ ~~ноуті?~~ - запитала дівчина.

- Це секрет подорожей в часі. Не хвилюйся, удосконалена копія в наших годинниках, - промовив хлопець.

- Діймо, - промовила дівчина.

Увімнувши функцію телепат, вони опинилися на поверхні. Було ~~темно, здає~~ ~~темно, здає~~ було чутно звуки зброї.

- Помічнику, зітри дані з батькового ноута, - промовив хлопець.

- Виконую

- Знайди наших батьків і матеріалізуй їх зараз до нас, якщо можеш.

- На ~~жаль, вони жаль, вони~~ в полоні. Щоб виконати цю дію, потрібно бути ~~близькими, але близькими, але~~ скрізь патрулі. Вас можуть схопити. До речі, є вірогідність, що витік інформації про подорожі може йти саме від вас

- Яким чином, помічнику? - запитав хлопець.

- Якщо вас ~~схоплять, то~~ ~~схоплять, то~~ мене можуть взяти для дослідження. І так все виявиться.

- Помічнику, шукай альтернативний варіант свого зовнішнього ~~вигляду,~~ ~~вигляду,~~ - несподівано скомандувала Юля, чому Яр був приємно здивований.

-Найвірогідніший варіант - проникнути вам ув мозок у вигляді мікрочипу,амікрочіпу, а на годиннику залишиться тільки час.

-Дій, - промовив Ярослав

- Виконую. Ще можу запропонувати функцію невидимості.

- Хай буде. Виконуй.

Опинившись біля свого будинку, Яр побачив ув вікні зв'язаних батьків і людей у-в військовій формі,якіформі, які шось говорили,на схожій ,але трохи іншій мові.

- Помічнику,можнаПомічнику, можна почути про що вони говорять?- промовила Юля.

- Так,виконуюТак, виконую.

Після цього вони почули розмову:

- Говори,гдеГовори, где твоє изобретение,где машина времени? - промовив якийсь кремезний мужик.

- Я тебе не розумію, вилупку- промовив Олександр

- Помічнику, можеш їх телепортувати до нас? - запитав Ярослав

- Зараз спробую.

Ураз Олександр з Олександрою перенеслися в заєджу,азасідку, а в їх домі була цілковита паніка,проте їх прибори зафіксували телепортацію, і вони вже знали, що шукати треба неподалік,бо пристрій, який схожий на GPS, міг зафіксувати точку з де якої здійснено переміщення.

- Синку,ЮсюСинку, Юсю,як ми вас раді бачити! А чому ви не в бункері?- бункері? - запитала Олександра.

- Ми прийшли рятувати вас,авас, а де мої батьки,ви їх бачили?-запитала Юля.

- Нас схопили разом. Судячи з того,щотого, що нас допитували в нашому домі,то, мабуть, й інші десь там, - промовив Олександр.

- Треба їх рятувати терміново! - промовив Яр.

-Спершу, помічнику, увімкни купол невидимості-таневидимості та шукоізоляцію над нами,щоб нас не знайшли. У вас інша місія: ви маєте зупити дійсний перебіг недій,беподій, бо ви єдина наша надія на спасіння. Вибач, що тобі брехали щодо всього. Ти мав рацію-був. Просто ця правда мала-виявитисямала виявитися у свій час, і він настав. Коли ми працювали над машиною часу в корпорації,тєкорпорації, то почули тривожну новину про те, що війська ворога активно просуваються вглиб країни.Якраз в цей

Formatted: Font color: Text 1

момент ми мали успіх у незначних переміщеннях у часі,тому ми зібрали речі і почали тікати якнайдалі, - промовив Олександр.

- Я продовжу. Ми дуже хотіли дітей, та в нас, на жаль, не ~~виходило,але~~виходило, але коли ми зустріли твою маму Ямлину,дочку майбутнього героя війни,то зрозуміли : з таким войовничим духом та з нашими знаннями та розумом може вийти спаситель,людина, яка переможе ворога.

~~Годинник,який~~Годинник, який ми тобі подарували, ми удосконалили, коли тобі ще не було 5 років. Ми все ~~відлаштувати,підлаштувати,~~ ніби ти до цього всього додумався. З нашої сторони були спроби ~~недорожеї~~ подоющеї, проте саме в тебе і в Юлі найкраща варіація генеалогічного дерева ,завдяки якій ви у силах все виправити.Пам'ятаєш, ув школі ти по ~~доророде~~дережував в часи Гетьманщини?- запитала Олександра

- Так, - промовив Яр.

- Це була віртуальна, на жаль, реальність. До цього періоду взагалі годинник робив в демоверсії, а всі функції відкрилися повноцінно лише зараз. Я так його запрограмував, установив таймер, щоб через 10 років усе розблокувалося, - промовив Олександр.

- Я зробив ~~конію~~копію годинника для Юлі, і ми трансформували їх в вигляді чіпу у свій мозок,щоб якщо нас зловили ,то не дізнались технологію, - промовив Ярослав.

- Молодець, сину. Проте стережіться, бо в них також є прилади, що можуть витягти чіпи за допомогою магнітного поля, - промовив Олександр

- А як щодо мене? Де ж тоді я була до того, як потрапила сюди? - запитала Юля.

- Ти ~~особлива,ми~~особлива, ми довго шукали в часі ту людину, у якої б пращури нашого сина пересікалися,були пліч-о-пліч.І знайшли тебе в майбутньому. Ти одна з тих, хто організувала рух супротиву проти пануючого окупаційного ~~режиму.Також~~режиму. Також ми в майбутньому знайшли стабілізатор часу,якийчасу, який винайдеш ти,правда працюючи за їжу при новій владі.Завдяки цьому стабілізатору ми встановили константою вік Юлі і її батьків, а тих пращурів,які живуть зараз,відправили в майбутнє,здійснилась взаємозаміна.Проте ,щоб було комфортно кожному в новому для нього часі та кращої адаптації також провели взаємозамінну спогадів. Усе це ти зробив. Ти зміг якимось ~~чином~~втілити~~чином~~ втілити в майбутньому,ти зміг нас трансформувати в майбутнє.Ти в цілковитому відчаї думав цей план роками і в тебе вийшло. Ідею купола теж запропонував ти. Навіть більше ніж те, що ми знайшли. Ямлину,твоюЯмлину, твою

біологічну ~~маму,вказав~~маму, вказав ти, бо тобі бракувало мужності і фізичної сили для боротьби. Тому, сину, разом з Юсею, створи краще майбутнє для нас увсіх, - промовила Олександра.

-~~Так, інформації~~Так, інформації чимало ви нам підкинули. Як це все ~~переварити~~ переварити? - промовив Яр.

- ~~Ярчику, треба~~Ярчику, треба не зволікати, а то щось ми заговорилися. А як мене звати в майбутньому? Просто ~~цікаво,~~ цікаво, - промовила Юля.

- ~~Міонелла, тебе~~Міонелла тебе так звати, - посміхаючись промовила мама Яра. Наостанок усі обійнялися та попрощалися.

- Можна я покомандую востаннє? До речі, вам треба ~~покинути~~ купол, щоб розпочати подорожі, - промовив Олександр.

- Звісно, - промовив Ярослав.

- Помічнику, трансформуй всіх, хто зараз ув полоні, і нас в ~~бункер, прибори~~бункер, прибори купол і шукоізоляцію, а Яра з ... Міо трансформуй на вихід з куполу.

- Яр, як тільки ви покинете купол для них ~~загарбників~~цих загарбників в куполі увімнеться вирій віртуальних реальностей, ~~вінцей купол~~ стане в'язницею для них. Проте на виході таймер, тому поспішайте, - промовив батько Яра.

- Виконую, - промовив помічник.

Раптом все зникло, батьки потрапили в

- ~~бункер, абункер,~~ а Юля і Яр на вихід з куполу.

- ~~Слухай,~~ Слухай, а мені подобається нове ім'я, напевно його залишу, - промовила Юля.

- Мені також, - промовив Яр.

- Раптом з'явилися двері і завдання на них:

- В-ітаю вас! Щоб вийти, потрібно вирішити задачку з непрямым порядком слів максимально швидко. Спроби лише дві. Якщо в вас не вдасться з першого разу, на другий часу відведено буде ще ~~менше.~~ Якщо менше. Якщо ви прогавите обидві спроби, шанс відкрити вихід відкриється через добу, - промовив штучний інтелект з дверей.

- Ми готові, - промовив Яр

- Отже, завдання перше. Їх буде три. Про що йдеться в тексті. Час - 7 хвилин.

"Альона сукня була, папін Таня, кекір kota ~~з'їві, платтям~~ з'їві, платтям ходив і замазав лапи".

- Це просто в дівчини була ~~сукня~~, кіт їв кефір, яким нагодував його Танін батько, і кіт замазав сукню грязними лапами, - промовила Міонелла.

- Молодець, - промовив Яр, поцілувавши дівчину.

- Відповідь правильна. Наступне завдання: "~~Темно, світло~~ Темно, світло, сходить дощ, завтра сонце рано лило, фарба збігала до лісу, ну а білкою малювали пейзаж"

- Можна цю ~~я?-я?~~ - запитав Яр

- Добре, - промовила Міо

- Фарбами малювали пейзаж, коли білка бігла до лісу. Сходило ~~сонце~~ сонце, а потім йшов дощ. Картина називалася "Завтра", - промовив Яр.

- Відповідь правильна. Третє завдання:

"Відколи дуб пиляв ~~Миколу, не~~ Миколу, не хотів іти урок у школу, опбисала парта клас, поставила учителя нб".

- Це ще легше. Микола дуб ~~пиляв, бо~~ пиляв, бо не хотів іти у школу на уроки за своєю опбисаною партою в класі, тому учитель поставив нб, - промовив усміхнено Яр.

- Чому ти мені не дасш ~~відповісти?~~ відповісти? - обурено запитала Міо

- Ваша відповідь правильна, але ще є запитання з області загальних знань.

Як називається жанр фільму, у якому супергерой рятує від потвор з фільмів жахів? Хто його ~~придумав, зняв~~ придумав, зняв перший фільм і в якому році була жанрова криза, яка призвела до появи таких нових жанрів?

- Тепер моя ~~черга, Ми~~ черга, Ми це на останніх уроках проходили .20125 рік. Марек Судзбінський. Жанр трилфан. 20127 рік фільм "Доктор Стрендж проти Лайорони".

- Відповідь правильна. Двері ~~відчиняються.~~ Увага відчиняються. Увага на вихід з куполу ви маєте 5 хвилин.

- Ти ~~молодець, но~~ молодець, побігли хутчіш до виходу, - промовив Ярослав.

Рівно через декілька хвилин вони покинули купол. Навкруги був небачений до того ним світ в руїнах, а купол безслідно ~~зник, наче~~ зник, наче вони з'явилися нізвідки.

Новий світ Частина 14

Руїни... Схожу картину вони бачили лише в фантастичних ~~фільмах~~
~~нафільмах на~~ кшталт " Смертельна зброя" 2020 року чи на уроках історії,коли
проходили Другу світову війну. Навкруги не було ~~нікого, лише нікого, лише~~
розвалини будівель.Через мить ці розвалини потроху зникали, і на їх місці
з'являлися пасовиська овець, корів, буйволів та свиней.

- ~~Яр, що Яр, що~~ далі? - запитала Міо.

- Ходімо. Може, шлях нам допоможе знайти відповідь, - промовив хлопець.

Пройшовши декілька миль, вони побачили невелике містечко.

- Помічнику, увімкни режим невидимки, - промовив хлопець.

- Виконую.

Невеликий натовп стояв чогось очікуючи. Попереду натовпу ~~стояв~~
~~чудернацький~~стояв ~~чудернацький~~ великий ящик, схожий на квадрат
Малевича, тобто в просторі чітко було видно темну геометричну фігуру.

Раптом з'явилася голограма чоловіка років 60-ти. Він почав
~~говорити, аговорити, а~~ внизу був підпис Президент української республіки
Торвик Чукмед:

- Дорогие соотечественники, я поздравляю вас з 5 годовщиной
существования нашей республики. 5 ~~лет~~, когда мы присоединились к
Великой Российской Федерации и всё кто благодаря нашему вождю Мируди
Тинупу, которому сегодня ещё и юбилей 80 лет. ~~Поэтому~~
~~поводу~~~~этому поводу~~ мы дарим вам подарочные продуктовые
наборы. Видачача начнётся через 5,4,3,2,1...

Через декілька хвилин з чорного ящика почали вилітати пакети з продуктами.
Наче за золото, йшла боротьба на ~~смерть. Людям смерть. Люди~~, як дикуні, ~~арі~~,
кидалися на ці пакунки. Ті, хто отримав бажаний пакет, тікав якнайдалі або
просто зникав ~~трансформуючись. Через трансформуючись. Через декілька~~
~~хвилин~~~~декілька хвилин~~ залишилися лише мертві тіла, які через декілька
хвилин трансформувалися також. Уся ця картина зворушила підлітків майже
до сліз.

- Помічнику, відслідкуй ~~місце трансформації~~ місце трансформації трупів.

- Виконую. Їх перенесло в цехове приміщення.

- Де це ми, ~~помічнику?~~ помічнику? - запитала Міонелла.

- Умикаю аналізатор. Це цех виробництва кісткової муки та ~~жиру.~~ Сюди жиру. Сюди всі тіла ~~перемістились.~~ Крім перемістились. Крім цього, в ці котли переміщують~~ся~~ мертві чи тяжко ~~хворі,~~ увесь хворі, увесь біоматеріал. Те ж саме зроблять з ~~тваринами.~~ Цетваринами. Це все роблять для ~~того, щоб того,~~ щоб не засмічувати землю під трупи. Також зіпсовані м'ясні та ковбасні вироби трансформуються в котли, бо всі землі використовують під сільське господарство.

- Це ~~жах.~~ Перенеся жах. Перенеси нас ув безпечне місце і знайди джерело збору інформації, - промовив Яр.

- Виконую.

Вони знову повернулися на ~~п'яному,~~ деп'яному, де були перед цим.

- Вибачте, не можу знайти джерело, - промовив помічник.

Несподівано з'явилася голограма з розповіддю про брехливу популістичну ~~історію,~~ знову історію, знову на схожій ,але трішки інакшій мові:

- 5 лет назад случилась наша великая победа... - промовляв диктор, показуючи події того часу.

-Хазяїне, я маю вас попередити, що це все брехня. Як кажуть ~~розвідники,~~ легендарозвідники, легенда, популістика для підтримання діючої влади, - промовив помічник.

- А де ж нам знайти правдиві ~~факти?~~ факти? - запитала Міо.

- Прямуймо далі! - промовив Яр.

Пройшовши містечко, вони побачили на хвилину останки купола, ~~схожого~~ на схожого на той, в якому вони жили.

- Помічнику, що це таке? Це наш купол? - запитала Міо.

- ~~Ні, це Ні, це~~ останки іншого містечка. Жителі встановили таймер на 10 років, сподіваючись, що війна за цей час закінчиться, але за 10 років все стало лише гірше. Тому вони, побачивши все навколо, увімнули режим самознищення.

Раптом на їх шляху з'явився дім.

- Помічнику, можеш зібрати інформацію з цих людей? - промовив Яр.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- ~~Виконую~~ ЯВиконую. Я увімнув аналіз ~~пам'яті~~ Довелосяпам'яті. Довелось ввести розгіпнотизування і отримання інформації до промивки ~~мізків.~~ Такожмізків. Також довелося копнути дуже глибоко в спогадах і от що я отримав:

5 років тому супротив був ~~недоланий.~~ Світподоланий. Світ хотів втрутитися, але загарбники пообіцяли знижки на надра та інші природні багатства. 80%населення було винищено. Усю територію країни перетворили під сировинний придаток. Заводи навіть сміття ~~нереробляють.~~ Територіальніпереробляють. Територіальні кордони ~~огороженні~~ кордони огороженні, пропали всі пропускні пункти.Людей загіпнотизували.

- Усе навіть гірше аніж ми могли уявити,

-промовив Яр

- Треба негайно починати все виправляти. Помічнику, куди ми можемо відправитися в часі? - запитала Міо.

- ~~Аналізую~~ варіантиАналізую варіанти,щоб відповісти на ваше питання. Так чи інакше подорож буде впливати на ваш вік і ваше ~~здоров'я,томуздоров'я,~~ тому вас і обрали таких молодих.Щоб вплив був не таким важким для вас, ми подорожуватимемо в порядку зростання.Перша рекомендована дата - початок Революції гідності. Або ще краще, коли були вибори 4-го Президента. Вибір за вами.

- Ми обираємо вибори. Ти згодна Міо? - запитав Яр.

- Так.

- Виконую.

Частина 15

Formatted: Heading 1, Right

Початок боротьбиЧастина 15

Чому ~~все так~~ все-таки все-таки наші герої обрали вибори, а не Революцію Гідності і чому ці два варіанти запропонував помічник?

Відповідь навряд чи вимагає ~~нонуку,~~ бепошуку, бо вона лежить на поверхні.Аргументуючи вибір,можна посилатися як мінімум на те,що вони самі мали не надто багато часу,а як максимум те, що простіше докорінно вирішити проблему, мислячи глобальніше,бо на кін було дуже багато поставлено.

Отже, рік 2010. Підлітки опинилися в столиці, у місті Київ. Так ~~екзалюєся, як~~ екзалюєся, як і розраховували батьки - бабуса Міо і дід Яра працювали в секретаріаті 3-го Президента.

- ~~Помічнику, де~~ Помічнику, де ми ?- запитала Міо.

- Ви в центрі нашої ~~країни, майже~~ країни, майже 120 років назад. Міо - ти прес-секретар голови ~~держави, а~~ держави, а ти Яр - голова секретаріату.

- Що ми маємо ~~зробити?~~ зробити? - запитав Яр.

- Аналізую вибірку можливих варіацій і ~~оптимальних~~ решень оптимальних рішень... Результат готовий. На виборах виграв проросійський ~~кандидат, тому~~ кандидат, тому нам просто треба впевнити людей, щоб виграв кандидат, який за національні інтереси. Найбільш вірогідний варіант - це діючий президент. Проте маловірогідно йому виграти, бо в нього надто мала підтримка. Висновком для таких стала серія журналістських розслідувань каналу 1+1 "Дорога на банкову".

- А є якісь матеріали часів вже після його ~~правління, які~~ правління, які його компрометують? - запитала Міо.

- ~~Звісно, їх~~ Звісно, їх повно, - відповів помічник.

- Але як їх ~~розповісти?~~ розповісти? - запитав Яр.

- Є один варіант. ~~Раніше, років~~ Раніше, років 10 назад, коли виступав Президент, показували майже всі канали одночасно і це має ~~енрацювати, бо~~ енрацювати, бо ви ж наближені до кола впливу на Президента, тому справа за вами.

- Ок. Що будемо транслювати ???- запитала Міо

- Два варіанти: або вже згадану "Дорогу на банкову" ~~або~~ розслідування або розслідування Вахтанга Кіпіані "Янукович. Диктатори".

- І який ~~кращий?~~ кращий? - запитав Яр.

- Я маю константовий потік ~~інформації, тобто~~ інформації, тобто остання дата нашого майбутнього, і я цю інформацію можу показати в будь-якому часі в минулому.

~~Враховуючи те~~ Враховуючи те, що люди зачасту не люблять дивитися довгі ~~відео, то~~ відео, то перший варіант! Я тут включив в аналізацію ще один факт: ваше спілкування з головою держави може видати ~~ває, що~~ ває, що ви не ті, хто є зовні, тому я краще зловлю сигнал трансляцій і покажу його одразу після випуску новин, тобто о 20:00.

- Ок, дій, - промовив Яр

- Помічнику, злийся з нашими ~~ДНК, щоб~~ ДНК, щоб ми стали одним цілим, це посилить швидше прийняття рішень, а зараз відімкни нас від свідомості предків, щоб ми не заважали їхньому ритму, будемо сторонніми спостерігачами.

- Виконую поєднання. Тепер я вас можу не ~~консультувати, ви~~ консультувати, ви тепер одне ціле з моїм функціоналом. Тільки остання порада: дійте заодно з ~~Міо, разом~~ Міо, разом ви мегапотужний мозок. Прощайте, - промовив наостанок помічник.

- Час пролітав швидко. Наче лише на 120 років назад вони ~~невернулися~~ вернулися, але все було дивним і водночас цікавим.

- Краса ~~міста, будівель~~ міста, будівель вражала. Мінімум використання електронної техніки і більше людського ресурсу наводило підлітків на ~~думку, що~~ думку, що людина все може і що так звані "гаджети" погіршують її реальні можливості, викликаючи лінф в ній. Узагалі наші герої себе відчули учасниками інсталяції життя людей початку ХХІ ~~століття~~ століття.

- ~~Слухай, як~~ Слухай, як в них все тут облаштовано. Вони дійсно живуть на ~~новну, бо~~ новну, бо я це відчуваю, - відповіла Міо

- ~~Так, це~~ Так, це відчуття схоже на політ птаха в небі, - відповів Яр.

- Яр, як дізнатися ~~час?~~ час? - запитала Міо.

- А що? - запитав хлопець.

- Бачиш, будівля, де ми працюємо ~~починає~~ починає ~~пустувати, люди~~ пустувати, люди кудись ідуть, мабуть, закінчується робочий день, - промовила Міо.

- Точно, а он час в електронному вигляді. 19:50. Вмикаю ретрансляцію відео на всі канали. Допоможи мені Міо, бо в мене не вистачить потужностей, - промовив Яр

- Добре, - промовила Міонелла.

Раптом на всіх каналах з'явилися ~~кадри з розслідування, які~~ кадри з розслідування, які ~~розслідування,~~ розслідування, ~~які~~ які на більшості каналів перервали той чи інший серіал або фільм.

Масовий шок був по всій ~~країні, по~~ країні, по ~~гляді~~ гляді більшості перемінилися, проте не на користь Президента, а на користь тодішнього прем'єр міністра, їй навіть вибачили її газові контракти. Але все ж в останній момент всі учасники розслідування підтвердили, що вони не давали інтерв'ю, а журналістку вигнали з інституту. Сам же канал почали звинувачувати в брехні, і всю інформаційну команду було звільнено.

- Мій аналізатор вказує на те що зробили гірше, - з жахом заявила Міо.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Не бійся, я ~~поруч~~,я~~поруч~~, я знайду вихід. Гадаю, ми не з того ~~почали~~.В~~почали~~. В історії є знакові ~~люди~~,я~~к~~люди, які так чи інакше загинули,давай їх трансформувати до моменту смерті, і тоді вони принесуть ще більший вклад,згодна?- промовив Яр

- ~~Цілком,хто~~Цілком, хто перший? - запитала Міо

- - Перший в нас- Кузьма ~~Скрябін,він~~Скрябін, він загинув в аварії з молоковозом,прямуємо в рік 2015, - промовив Яр.

Через хвилину вони опинилися хто де. Яр - в тілі свого батька ~~Олександра~~,а~~Олександра~~, а Міо - в прапрапрабабусі Офелії. Олександр якраз працював над ~~програмою,апрограмою~~, а Офелія була на парах в інституті ,де була лекція з філософії.

Адаптація зайняла 15 хвилин. Було відчуття наче після ~~нієїопераційне,колипісляопераційне~~, коли дія наркозу закінчується.

- Встановити контакт з....- промовив Яр. Він не закінчив речення, бо не знав де зараз Міо.

- ~~Ок,шукаю~~Ок, шукаю Міо, за її генеологічн~~имому~~ деревому... Вона тепер Офелія. Установлюю зв'язок з нею, - вслух дума~~вю~~ Ярослав.

Пощастило, що вони знаходилися в одному місті. Секунда і з'явився зв'язок між Яром в ~~Міонеллюю,що~~Міонеллюю, що трансформув~~влюся~~ в так званий "блютуз навушник":

- Міо, ти чуєш мене? Це Яр. Я тепер мій батько ~~Олександр,а~~Олександр, а ти прапрабабуся Офелія. Тепер використовуємо ці імена. Ти ~~зрозуміла?~~ зрозуміла? - запитав Яр.

- Так, - промовила ~~Міо,звичайним~~Міо, звичайним тоном,але занадто гучно для аудиторії, в якій проходила лекція.На жаль, супутниця нашого героя не мала щастя стати студенткою і не знала як себе поводити в такій обстановці,тому нарвалася на гнів викладача:

- Кожедуб, ви зі мною, я чую,згодні ~~чи~~відповідали~~чи~~ відповідали комусь на якесь запитання?- промовив Орест Володимирович,викладач філософії.

- Так, я,з~~я~~з вами згодна у всьому- промовила Офелія

- Закрий на хвилинку очі і підключи архів спогадів бабусі та архів інтернету, - ледве чутно промовив ~~ув~~ навушник Олександр

- ~~Отже,Оресте~~Отже, Оресте Володимировича ,я згодна з вами, що епоха Відродження відома такими філософами,як... - промовила Офелія. І далі зантажилися ~~дані,вонадані, вона~~ все розповідала,наче ведуча якогось свята,яка вивчила текст, чи актриса кіно або театру,що вжилася в роль і

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

виконує її бездоганно, наче це не уявний-, а реальний персонаж і дія відбувається зараз.

- Здивували так здивували, Кожедуб, навіть Кожедуб, навіть я деякі аспекти вашої відповіді так досконало не знав, що ж ставлю вам автоматом залік, несіть сюди свою залікову книжку, - промовив захопливо викладач.

Офелія здивовано не знала, що робити і що він від неї хоче.

- Офеліє, здається, здається, я можу передумати, ви не хочете автомат? - промовив Орест Володимирович

- Це така сина книжка, вона книжка, вона має бути в твоїй сумочці, біжи хутчіш до викладача, а там зімпровізуєш, - промовив Олександр в навушник.

Офелія побігла до викладача і за декілька хвилин пошуку в сумочці знайшла залікову і віддала викладачу.

- Бездоганні знання. Більше б таких студентів! - промовив викладач.

- Відпросися в нього з пари, поки він в гарному настрої, - промовив Олександр

- Оресте Володимировича, можна Володимировичу, можна мені в вас відпроситися з пари? - злякано запитала Офелія.

- Звичайно, мені Звичайно, мені вас вже вчити нічому, а навпаки ви мене ще багато чому цікавому можете навчити. Тільки от не потрапляйте на очі декана. Раптом чого вам погано, і я вас відпустив, - на кінці пошепки промовив викладач.

— Хто ще хоче зараз отримати автомат, повідавши автомат, повідавши мені про епоху Відродження? Бачу ніхто, тому ніхто, тому продовжуємо, - промовив викладач.

- Скажи "до побачення" йому, йому, - промовив Олександр.

- До побачення, Оресте Володимировичу, - промовила Офелія.

- До побачення, побачення, - відповів викладач, продовжуючи далі лекцію.

Вийшовши з аудиторії, дівчина одразу звернулася до напарника:

- Що далі?

- Тобі треба не потрапити в поле зору декана. Декан - чоловік, як чоловік, як я тіки що дізнався на сайті інституту. Тому прямуй до жіночого туалету, а звідти трансформуєшся до мене. Там вирішимо.

- А де ця дамська кімната?

- У кінці коридору зліва кімната. Там побачиш на дверях буква "Ж".

Formatted: Font color: Text 1

- Зрозуміла.

Тим часом непомітно підійшла ~~Олександра, яка~~ Олександра, яка підслухала кінець розмови:

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- А з ким це ти теревениш, Ольфович? Чи не з коханкою ~~бува?~~ бува? - сердито запитала Олександра.

- ~~Ні, ти~~ Ні, ти що, - зніяковіло промовив Олександр.

- А що це за підказки про жіночий туалет? - не відставала насідати дружина Декілька секунд пройшли в ступорі, і тут вийшла дівчина на зв'язок.

Formatted: Font color: Text 1

- Пам'ятаєш, я грав в ~~онлайн~~ онлайн-квест? - повторив за Офелією Олександр.

- І ~~що?~~ що? - запитала Олександра.

- Уявляєш, ~~Ігор, той~~ Ігор, той що з відділу менеджменту, сьогодні погано почував себе зранку і вирішив залишитися вдома. Зателефонував ~~мені, запитав~~ мені, запитав мене чим себе зайняти. Я йому порадив цю гру. А це він завис на левелі та не міг ~~пройти, знову~~ пройти, знову ж таки набрав мене і спитав, що робити. Я йому і ~~підказав, б~~ підказав, б сам над ним колись мучився, а нещодавно пройшов, - черговий раз повторив Олександр за Офелією.

- Як все просто. Вибач за ревності. Піду далі ~~працювати, -~~ працювати, - промовила Олександра.

Вони ~~поцілувались~~ напоцілувались на прощання і мама Яра зникла.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Трансформуй ~~мене, б~~ мене, б я вже навіть встигла використати за призначенням туалет, - сердито промовила Оффа.

- Виконую, - промовив Олександр.

Офелія опинилася вже через секунду біля Олександра:

Formatted: Font color: Text 1

- Який ~~план?~~ план? - запитала дівчина.

- Вмикаємо режим ~~невидимки, трансформуємося~~ невидимки, трансформуємося в машину співака. Поки він сідає за кермо, ставимо таймер на ймовірний час ~~зткнення, краще~~ зткнення, краще навіть раніше трохи, потім коли запікає таймер, наче будильник, тобто закінчиться час, ми трансформуємося у те місце призначення, куди він прямує, - промовив хлопець.

- Гарна ~~ідея, звичайно~~ ідея, звичайно, та і план взагалі, але ти не врахував одного: як він сприйме цю телепортацію?

- Це я не врахував.

- А, може, все як ти сказав. Тільки в центрі плану буде молоковоз?

- Слушне зауваження і думка. ~~Зробімо, як~~ Зробімо, як ти ~~кажеш, тільки кажеш,~~ тільки починаймо, бо я тебе хочу поцілувати. А моя мама може ~~неподумати, щоподумати, що~~ я в образі свого батька, їй зраджую з гарною студенткою.

- Твоя правда.

Як ~~тільки~~ ввімкнув ~~тільки~~ ввімкнувся режим невидимки наша пара злилася в довгому та солодкому поцілункові. Лабораторія змінилася на салон молоковозу.

- Я аж заскучала за нашими цьомчиками, - відповіла Офелія ввімнувши режим ~~теленат, щобтеленат, щоб~~ не злякати водія.

- Навзасм, - відповів ~~Олександр, також~~ Олександр, також ввімкнувши режим телепат.

- Може, ~~прочитаємо думки~~ прочитаємо думки водія? - запитала дівчина.

- Давай - відповів хлопець.

Через декілька ~~хвилин~~ вони хвилин вони, почувши думки водія, були шоковані висновком, до якого вони не додумалися. Водій - це найманий ~~вбивця, якого вбивця, якого~~ в кінці змінять на справжнього водія. Замовником є хтось з тих, кому поперек горла був музикант.

- Зламаймо ~~машину?~~ машину? - запропонував Олександр.

- Але як? - запитала дівчина.

- Шукаю ~~варіанти, боваріанти, бо~~ з такою технікою не мав справу, сама розумієш. О, знайшов. Я здійсню електромагнітний ~~імпульс, який імпульс, який~~ виведе з ладу роботу акумулятора.

- Дій.

- Машина заглохла і ~~водій, вживши водій, вживши~~ ненормативну лексику, поліз, відкрив двері машини, захлопнув і почав дивитися під капот.

- Я тільки що врахувала і цей ~~фактор, проте фактор, проте~~ результат не зміниться, бо він добра людина і не омине бідолашного водія. Або ще багато жадливих ~~варіантів, загалом варіантів, загалом~~ замовники не відступляться, поки не досягнуть цілі.

- Значить, шукаймо, де він їде ~~зараз, потім зараз, потім~~ за декілька метрів стаємо на узбіччя, вмикаємо режим невидимки, ловимо його машину. Я тільки ~~но~~ дізнався ~~но~~ дізнався з матеріалів минулого, як це правильно зробити. Він нас ~~підвезить, а підвезить, а~~ далі імпровізуємо. Сподіваюсь, цього разу не облажаємося, - промовив хлопець

Здійснивши всі маневри, професор і студентка опинилися на узбіччі і побачивши білий внедорожник, вони витягнули руки і машина зупинилася:

- Сідайте ~~нідвезу, бо~~підвезу, бо в такий мороз ви далеко не доберетеся, - промовив співак.

Далі зав'язалася розмова. Наші герої ~~вдали, щовдали, що~~ вони його знають, порозмовляли за політику:

- Ваші відео кльові. Ви для нас як ~~наставник, бо~~наставник, бо говорите правильні речі, а ваше волонтерство, заслугує поваги, - промовила Офелія, яка вже зчитувала інформацію з думок своєї бабусі та враховувала дані з інтернету.

- А я обожаю ваші пісні "Кинули", "~~Люди, як~~Люди, як кораблі", "Старі фотографії"... Ви символ української нації, - промовив Олександр, який також наповну вже користувався власними думками і смаком свого батька.

- Дякую вам! Хочете ~~неспіваємо?~~поспіваємо? - промовив співак

- Безсумнівно! - з посмішкою майже одночасно промовили ~~и~~а обоє.

Залунала пісня по всій ~~машині, атмосфера~~машині, атмосфера була наче зібралися найкращі давні друзі.

- Аналізуй можливі перешкоди - промовила Офелія, ввімнувши функцію телепат.

- Ти також. Я прикинуся сонним і буду телепортувати всі перешкоди за наше ~~авто, авто, а~~а ти мені підіграй, - промовив подумки Олександр.

- Ок, - подумки відповіла Офелія.

- Вибачте, ~~Андрію, можна~~Андрію, можна я трішки передрімую. Ми їдемо з конференції ~~додому, а~~додому, а моя помічниця складе вам компанію, - імпровізував Олександр.

- Та без питань! Дівчино, якщо хочете, ~~пересядьте~~пересядьте на переднє ~~ендіння, щобсидіння, щоб~~ваш начальник краще вмістився, - відповів музикант

- Гарна ідея! - з посмішкою відповіла Офелія.

Культовий музикант і дівчина ~~говорили, а~~говорили, а Олександр, ввімнувши аналізатор та просторове бачення, почав прибирати перепони. Їх було чимало, бо водій молоковозу, якого підлітки взагалі телепортували в безкрає поле, ледве сповістив про проблему з машиною своєму роботодавцю, бо зв'язок не ловив. Доводилось на кілька кілометрів вперед розчищати трасу і при цьому враховувати різні варіанти. Врешті ~~-~~- решт вони зібралися до кінцевої точки живі і неушкоджені.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Дякуємо вам! Було ~~присмно~~ ~~несніжуватися~~ ~~присмно~~ поспілкуватися з такою легендою як ви . - промовила Офелія.

- Навзаєм . - промовив музикант.

- А ще . бережіть ~~себе,бесебе, бо~~ всі слова і всі ваші дії безцінні для нашого сьогодення. Якби ви балотувалися в ~~Президенти~~ ~~,я~~ Президенти, я б не роздумуючи обрав вас . - промовив Олександр.

- І вам ~~дякую~~ ~~дякую.~~ дякую за компанію . - промовив Андрій.

Попрощавшись і зарядившись позитивною енергією від співака, вони обійнялись і поцілувались.

- Проаналізуймо майбутні варіанти і чи ми його ~~врятували?~~ ~~врятували?~~ - запитав Олександр.

- Мій аналізатор показує, що ~~так, так,~~ - промовила дівчина.

- Мій також. Та навіть більше. Увесь той ~~жах~~ ~~,який~~ ~~жах, який~~ ми бачили після нашого куполу, його не буде, бо він своїми піснями, своєю діяльністю, виграв вибори 2019 і військові, підняті патріотичним духом такого Президента, зможуть закінчити війну достроково і відвоювати всі анексовані території, - гордо заявив хлопець.

- Отже, ми на правильному шляху. Які далі плани? - запитала Офелія

- Прорахуй краще ти, у тебе це ліпше виходить, - відповів Олександр.

- Спочатку трансформуймо в столицю наших ~~предків,бепредків, бо~~, поперше . вони не мають тут зараз бути, а, по-друге, ще чого доброго, опинившись поруч, закохаються і все піде шкереберть, - заявила Офелія.

- Згоден.

Обоє через хвилину опинилися в Києві.

- Я в лабораторію.

- А я в гуртожиток.

Ще через секунду вони покинули свідомості своїх ~~редичів, хоча~~ ~~родичів, хоча~~ відключення пройшло трохи довше, бо довелось з сервера поєднання стерати пам'ять, яку копіювали.

- Спробуймо все-таки вибори ще раз, але 2004 року, - промовила дівчина

- А що ~~там?~~ ~~там?~~ - промовив хлопець.

- Достатньо врятувати майбутнього президента від ~~отруєння, бо~~ ~~отруєння, бо~~ бачиш він був успішним політиком, а потім ,як його отруїли, він докорінно

Formatted: Font color: Text 1

змінився ,так принаймні кажуть в серії розслідувань "Дорога на банкову" про його президентство.

- Тоді діймо.

- Перед виборами 2004 потрібно не допустити його появи на таємній ~~вечері~~ вечері.

- Що ~~робимо?~~ робимо? - запитав хлопець

- ~~Ти, ж~~ Ти, як в ближчому до нього оточенні, умовляєш його її не відвідувати і все.

- А якщо він відмовиться?

- Спробуймо цей ~~варіант,~~ варіант, - відповіла дівчина.

-Ок, де це ми взагалі зараз?

- Ми в передвиборчому штабі. Ось, до речі, Віктор Андрійович. Підійди до нього, - промовила дівчина

- Вікторе ~~Андрійовичу, можна~~ Андрійовичу, можна вас на кілька хвилин.

- Слухаю ~~тебе, любий~~ тебе, любий друже, тільки швидко, бо я спізнююсь на зустріч ,мене запросили.

- Я щодо неї. За моїми ~~данним,~~ данним, вас там хочуть отруїти.

- Ти говориш якусь нісенітницю. Візьми вихідний, ти запрацював.

~~Майбутній президент~~ прискорив президент прискорив крок ,а наш герой був ступорі. Тим часом підійшла Міо:

- Як ~~успіхи?~~ успіхи? - запитала дівчина

- Він подумав, що я запрацював і дав мені ~~вихідний,~~ вихідний, - промовив хлопець.

- Я так і ~~думала, будемо~~ думала, будемо імпровізувати. Це в нас краще виходить. Умикаю функцію телепатичний гіпноз.

- І що це дасть? - запитав Яр.

- Ми таким чином ~~перепрограмуємо~~ перепрограмуємо водія і президента, і вони попрямують додому.

- ~~О, не О, це~~ фантастична ідея. Дій! - промовив хлопець.

- Виконую. Рада, що мої ідеї тобі подобаються, - відповіла дівчина.

- Він ~~відіжджає, треба~~ відіжджає, треба його наздогнати. Які ідеї?

- Умикаємо ~~режим невидимки~~ режим невидимки та телепортуємося, умикаємо функцію телепат для спілкування до нього в машину і їх перепрограмуємо.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

У мить ~~вони зникли~~вони зникли і опинилися в машині.

- Я беру на себе Віктора Андрійовича, - промовив хлопець

- ~~Добре, а~~Добре, а я тоді водія, - відповіла дівчина.

Направивши руки, наче зброю на свої визначені цілі почався процес гіпнотичного програмування і через декілька хвилин водій різко поміняв ~~маршрут, а~~маршрут, а його шеф сприйняв це нормально.

- Яр, мій аналізатор вказує, що з хвилини на хвилини Віктору Андрійовичу подзвонять ~~ті, хто~~ті, хто, і тоді вся наша робота піде нанівець, - промовила злякано дівчина

- ~~Думаю, думаю~~Думаю, думаю... Я ввімнув режим блокування телефонної ~~мережі, зараз~~мережі, зараз увімкну гіпнотичний сон і в цей сон додам дані про його отруєння, аналізатор вказує, що це буде ніби попередження.

- ~~Дій, класна~~Дій, класна ідея.

Раптово мережа на телефоні ~~зникла, наче~~зникла, наче вони їдуть в якійсь глушині, а ціль Яра під дією гіпнотизу заснула і їй приснилося все про отруєння.

- Яр, як показують мої прорахунки, ми все змінили на ~~краще. Тепер~~краще. Тепер він стане таким успішним ~~політиком, справжнім~~політиком, справжнім народним президентом і його навіть переоберуть на другий термін.

- Класна ми команда, Міо! Що ще додати!

Частина 16

Formatted: Heading 1, Right

Хитрий план Частина 16

~~Захоплені успішним~~Захоплені успішним розвитком ~~справ, вони~~справ, вони продовжили далі.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Хто в нас далі? - запитав хлопець

- - 25 березня 1999 ~~рік, загибель~~рік, загибель в аварії лідера Народного руху В'ячеслава Чорновола, - відповіла дівчина.

- Працюємо за спрацьованьою ~~схемою?~~схемою? - запитав Яр.

- ~~Ні, треба~~Ні, треба щось оригінальне придумати, - промовила Міо.

- Наприклад? Умикаю мозговий штурм, - промовив хлопець

- А відомо хто замовник чи це нещасний ~~винадок?~~винадок? - запитала дівчина

- Ні перше ні друге твердження ані спростувати ані довести не можу. Усе на рівні здогадок, - відповів Ярослав.

- ~~Зажди, маю~~ Зажди, маю ідею. Як показує статистика того часу, багато, хто зробив собі статки на бюджетні кошти, хабарі, тобто обкрадав державу. А що якщо ми цих всіх "видатних діячів", таких як, наприклад, Лазаренко телепортуємо в це авто, ще й замість водія посадимо, можливого 4-го Президента, який втік у Ростов. Машину виведемо з ладу і їх ~~приєднимо?~~ приспимо? - запитала дівчина.

- У тебе надзвичайні ~~ідеї, а ідеї~~, а що з лідером Народного руху? - запитав хлопець

- А ми йому за допомогою гіпнозу погрузимо в ~~сон, а сон~~, а потім ще навіємо думку, щоб він взяв участь у виборах президента, - промовила Міонелла

- І ввімкнемо їм на магнітолі пісню "High way to hell" ACDC, - додав посміхаючись Яр.

- Прямо без жодних натяків для них, - також посміхаючись відповіла дівчина.

Доопрацювавши план, наші герої перемістилися в 1999 ~~рік. Столиця рік.~~ Столиця ще була ~~невпізнаніша, наче невізнаніша, наче~~ демоверсія попередніх картинок, які вони бачили, хоча деякі краєвиди залишилися без змін. Цього разу ролі залишилися майже ті ж самі: державний діяч та студентка.

- Або вмикаємо режим ~~невидимки, або невидимки, або~~ ти з ним говоритимеш, - промовив хлопець.

- Чому це? Хоча зажди я сама відповідь знайду, в мене ж бо такий же функціонал як і у тебе. Усе одно не розумію. Кажі вже відповідь, - промовила дівчина.

- Ти ~~студентка, тобто студентка, тобто~~ нейтральний персонаж, а я маю в колах спілкування майбутнього третього президента, про президентські абміції якого людина, яку ми зараз будемо рятувати, розкритикувала, коли йому запропонували Ющенка висунути в кандидати від демократичних сил, - промовив Ярослав.

- ~~Ок, переконав~~ Ок, переконав, - промовила Міонелла

- Попрямуємо до будівлі Верховної ~~Ради, там Ради, там~~ його зустрінемо. Я ~~введу режим~~ введу режим невидимки. Ти прикинешся редактором якоїсь студентської газети і візьмеш в нього інтерв'ю, задаси декілька питань типу чи збирається він на вибори, - промовив хлопець.

- Зажди, ~~Яр, Яр~~, ти упустив декілька важливих деталей, - промовила Міо.

- І яких це? - запитав Ярослав.

- Подивись на дату на годиннику. Ми збилися на тиждень, і ~~взагалі~~ ~~на~~ ~~взагалі~~ ~~план~~ треба коректувати, бо згодом було зроблено висновок, що ця аварія - це нещасний випадок, тобто гіпнозис вмикати не потрібно. З плану залишимо пісню та заміну дійових осіб, ти ~~згоден?~~ ~~згоден?~~ - запитала дівчина.

- ~~Ок, можемо~~ ~~Ок, можемо~~ телепортом навіть змінити машини. Узяти більшу на ~~заміну, щоб~~ ~~заміну, щоб~~ туди більше хабарників влізло, тільки змінити під кінець властивість кузова машини, щоб їх звернуло, наче консервну банку, - промовив хлопець.

- Твоя ідея, звичайно, ~~еулер, але супер, але~~ ~~він~~ ~~д~~ зіткнення вантажівок ефект буде малий, - промовила з насмішкою Міонелла.

- Добре, діймо! Переносимося майже на тиждень вперед, - гордо скомандував Ярослав.

Тільки-но він це ~~промовив, як~~ ~~промовив, як~~ вони опинилися на шосе.

- Поки ми переміщувалися, я дізналася дві деталі з матеріалів по цій справі. Усе вказує на те, що там підлаштовано. Плюс в авто ще був прес-секретар

- Пропоную ось що. Перемістимося назад ще на півгодини на місце ~~аварії, як~~ ~~аварії, якщо~~ це підлаштовано, то там має бути хаотичний рух незрозумілих людей, - промовив хлопець.

- Згодна.

Дійсно, припущення були правильними. Усе лаштувалося, наче якась театральна постановка.

- Тоді ось що. План залишаємо майже без ~~змін, тільки~~ ~~змін, тільки~~ функцію гіпнозис вмикаємо отим "театралам" , і нашу заміну вони побачать своїми цілями, тобто і залишайся в цій точці, Міо.

- А ти?

- Я телепортуюсь до машини, як в шпигунських фільмах причеплю до неї маячок на ходу. Потім зроблю заміну і увімкну пісню ~~ту, яку~~ ~~ту, яку~~ ~~що~~ планував. Поки машина рухатиметься у твоєму напрямку, ~~я~~ ~~я~~ телепортую ~~депутата, водія~~ ~~депутата, водія~~ і прес-секретаря в кінцеву точку, виставлю ~~ю~~ ~~ю~~ на кожному з них таймер невидимості, потім заповню їх прогалину в пам'яті віртуальним моделюванням вірогідного закінчення шляху. От і все. Усе просто, - заявив Яр.

- Але як ти сам упорасешся з таким громіздким завданням? - здивовано запитала дівчина.

- ~~Міо, це~~ Міо, це моє призначення і дякую, що ти поруч, без тебе я б не упорався.

- Як це ~~зворушливо, але~~ зворушливо, але як тільки я виконаю свою частину плану, то відразу йду тобі на підмогу. І це не обговорюється.

- Ок. Діймо!

- ~~Залишившись на~~ Залишившись на 5-му кілометрі, дівчина відразу увімнула режим невидимки. Наче ~~бджоли, профі~~ бджоли, профі налагоджували майбутню картину аварії. Міо встановила зв'язок з Яром та почала процес гіпнозії. Це було нелегко, бо найголовнішою метою було дібратися до банку ~~нам'яті та~~ пам'яті та замінити цілі, а перед тим телепатією знайти головних виконавців.

- Тим часом Яр телепортувався до ~~машини. Наче~~ машини. Наче ~~снайдермен, він~~ спайдермен, він вистрелив маячком в машину і встановив таймер приближення та заміни.

- ~~Яр, як~~ Яр, як в тебе справи?

- На таймері залишилось дві хвилини. А в тебе?

- У мене все готово. Залишила гіпнозис на ~~автомат, навіть~~ автомат, навіть знайшла головних виконавців, переносюсь до тебе. Я тут на хвилинку передивилася інфу. Головний корупціонер відмив майже 20 мільярдів. Смерть - це надто просто для нього. Не берімо його в розрахунок, а після завершення цієї справи з ним розберемося.

- ~~Згоден, тоді~~ Згоден, тоді я залишаю прес-секретаря, а кого ж тоді замість Лазаренка?

- Його ~~по~~ по ~~другу, та~~ другу, та що в майбутньому стане прем'єр-міністром та заключить не вигідні газові контракти.

- ~~Ок, телепортуй~~ Ок, телепортуй водія і депутата додому і займись заповненням прогалин, а я тоді заміною займусь і проведу завершення.

- Добре.

У машині зненацька на декілька секунд пропав водій і ~~депутат, але~~ депутат, але прес-секретар цього не бачив, бо він завчасно був гіпнотично ~~був~~ був схилений в сон. Одну заміну телепортували з ~~Києва, іншу~~ Києва, іншу - з Донецька.

За долі секунди цих двох довелося теж загіпнотизувати.

Міо перенесла водія та ~~депутата додому~~ депутата додому, встановивши на них таймери невидимості.

Аварія сталася, і ~~всі~~ всі пройшло за планом.

- Яр, що там ув тебе? Усе закінчилося?

- ~~Так,прямою~~ Так, прямою до тебе.

Секунда - ~~і~~ вони обоє стояли над сонними тілами.

- ~~Вибач,нічого~~ Вибач, нічого кращого не придумала, аніж перемістити їх в робочий кабінет.

- Заповнимо ~~прогалини~~, апрогалини, а потім відправимо додому обох. Я за ~~денутата~~, адепутата, а ти за водія, бо ти і так більше мене зробила.

- Ок.

Над сонними тілами ~~з'явилися голограми~~ з'явилися голограми пам'яті, наче це ютуб, і можна вибрати до перегляду будь-яке відео або дані з камер спостереження.

- Умикаю програму віртуальної реальності та ~~моделювання~~ продовження моделювання продовження поїздки без аварії, - промив Яр.

- Стоп. ~~Але ми~~ Але ми знову упустили. Як пояснять, що прес-секретар депутата в його машині загинув з губернатором і знайомою ~~Лазаренко?~~ Лазаренко? - запитала дівчина.

- Будемо ~~"«~~ підтасовувати карти ~~"~~, ~~як»»,~~ як то кажуть. Після того, як ми стали одним цілим з годинником, достатньо лише сили думки, щоб створити все потрібне, але треба нам це зробити одночасно. На рахунок 3 : 3 ,2,1.

Хвилин 30 панувала тиша. У депутата та водія йшла процедура сонної віртуальної ~~реальності~~, арсальності, а наші герої формул ювалин свій новий функціонал. Підлітки діяли як одне ціле і працювали на розумовий максимум

- ~~Мію,в~~ Мію, в наш вийшло! Ми створили нову функцію - портативне зіставлення ~~реальності~~ -реальності.

- Що це?

- Трансформуймо наших підопічних в домівки, і я тобі поясню.

Трансформували нарешті водія і ~~денутата~~, ~~залишивши~~ депутата, залишивши на них таймер невидимості, вони залишилися в кімнаті вдвох.

- Цю програму ми використовуватимемо лише в крайньому ~~випадку~~, ~~бо~~ випадку, бо як показує мій та і твій графік на її використання йтиме максимум нашої енергії, а в нас ще багато справ попереду. Також вона залишатиме константовими наші зміни, які ми виправили і виправлятимемо, так як ми рухаємося з майбутнього в минуле.

- Я тебе зрозуміла. Як функціонує ця програма чи функція? Як її правильно назвати? Я не знаю. Ти обіцяв пояснити.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- ~~У~~ ~~ї~~ ~~ї~~ основі лежить алгоритм, який дозволяє з реальністю робити практично всі дії, наче це якесь рівняння чи нерівність, але коло осіб обмежене до 10-ти. Так як це новостворена ~~функція, де~~ ~~функція, де~~ ~~що~~ доведеться доробити в ручному режимі, а ~~що~~ спрацює автоматично, - відповів хлопець.

- ~~Отже, ти~~ ~~Отже, ти~~ хочеш сказати, що всі колізії, які ми утворили, врятувавши людей, можна згладити однією супер функцією? - запитала Міо.

- ~~Так, але~~ ~~Так, але~~ спершу покладемо на неї мінімум задач. Обираємо депутата та водія ~~ї~~ ~~ї~~ вводим алгоритм доповнення

віртуальної ~~реальності, ніби~~ ~~реальності, ніби~~ машину вкрали на трасі, а потім добрі люди їх підвезли, - промовив хлопець.

- Я зрозуміла, а далі ~~що?~~ ~~що?~~ - запитала дівчина.

- Далі вводим алгоритм зміни подій ~~і~~ ~~замість~~ ~~замість~~ 17 лютого цього ж року, Верховна Рада, врахувавши звернення Генерального прокурора 9

лютого, вже 10 лютого прийняли рішення. 310 депутатів проголосувало за зняття з Лазаренко депутатської недоторканості та його ~~арешт, тому~~ ~~арешт, тому~~ ~~тому~~ він не встигне втекти з країни, - промовив хлопець.

- У мене немає слів. Крутий план! Починаймо діяти!

- Два перших алгоритми, про які розказував Яр втілилися в життя.

~~Далі, як~~ ~~Далі, як~~ тільки в ЗМІ заговорили про ~~аварію, тене~~ ~~аварію, тене~~ ~~аварію, тепер~~ уже Міо ввела наступний алгоритм: вона налаштувала гіпноз на корупціонера, і той нарешті почав давати свідчення. Найперше він розказав про всі свої офшори, де приховані всі відмиті ним гроші. Їх всі повернули в Україну. А потім ще зізнався, що це він організував крадіжку машини лідера народного руху та викрадення його прес-~~секретаря, а~~ ~~секретаря, а~~ ~~а~~ те що він був патроном "газової принцеси", тільки лінивий не знав, що й наводило ці підтасовані факти за правду. ~~Кінцевим алгоритмом~~ ~~Кінцевим алгоритмом~~ ~~Кінцевим алгоритмом~~ був алгоритм зглаження, склеснення ~~реальності, новими~~ ~~реальності, новими~~ ~~реальності, новими~~ подіями. У результаті все склалося краще ~~очікуваного, життя~~ ~~очікуваного, життя~~ ~~очікуваного, життя~~ було ~~врятовано, як~~ ~~врятовано, як~~ ~~врятовано, як~~ виявилось, згодом переможця президентських виборів 1999 року.

- Попрацювали на максимум цього разу, - промовив хлопець

- Не те слово. Я навіть до кінця не ~~вірила, що~~ ~~вірила, що~~ ~~вірила, що~~ ми все це втілимо, - сказала дівчина.

Наостанок наші герої обнялись ~~і~~ ~~злилися~~ ~~злилися~~ в солодкому поцілунку.

Кардинальні зміни Частина 17

Історія... Міо і Яр змінюючи її, наче складала новий назв, піднімаючись пазл, піднімаючись, наче на Еверест, усе далі і далі в минуле.

- ми змінили майже вее? все? - запитала дівчина

- Ні, це Ні, це лише третя частина всього, але незрозуміло скільки ще точно. Повернімося на початок нашої незалежності, ανεζαλεξности, а саме на перші вибори, - промовив хлопець

- І що ж там? Знову когось рятувати? рятувати? - запитала Міонелла

- Ні, ми допоможемо В'ячеславу Максимовичу виграти їх. От і все, - промовив Яр.

- Це того, щого, що ми рятували минулого разу? - запитала дівчина.

- Так, - відповів хлопець.

Рік 1991. Розпад СРСР. 24-го серпня проголошено незалежність. Як незалежність. Як тільки підлітки опинилися в новому часі, то часі, то відразу ж встановили зв'язок між собою;

- Міо, ти Міо, ти де? - запитав хлопець.

- Я в якійсь будівлі. А ти де? де? - запитала дівчина.

- Я в будівлі Верховної Ради, приймаємо Ради, приймаємо перші рішення. А ти, напевно, також десь підніми руку вгору, щоб вгору, щоб я тебе знайшов. Дівчина підняла руку і Яр побачив її спереду через кілька рядів ув залі. Уся проблема пошуку один одного була в тому, що вони теленатично- ені жували не ятеленатично спілкувалися, щоб не привертати уваги.

- Нарешті ми в зрілому віці, ще і в одній політичній партії- підмітила дівчина.

- Бачиш Кравчука? Кравчука? - запитав хлопець.

- Я навіть не знаю хто це, - промовила Міо.

- Добре, зараз я знайду в базі- промовив Яр.

Але хлопцеві шукати не довелося, бодовелосся, бо Леоніда Макаровича саме запросили до слова.

- Гіпнозис чи нову програму знову енробуємо? спробуємо? - запитав хлопець.

- Нову, - відповіла дівчина.

Хлопець встановив два алгоритми:

- Перший - знайти думки чи думки чи факти в мозку про зміну позицій з прорадянських на народних та видалити. Другий- зглаження реальності та недопущення участі в виборах цілі.

- От і все. Свою країну в потрібне русло ми направили, - промовив Яр.

- Значить, це остання наша місія? місія? - з сумом запитала Міо.

- Напевно, що так, так, - промовив хлопець.

- Врятуймо тоді наостанок ще когось значного, - промовила дівчина

— Кого, наприклад? наприклад? - запитав Яр

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Є дві цілі, проте вони не з нашої країни: Віктор Тальков та Віктор Цой. Ми навіть дистанційно можемо ввести два алгоритми і все, - промовила Міо.

- ~~Знаєш~~, Знаєш, якщо нам судилося провести майже все своє життя в подорожах, то варто побувати скрізь, - промовив хлопець.

- Тоді перший ~~Тальков, його~~ Тальков, його вбили в палаці спорту в Санкт - Петербурзі якраз в цей час, що ми знаходимося, але так як ніхто з наших предків в цей час там не перебуватиме, то можна дистанційно йому допомогти, - промовила дівчина.

- Добре. ~~Якщо ти запропонувала, то тобі і карти в руки~~ «Якщо ти запропонувала, то тобі і карти в руки», - сказав Ярослав.

Міо, хоч і не впевнено, та все ж спробувала. Вона ввела алгоритм з трьома умовами точного виконання: пошуку імовірного вбивці, підключення гіпнозису та максимальне унеможливлення пострілу, згладження реальності через ~~ноді~~, ~~які~~ ноді, які мали статися, але не сталися.

Як результат, смерті вудалося ~~уникнути, бо~~ уникнути, бо алгоритм спрацював.

- Як щодо другого персонажа запропонованого ~~тобою?~~ тобою? - промовив хлопець.

- Доведеться переміститися в 1990 рік і на кілька місяців назад, але ~~тут~~ ~~простіше~~ тут простіше. Якраз в той час обоє наших предків були в Прибалтиці, тому Прибалтиці, тому ще й побачимо Балтійське море, - промовила Міо.

- І яким же чином ми ~~опинимось там~~ опинимось там? - промовив Яр.

- Моя, так сказати "родичка" ~~далека, туди~~ далека, ту, що ти бачив в будівлі Верховної Ради, з родиною приїде на відпочинок, а в тебе дід звідти. Він якраз знайомив родичів з твоею бабусею, - промовила дівчина.

Кінець літа 1990 року. Хоча країни Прибалтики ще були під радянським впливом і було ~~странно~~, ~~щострашно~~, що щось може підти не так, але краса навколо вражала по максимуму. Навіть повітря було якесь інше.

- Яр, ти де? Я зараз на пляжі з родиною відпочиваю, - запитала дівчина.

- Я якраз обідаю в сімейному колі. Відчуваю, що моя бабуся сподобалася батькам ~~діда, така~~ діда, така тепла душевна компанія, - промовив хлопець.

- Ближче до справи. 35 кілометр порожнього та безлюдного шосе «Слока — Талси» під Тукумсом в Латвії, в декількох десятках кілометрів від Риги. Там сталася трагедія. Москвич зіткнувся з Ікарусом. Для першого водія це зіткнення було фатальним, - промовила Міо.

- Є два варіанти: протидія водію Москвича або протидія водію Ікаруса. Який ~~обираєш?~~ обираєш? - промовив Ярослав.

- Якщо ~~враховувати, щевраховувати, що~~ там сліпий поворот, на тій ділянці транси, то немає сенсу діяти на автобус і його водія, - промовила дівчина.

- Є ідея: в автомобілів нашого майбутнього є функція "стоп аварія", ~~тобто~~, тобто комп'ютер всередині авто прогнозує весь рух на ділянці траси, по якому їде, а при можливій аварії, перемикається в автоматичний режим та максимально видаляє всі фактори, що можуть її спричинити, - промовив хлопець.

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

- Тобто щось схоже на наш ~~аналізатор, який~~ аналізатор, який має максимальні можливості? - запитала Міонелла

- ~~Так, але~~ Так, але існує одна проблема. Як на машину радянського автопрому встановити хоча б ~~аналізатор, зроби~~ аналізатор, зроби такий апгрейд машини? - промовив Ярослав

- Треба подумати серйозно над цим ~~питанням, -~~ питанням, - промовила дівчина.

Пошуки та варіації вирішення, на жаль, не мали позитивного ~~результату, а~~ результату, а функцію портативне зіставлення реальності та вони і так ~~здатно~~ часто ~~використовували~~. Аж раптом ~~Міо~~ ~~натрапила~~ Міо натрапила на відео в інтернеті шоу BBC "second life". Там Джордж Вілтейтейд ~~-~~ відомий автолюбитель, ~~купує~~ купує стару машину на металобрухті ~~і, додаючи, додаючи~~ всі ноухау сучасності, робить з неї разом з командою ~~профі~~ машину, яка має все, що мають машини майбутнього. В одному з таких випусків якраз ~~«-айпрейдили»~~ таку модель Москвича.

- Як нам зробити заміну, ~~Яр? Яр?~~ - запитала Міо.

- Це надто складно. Одна річ наше ~~переміщення, а~~ переміщення, а інша - машина, - промовив Ярослав.

- Аналізую переміщення машини ~~Цоя, тобто~~ Цоя, тобто подальшу його долю... Вона була відреставрована в 2000-х роках шанувальником його творчості і... бінго машина співака і машина в шоу - це одна і та ж машина, - захоплено промовила дівчина.

- Залишається зробити ~~автозаміну, як~~ автозаміну, як мої батьки зробили з тобою. Для цього є програма ~~константіум, але~~ константіум, але враховуючи, що проміжок часу довший, ніж було у твоєму випадку, то вона зможе спрацювати лише з таймером, тобто максимум дві години, - промовив хлопець.

- Я думаю, нам цього ~~достатньо, а~~ достатньо, а в новій машині є функція, про яку ти говорив? - запитала Міонелла

- ~~Звичайно, без~~ Звичайно, без цієї функції машина не зрушить з місця, бо в машинах майбутнього спочатку вмикається ця безпекова функція, а потім всі інші. Та ~~й і~~ кожний світлофор миттєво знаходить таку машину і електромагнітним імпульсом ~~зупиняє, зупиняє,~~ - промовив Ярослав.

~~Далі~~ було все за планом. Наші герої в нічний час перемістилися до ~~мієня~~ ~~де~~ мієня де рибалив рок-музикант. Потім Яр з допомогою константиуму телепортував машину з ~~майбутнього, а~~ майбутнього, а Міо взамін відправила її в майбутнє. Спочатку в подальших діях вони хотіли зіпровізувати і, наче герої Чальза Діккенсона, прикинутися шанувальниками з майбутнього, що його пісні слухають, що в принципі було і правдою, тому в знак подяки дарують йому авто з їхнього часу

Але вони не знали ~~російської, а~~ російської, а налаштувати голосовий відтворювач перекладу було надто довго та і ніколи.

Тому вони просто гіпнозисом наклали картинку йому віртуальної реальності. Він їхав ~~ув новій, а~~ новій, а бачив все, наче їхав на своїй старій.

Також вони встановили таймер на дві години, врахувавши години, врахувавши всі ситуаційні можливості аварії. Якраз цього часу було достатньо, щоб достатньо, щоб уникнути їх всіх. Залишалося лише часи. Через часи. Через декілька годин прийшло сповіщення, несповіщення, що таймер закінчив свою роботу, аварії уникнено і машини повернено на свої місця.

- Залишімося ще сьогодні, щоб помилуватися цією природою, природою, - запропонувала Міо.

-Я не проти. Відпочинемо трохи...- відповів хлопець.

Вони раділи своїм успіхам. Відпочинок, який Відпочинок, який нарешті вони собі могли дозволити, хоч дозволити, хоч і не довгий, та все ж настав. Вранці На ранок, хутко перемістившись в міжчасовий простір, вони стали планувати далі:

- Знаєш, як Знаєш, як показує аналізатор, для кращої підтримки в майбутньому треба їх врятувати в минулому, - промовив хлопець.

- З чого чи з кого розпочнемо? розпочнемо? - запитала Міонелла.

- З того, щотого, що ближче. З дисидентського руху, - промовив Ярослав

- І який план? план? - запитала Міо.

- Усе надто просто. Протидією Десиденського руху було тогочасне КГБ, ми КГБ, ми ввімкнемо таймер непомічення на 40 років, - промовив хлопець

- Це як? як? - запитала Міо

- Рятуючи кожне життя, наприклад життя, наприклад, таких визначних постатей як Параджанова, Стуса, ми витратимо дуже багато своєї енергії, тому я прийняв кардинальне рішення. Ми виділимо Ми виділимо всі будівлі цих секретних органів, не поставимо органів, поставимо на них гіпнозис забуття, тобто як тільки хтось із них знаходить матеріали проти дисидентів, у нього наче вимикається тумблер, і він їх знищує. Якщо він уже їде на арешт, то арешт, то схема ж така. Лише в усіх стираються дані, і в них вимикається мозок, - промовив Ярослав.

- Але це ж психологічна зброя, - з жахом констатувала дівчина.

- Так, я Так, я за основу це і взяв. Ці всі органи подібним чином впливали на людей, то людей, то чому б їм не відплатити тією ж монетою? - запитав хлопець.

- Згодна. Тоді такі ж таймери поставимо в 30-х роках, щоброках, щоб уникнути голодомору, тільки на 5 років. І в 20-ті роки в період розстріляного відродження теж на 5 років, - промовила Міо.

- Я згоден. Діймо! - промовив Яр-Яр.

Частина 18

Альтима

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font color: Black

Formatted: Centered

Formatted: Font: Not Bold, Not Italic

Те, що часто здається простим на перший погляд, насправді має складне підґрунтя. Іноді самовпевненість йде не на користь. Так сталося і в нашому випадку. Таймер на 5 років лише спрацював 20-х років, та все ж терор 30-х років звів нанівець цей результат. Ще один, той що на 40, спрацював тільки наполовину, але й цього було достатньо.

- Ми надто багато втрачаємо енергії, як показує графік, бо думаємо надто глобально, - промовив Ярослав.

- Що ти пропонуєш? Зупинятися ми не можемо, - промовила дівчина.

- Я вважаю все ж ми маємо зробити останню масштабну операцію, доопрацювати таймер 30- х років, що не спрацював, - промовив хлопець.

- А що якщо вирішити цю проблему, викоринивши її, - промовила Міо.

- Що саме ти маєш на увазі? - запитав Ярослав.

- Йосип Віссаріонович Сталін-основа репресивної машини того часу, - промовила дівчина.

- Але ж ми не вбивці, - промовив хлопець.

- А хто, коли встановлював таймери, використовував психологічну зброю за основу, а потім мені розказував мені про відплату. Чи не ти це був? - промовила Міо.

- Добре. Ти мене переконала. Який план дій? - запитав Ярослав.

1891 рік місто Горі, Грузія. Йосипу 12 років і його має збити фаетон. Як наслідок була травма руки і ноги.

- Поки ми в міжчасовому просторі, що нас чекає? - запитав хлопець.

- Не повіриш, ми звичайні селяни, як показує аналізатор, але нам пощастило. Наших предків продали в Грузію, - промовила Міонелла.

- Маємо що маємо. Що ти саме хочеш зробити? - запитав Ярослав.

- Ми гіпнозисом змусимо водія фаетона вбити насмерть Сталіна, - промовила дівчина.

- За роботу, - промовив хлопець.

План спрацював на всі сто, проте й фізично їм попрацювати довелося, бо перший раз для них було знаходження фактично в образі рабів. Для вірогідності успіху наші герої ще телепортували вірус Covid- 19, щоб результат був на мільйон процентів. І вночі, телепортувавшись до тіла майбутнього "вождя народів", вкололи йому цю вакцину, використавши при цьому функцію невидимості. Графік хронології подій похитнувся вперше.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Яр і Міо, надихнувшись результатом, вирішили зробити ще одну кардинальну зміну в історії.

- Хто ще важливий в нашій історії, кого треба здихатися? - запитала Міо.

- Адольф Гітлер. Як тобі? - промовив Яр.

- Клас, але скористаймося портативним зіставленням реальності, бо наймовірніша дата - це Перша світова війна. А ми там точно не були, не хочу загинути під час бойових дій, - промовила дівчина.

- Добре, спробуємо.

Знайшовши чергову битву Першої світлової, у якій Гітлер здобув поранення, вони телепортувалися туди вільними агентами і ввели алгоритм: увімнути гіпнозис, прогнозувати ціль, не боятися нічого, йти сміливо на смерть. Запрограмували його, ніби він супергерой і зброя його не бере.

Алгоритм спрацював. Ще одного диктатора 20 століття було знищено, завдяки одній програмі. Графік хронології подій колихнувся вдруге.

Тільки наша пара відчула ейфорію від того, що все вийшло, аж раптом їх викинуло в простір, невідомий їм до того. Навкруги не було нічого, було відчуття гравітації, наче в космосі. Декілька хвилин тривала гробова тиша та не розуміння, що сталося. На запити аналізаторів чи інших функцій наногодинника не було ніякої реакції. І тільки коли почалася нестримна паніка Міо, а потім і Яра, думка про те, що в найближчому майбутньому станеться щось неминуче, на обрії, десь, далеко, показала ся цяточка, яка невпинно направлялася до них. Через хвилину з'явилася постать, схожа на античного грецького бога. Вона звернулася до підлітків:

- Я Дельта, контролюю, щоб все у світі мало свою послідовність, свої результати. Ви знаєте, що ви накоїли і де ви зараз?

- Ні, ми не маємо поняття - промовив хлопець.

- Поясню вам. Те, що було до ваших змін, - це гарне авто класу люкс. А ви своїми змінами зробили так, наче ця машина потрапила під вантажівку і вона її переїхала, ви...

Причиною цьому стало наближення другої точки. Вигляд в кінці при приближенні вона мала такий же, як і новий персонаж перед цим, але мала інше ім'я:

- Я Омега. Я підтримую рівновагу у світі між добром і злом. Ще в Біблії було описано, що один з синів Адама порушив рівновагу, і тому в Всесвіті з'явився я. 20 століття, яке ви докорінно змінили, це все не дарма так. Сутички і війни - це профілактика. Послухайте мене, цього вам ніде не розкажуть. Коли історики аналізують ту чи іншу війну, вони не враховують головного

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

позитивного результату, якого вона дала - зупинення перенаселення світу. Так, може для вас смертних - це гірко і боляче втрачати когось, мені цього не зрозуміти. Проте глобально - це найкращий результат для вашої планети. Не варто рятувати людей було, кожному свій час. Дельта за цим слідує. Людина все встигає, що має зробити. Багато хто з вас смертних. А що якщо та чи інша б людина ще жила? То я маю для вас відповідь. Ми все враховуємо. Люди зачасту більше гають часу, ніж використовують з користю. Щодо раю і Пекла? То люди стають правильними, стараються жити набожно і...

Третя точка з'явилася і знову ж таки наближалася до них, але це вже була особа жіночого роду:

- Я продовжую з твого дозволу, Альфабето. Я контролюю цих двох, головна між ними, аналізатор всіх подій і розподіляю що станеться, а що ні, враховуючи всі фактори. Омега почав говорити за рай і пекло. Так от всі почали ставати правильними, набожними, тому основна маса потрапляла в рай, а пекло - пустувало, баланс порушився, тоді ми дозволили злу вийти назовні, саме тоді з'явилися такі як Сталін, Гітлер, а коли все виходить з - під контролю, Омега все балансує. Ви ж всю нашу роботу останніх двох століть стерли з лиця Землі. Коли ви змінювали історію для своєї країни, ми з розумінням до цього віднеслися, але коли ви почали змінювати глобальну історію - реальність змінилася на діаметрально - протилежну тій, яку створили ми.

Раптом один голос змінився на триголосся, об'єднання всіх трьох, що звалось Альтима:

-Люди люблять грати в Бога, думають, що вони все можуть, але...усе має свою ціну у світі.

От така наша філософія, така філософія Всесвіту. Хочеш повідаю нашу історію. Атлантида, Вавілон - це всі наші дітища. На основі їх досвіду ми створили світ, у якому ви живете. Для нас кожна нова подія - це найважче математичне рівняння, яке треба вирішити за долі секунди. Щодо ціни ми житимемо вічно, але все вищесказане мною, ми виконуємо безперестанку, бо саме ми ті три кити, на яких тримається весь світ. Ви спитаєте, яку ж ціну ви маєте заплатити?

Відповідь проста, бо лежить на поверхні. Усе, що ви змінили на благо своєї країни, ми приймаємо, і всі ваші операції локального характеру також. Але вбивства, всякі таймери і рятування від смерті, усе це ми стираємо, цього не було. Ви пам'ятаєте нашу філософію, єдиний виняток зробимо для першої людини, врятованої вами, Кузьми Скрябіна, бо ви не перемудрували тут, як з Чорноволом, хоча ... В'ячеслава Максимовича, залишаємо. А все що ви

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

намудрували потім стираємо, бо це руйнує перебіг речей. Це все, що ми залишимо, більше нічого. Хтось один із вас залишиться тут назавжди, обирайте.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Це буду я, - промовив швидко Яр.

- Ні, я- промовила Міо.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Ваша самопожертва цікава, проте врахувавши, хто з вас більше накоїв і хто це може виправити, то варіант тільки один. І це Ярослав, бо ми прописали йому таку долю. Яре, ми тебе наділяємо даром дисбалансу. Як тільки ти вирішуватимеш що виправити, цей дар допоможе тобі знайти відповідь, як це вплине на графік світу. Більше жодних глобальних рішень і ніяких мудрувань. Одне неправильне твоє рішення - і ти пропадеш з цього світу назавжди. Тепер всі функції наногодинника, це твої надприродні можливості. Використай їх мудро, ми слідкуємо за тобою, пам'ятай це, - промовило Альтима.

- Чи можу я попроситися з Міо? - запитав хлопець.

- Так, - промовило Альтима.

-Міо, я так хочу багато тобі сказати...- промовив Яр, але його зупинив поцілунок дівчини, який тривав декілька хвилин.

- Прощавай. У тебе все вийде, я вірю в тебе, -після поцілунку промовила дівчина зі сльозами на очах і через мить безслідно зникла.

- Ти запитаєш, якщо ми такі зайняті, то чому ми так довго все пояснювали?

Це наша мільйонна копія, а не ми справжні, бо ми цю зустріч передбачили не одну сотню років тому. Справжніх нас ніхто ніколи не побачить, а для вас ми обрали вигляд найзнайоміший вам. За нашими підрахунками, досить говорити, іди, бо часу обмаль. Ти не матимеш вічності, як ми.

Єдине ще для тебе, що буде все інакше, бо почнеш ти з самого початку, з часів Київської Русі, - промовило Альтима.

-Можна хоч щось залишити собі про Міо, -запитав хлопець.

- Останнє твоє прохання, яке ми виконуємо - твої думки, роздуми, внутрішній голос буде так званий Міобот. Це єдине, що ми можемо тобі дати.

-Дякую.

Частина 19

Полон

Які думки оволодівають супергероями, коли вони перед фінальним подвигом втрачають щось цінне? Більш за все - це думки, які притаманні людям в

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Centered

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

моменти втрати: як не важко і боляче, але треба рухатися далі, бо попереду ще скільки всього. У супергероїв ця ж думка коректується так: важко, але світу нема на кого розраховувати. окрім мене. Так і вирішив наш Ярослав.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Узагалі останні події і зустріч з Альтимою була для нього аналогією фільму «Пункт призначення», коли смерть переслідувала всіх героїв і всіх дістала. Чи була неминуча ця зустріч у нашому випадку?

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Так звані "ігри в Бога" ніколи ще не приводили людство до позитивних результатів. Завжди діє принцип: щось отримуєш, а натомість щось втрачаєш. Було звичайно круто, що всі нанофункції тепер його здібності, проте якщо їх покласти на Терези на протипагу втрати Міо, то ця протипага б переважила. Але часу на глибокі душевні роздуми не було.

Те, чим наділила його Альтима, він використав на свою користь, трансформувавши свої думки в голограму з зображенням Міо, а інші думки, які висловлювали контрфакти зі своїм зображенням, це були ніби два його помічники, і в нього тепер була тривекторна система думок, наче в стереометрії площина x, y, z .

Віднині він називав себе Тайммен, бо Яр його називали рідні і близькі, які дуже далеко від нього і яких йому бракувало. Глобально йому заборонили, щось змінювати, але ж на благо своєї країни дозволили. Отже Київська Русь. Тайммен почав думати:

- Міобот, що ми про це знаємо?

- Велика держава, наше славне минуле, хрещення, - відповіла Міобот(Міт)

- Будівництво храмів, бібліотеки, Ярослав Мудрий, Володимир Великий, - промовив Яробот(Ярт).

- Що ми можемо чи маємо змінити в цьому періоді? Чому я саме тут?

Коли він задавав це собі питання, дар дисбалансу, подарований Омегою, сам проявився і наш герой, почав підбирати варіанти. Щоразу, коли його помічники йому пропонували, у нього світилися очі. Якщо варіант підходив, то зеленим, а якщо ні, то червоним. При цьому він наче був сам не свій, і кожний варіант коментував:

- Змінити правлячу династію Рюриковичів, - запропонувала Міт

- Ідея гарна, але це надто глобально.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Використати династичні шлюби нащадків Ярослава Мудрого, - промовив Ярт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Це вже краще. Від цього можна відштовхуватися.

-Після тріумвірата зберегти стабільність та недопустити міжусобиць, - промовила Міт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Ще одна класна ідея, беремо на замітку.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

-Не допустити утворення руських князів на території сучасної Росії, - промовив Ярт.

- Непогано, але ж надто глобально.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Згрупувати всіх проти татарів та недопустити спалення Києва в 1240 році, - промовила Міт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Це найкраща ідея, що я чув. Але давайте почнемо все ж таки з Ярослава Мудрого, - промовив Тайммен. Він мало не весь засвітився зеленим, наче він прибулець або його обробили фосфором.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Є ще краща. 1047 рік - Ярослав Мудрий допоміг об'єднати Польщу, - промовив Ярт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Добре, з неї і почнімо.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

1047 рік. Князь київський Ярослав Мудрий втрутився в один із внутрішньо польських конфліктів, ступивши на бік польського короля династії П'ястів Казимира Обвинителя, бо останній був одружений на його сестрі княжні Марії. Об'єднані польсько- руські війська дозволили розгромити ополчення місцевого воєводи Мойслава Мазовецького. Завдяки цій перемозі польський король остаточно приєднав Мазовію до польської держави. Згодом об'єднана Польща стала сильним супротивником і загрозою для України.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Коли це точно відбулося, ми не знаємо. Це дані з літописів, - промовила Міт.

- Може, тоді на кінець 1046? - запропонував Ярт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Я згоден з Яртом.

Опинившись в такі давні часи, найперше відчуття було дискомфорту. Він вперше був в такій давнині.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Тайме, ви селянин, ваш далекий предок, - промовила Міт.

- Дякую за інформацію. Що робитимемо?

- Пропоную в режимі невидимки проникнути в покої князя і все йому розказати, додати декілька спецефектів, - запропонував Ярт.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Приймаю.

Так і сталося. Телепортувавшись в палац князя, наш герой, побачивши що нема охорони, заговорив до князя:

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Не допомагай польському князю, чоловікові своєї сестри, наживеш ворога своєму народу в майбутньому.

- Хто це сказав? - промовив Ярослав.

- Це я - голос мудрості.

- Що ще скажеш?

- Пораджу те, що твої нащадки в міжусобиці зруйнують Русь.

- Це все?

Увесь цей час Тайммен говорив до спини князя. Аж раптом той обернувся - і наш герой побачив замість обличчя чорний овал. Через декілька хвилин фон місця, де вони були, різко змінився, і людина з чорним овалом сказала:

- Ну хватит уже етого цирка, он всё вспомнил и раскололся наконец то, как же долго ты нас водил за нос.

Слухаючи цей діалог, Тайммен постарішав за долі секунди, на його рухах і ногах були наручники, а з усього тіла тирчали дротики, які зчитували мозкову діяльність та вели показники організму.

Наш герой, почав все згадувати. Та реальність про купол, про подорожі в часі, про Міо все те було обернено пропорційною діяльністю, яку створив наш герой сам. Війна дійсно була і дійсно окупанти виграли її. Але вона тривала набагато довше. Тайммен провів на ній все своє життя, був рухом супротиву. Пропагандистська машина окупантів понад 7 століть створювала легенду про свою велич, про своє правонаступництво на престол Київської Русі та Візантійської імперії.

Проти найефективнішої зброї інформації потрібно було боротися правдою. Від своїх нащадків Тайммен мав надприродні можливості і, розвинувши свій мозок, він міг створити новий світ, нову реальність. Свою ж боротьбу він вів подорожуючи у часі, стаючи своїми предками. Це для нього було настільки просто, як викрутити лампочку, але це впливало на його вік. У часі він збирав інформацію про події, як все було насправді, а потім глушив всі інформаційні потоки і заміняв їх своєю інформацією.

Єдиною правдою була картина, що його країна стала сировинним придатком, усі жахіття були правдою; Міо була його першим коханням.

Зустріч з Альтимою була перед його народженням. Його схопили, бо він залишився останнім джерелом, останнім артефактом, доказом того, що Російська імперія - це похідна від Золотої Орди, а не Київської Русі. Коли його схопили і під'єднали до апаратів, які нищили в його мозку, він і створив цю обернену реальність для того, щоб їхній брехні протидіяти своєю.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Створюючи цю реальність, він глибоко сподівався, що в разі успіху, він зітре дійсну реальність та замінить оберненою.

Брехню розсекретили тим, що вживляючи йому різні препарати, щоб дізнатися секрет його подорожей, він цей секрет не здавав. Більш того це була не перша обернена реальність, бо він був у полоні вже декілька років. Навдивовижу він і сам не розумів чи це насправді. Але препарати зробили своє і в кінці його мозок здав, замінивши обличчя чорним овалом.

- Что ж значит дело в твоих часах? Ты последний и ты будешь гнить в этой тюрьме и в этих кандалах, а мы перепишем историю так, как считаем нужным. Ты хочешь спросить почему, почему всё так? Разве ты не можешь понять, что мы великие, мы наследники Золотой Орды, а не вы, мы же вас уничтожали не одно столетие и наконец то истребили в этом веке, - промовив Мируди Тинупу в кінці видавши злобний сміх.

- Вибачте, а можна державною мовою. Я не розумію, що ви сказали, - промовив наш герой.

- Что? Да как ты посмел? Ты малорос не знаешь Великого русского языка? - в істерії промовив Мируди

- Ця мова така ж велика, як і ваш зріст, нищий карлику, - промовив Тайммен і теж засміявся

Це обурило "вождя", бо зріст його був приблизно 1метр 50 сантиметрів.

- Стража сделайте так, чтобы он уснул и замолк, не могу больше слушать этого малороса, а завтрак тебя день пыток остряк, - промовив Мируди.

Як тільки Тинупу зник, Тайм за доли секунди з останніх сил почав діяти силою думки. Спершу він зробив ще дві проєкції себе, один був без наручників, але з усіма медикаментами, що йому збирався колоти санітар, які за доли секунди телепортував в свою руку, а інший був він сам також без наручників, проте зі зброєю, яку також телепортував в одного з охоронців. Час ніби завмер. Далі все відбувалося, наче це не наш герой, а Джейсон Стетхем знімається в черговому фільмі і зараз одна з захоплюючих сцен з нього. Той, що з медикаментами, уколів санітара, потім охоронника, інший - прострелив лазерним пістолетом кандани, а потім третя проєкція безслідно зникла. Перша і друга проєкція пішли нищити всю охорону і їм це вдавалося. Дібравшись до Мируди... вони направили уже імпульсні 4пістолета на нього:

- Вот как значит, один из вас фальшивка, может договоримся, не одно поколение ваших жило с нами припеваючи, просто перейди к нам, вот и всё, лишился своих убеждений! Что это? Гипнозис, ты через гипнозис хочешь воздействовать на меня? что ты мне внушаешь, замолчать и не сопротивляться? Боже мой, какой ты глупец, это же наша разработка, мы

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

Formatted

вешаєм лашпу на уши всему миру 7 или 8 столетий подряд, у меня есть гипнодез

Это противодействие всему, что ты меня заставишь, я оберну против тебя, - промовив Мируди.

Зненацька проекції направили зброю на себе, ніби намагалися покінчити життя самогубством, так і сталося, проте нізвідки з'явилася базука і вистрелила в Мируди.

- Хах, ты думал я настоящий, всё не так просто, мы ведь в 21 веке, это живая голограмма, - пролунав нізвідки голос Мируди Тинупу.

- Горіти тобі в пеклі, виродку, - промовила іще одна з живих проекція нашого героя.

- Ты ещё ничего не понял, это моё постоянное место жительства, - промовив Мируди.

Проекції почали перетворюватися спочатку в калюжу крові, потім зменшуватися і в результаті залишилася цяточка.

- Что, что это значит? - занервував справній Мируди, побачивши голограму кімнати в своєму кабінеті.

- Хозяин, наша мотрьошка анализатор - предполагает, что он сделал несколько проекций себе, а это значит...- промовив помічник

- Цей висновок перервався, і звук балалайки, що лунав в кабінеті, різко змінився на симбіоз сопілки, кобзи і трембіти. Після чого будівля Кремля вся зірвалася. На його місці залишився лише попіл.

Частина 20

Перша самостійна битва

Без сумнівів можна здогадатися, хто підірвав будівлю. Треба було діяти далі, невідомо було, що за ці роки встигла змінити пропагандистська машина. Найперше, що наш герой зробив - відвідав скелі Довбуша. Ці місця відновили його сили та повністю пам'ять. Ця релаксація дозволила знайти відповіді та вказала шлях до дій. Для повернення в Київську Русь він був заслабким. Тому звичним для себе шляхом, з останньої реальності вирішив рухатися потроху в минуле. Найпершою точкою був початок війни.

Квітень 2014 року - час утворення так званих сепаратистських республік. У день, коли окупаційні війська були майже на кордоні, Тайм прибув туди.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Centered

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Враховавши що гіпнозис не подіє, він в образі свого батька транспортувався на кордон. Як тільки за декілька кілометрів він побачив техніку, то відразу почав діяти. Зібравши всі свої сили, він, наче ретранслятор, своєю надприродною силою зомбував усіх, хто прямував до кордону. Як тільки він відчув владу над ними всіма, то направив їх на Москву і на інші міста, на грабунк олігархів і зажерливих чиновників. Теж саме було у березні, коли окупували Крим. Тайм зробив таку ж саму операцію. Спільним у цих двох подіях Тайм зробив те, що всіх з нашої сторони, хто також був замішаний у майбутній співпраці, зазобнував самим дізнатися. Для того, щоб все це встигнути, він знову проєкціювався на тисячі своїх копій, а правоохоронним органам підказав усі факти. Загалом роботи було непочатий край, але він впорався. Усіх винних, не дивлячись на будь-який статус чи гроші. Усі позитивні зміни, такі як врятування Чорновола, Скрябіна і Ющенка він переніс з останньої своєї реальності в дійсність. Те ж саме стосувалося виборів. Проте у випадку з В'ячеславом Максимовичем зберіг життя Януковичу і "газовій принцесі". Повернувшись в самий початок незалежності, він відмінив прийняття всіх депутатських пільг, всіх державних дач, надвисоких державних зарплат. Країна не позичила жодних зовнішніх коштів. Усе пішло в правильне русло.

Formatted

Кожен працював для країни, а не на для набиття власного гаманця. Українські курорти стали найкращими у світі, Усі стали кришталево совісними, якщо хтось здійснював будь-який злочин, то відразу зізнавався, не важливо чи то хабар, чи просто дрібне хуліганство. Стало модно навчати дітей в українських вишах, а не закордонних. Тайм попрацював на максимум, і це йому додавало сили. Зібравши себе до купи, тобто всі свої проєкції в оригінал, він телепортувався на Говерлу, щоб відновитися знову. Там згадалися йому події з останньої віртуальної реальності і згадалася Міо...

Formatted

Він би зараз віддав би все, щоб її повернути, аж раптом...Бумеранговий потік переніс її до нашого героя. Спочатку він не повірив своїм очам, думав, що це міраж, але коли вона заговорила, він зрозумів, що це вона насправді:

Formatted

- Коханий це ти, справді? - промовила Міо

Formatted

- Так, а як ти тут опинилася? - запитав. Тайм

Formatted

- Пам'ятаєш після однієї з подорожей, коли ми транслявали свою правду, мене схопили, а ти весь налаштований був на передачу сигналу, тому цього не помітив. Коли я зрозуміла, що мене катуватимуть, я веліла всім своїм спогадам та силам телепортуватися в годинник, а звідти телепортувалися до тебе. При цьому за долі секунди, я створила Бумеранговий потік, тобто якщо ти в одній із реальностей все налагодиш, то до мене повернуться спогади і я опинюся біля тебе, - промовила Міо.

Formatted

Після цих слів вони обійнялись і поцілувались.

- Ти молодець. Я знала, що тобі вдасться, але, на жаль, я з тобою не можу подорожувати, - промовила Міо.

- Чому?

- Тому що все має свою ціну, десонанс реальностей. Над цим не власний навіть ти, тому я віддаю свій дар для того, щоб ти здолав всі перешкоди, а сама повернуся у свій час. Між нами залишиться наш телепатичний зв'язок. Ми в будь-який момент зможемо зв'язатися з тобою. А тепер телепортуйся, тільки від тебе залежить доля нашої країни і історична правда, - промовила Міонелла.

- З чого розпочати?

- Період незалежності ти змінив, тепер логічно припустити, що попереду радянський період. Пам'ятай лише одне - різкі, кардинальні зміни заборонені. І головне - не шукай простих шляхів, бо є проста формула: чим простіше рішення, тим важчі наслідки.

Коли наш герой тільки-но хотів транспортуватися, силует дівчини змінився на образ монгольського хана;

- Здравствуй, ты наивно думал, что спецслужба страны с самой большой агентурой не зайдёт к тебе своего человека? Может ты и уничтожил нас в будущем? хотя нет, хочу тебя огорчить это виртуальная реальность была, потому что мы великие и тебе одному никогда нас не одолеть, как бы ты не старался. Наши учёные Аркадий Балалайкин и Просковья Матрешкина, создали величайшее открытие всех времён - деревянную копию тебя, потратили 500 тысяч рублей, ну пока не придумали как его оживить. Мир, дружба, балалайка...

Наче в работа сіли батарейки, ця постать застигла на місці. Тайм, не гаючи часу, вирішив відправлятися в часі.

Роздумів, що робити далі, було декілька, але краще було перечекати в міжчасовому просторі, там було спокійніше. Одна з думок, яка його тривожила: чи існувала Міо насправді. А якби він перейшов на сторону ворога, що б тоді?

Щодо другого запитання варіацій розвитку подій було небагато, бо він був лише один і очевидний. Що краще бути вільним чи собакою на прив'язі? Перший варіант дарує свободу, але щоб здобути все інше, треба працювати. Другий варіант включає в себе все, але навпаки відсутність свободи. Ця філософія чітко виражається в головному протистоянні ХХ століття: лібералів проти комуністів. Продовжуючи роздуми про варіанти розвитку

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Тайм декілька хвилин був у ступорі. Він забув підготуватися, бо він сподівався знайти, хоч якість зачіпки в мозку адвоката, але там було пусто. Узагалі зв'язок між Чукмедом і правом був, наче в глухій місцевості, покриття взагалі ніякого. На допомогу, як не дивно, прийшов гіпнозис, бо Тайм прочитав за декілька секунд, що автор хоче сам себе захищати. Тому в час, який йшов на секунди, Тайм вирішив зробити обмін свідомостями адвоката і автора. Це спрацювало. Але оцінивши, що суд працював на ідеологію того часу, радянську, Тайм створив просто нові реалії. Він змінив адвоката і підсудного місцями. Враховуючи, що Чукмеда толкового нічого не говорив, це було можливим. Використавши при цьому зглажену реальність, коли всі сприйняли, що так і має бути. Тому Чукмеда, а не Стуса посадили за ґрати. Коли це все сталося, стара реальність стерлася і канула в вічність, а наш герой шукав нові місії.

Частина 21

Правильний вектор

Який вектор обрати далі, щоб в результаті отримати правильний результат? Саме ця думка турбувала нашого героя. Не зважаючи на застереження, він вирішив змінити одну глобальну подію. Обравши початок Другої світової війни, перемістившись в 1941 рік, щоб план здійснився і Альтима його спийняла і не стерла, викликавши Тайма на «розбір польотів». Для цього він скопіював себе, щоб все встигнути та спланувати цілком гідний план.

- Що робитимемо, друже? - промовив оригінал.
  - Пропоную навіть 1940-й рік, - промовила копія.
  - Чому так?
  - Тому що тоді приєднали до нашої країни Бессарабію і Північну Буковину.
  - Гарно придумано, але треба мислити глобальніше.
  - Тоді один з нас телепортує всіх комуністів до РССР, а інший створить поле телепортацію німецьких військ, щоб вони через це невидиме поле оминали територію нашої країни.
  - План супер, але давай вудвох зробимо першу частину, а другу я сам, бо мені потрібен цілісний я.
  - Як скажеш, ти ж головний.
- Юбуло всього лише 4 години до нападу німецьких військ, тому максимально швидко потрібно було впоратися. До уваги бралися тільки ті особи, які перебували в партії та військові. Процес тривав надто довго, до деяких військових потрібно було застосовувати соніус, тобто силою думки присипляти. Як тільки перша частина виконалась, Тайм скомпонувався в одне ціле. Перемістившись в Київ, він почав обряд. Зібравши всі думки в одне ціле, він почав утворювати телепортаційне поле, коли залишалися лічені хвилини. Спочатку воно було невелике, а потім розрослося. Коли вже

побачивши, що за ними погоня, здалися. Боячись за тебе, вони зібралися з іншими і утворили коло, ти був в центрі. За допомогою цього спеціального обряду кожен з них віддав тобі свою силу, бо відчували - ти все зміниш. Останнім кроком була телепортація тебе в потрібний час. Це точка відліку, з якої можна все змінити.

- Козацька старшина, та що залишилася після зруйнування Січі, обхитрила ворога; вона ніби піддалась, але в свою чергу створила таємну спільноту «братство непокірних». Саме її учасники багато століть боролися за нашу країну. Це і Шевченко, і Стус, і Грушевський. Кожен патріот був у цій спільноті, вона була оплотом боротьби. Твій батько Олександр теж перебуває в ній. Усі вони шукали цю точку відліку. Після нетривалої 15 річної незалежності, нарешті їм явився знак. Третього можливого президента отруїли, і він помер. Без альтернатив було обрано його опонента, прибічника ворога. У пророцтві, яке переказав одному з старшин єдиний козак характерник, старий дід було сказано так: "захід сонця ...не скоро воно тепер було сходити, а коли і зійде то ненадовго, та буде час і буде місце коли Ямла дарує світові світло якравіше сонця ...з цього моменту все стане на свої місця".

Коли третім президентом став інший, почалися масові сутички і суперечки людей, настали темні часи. Ми знову приєдналися до сусідньої держави. Твій дід боровся в лавах "братства непокірних" теж, де і героїчно загинув, в одному з боїв. Череву Ямлини було твоїм порталом у новий світ, у наш світ. Але вона була ще молода, тому і не пережила пологи. Її мати від такого горя теж померла. Твої батьки насправді проводили досліді з твоєю ДНК. Пам'ятаєш годинник? Це насправді пристрій, який допомагав тобі налаштуватися на твій функціонал. Пам'ятаєш, козаків бачив?

- Так, тут теж якась загадка?

- Ні, тут все просто: проявлення твоїх сил, це в тебе випадково вийшло.

Перше, що допомогло врятувати всіх, - це купол. Це найперше, що змогли створити батьки з допомогою новітніх технологій і твого ДНК.

- Я починаю це все пригадувати.

- Далі більше, третій президент, той, що Янукович, повинен був спростовувати в світі, що він маріонетка, тому він на другий свій термін обіцяв своєїнтеграцію, але обманув, не підписавши потім угоди, як ти знаєш. Потім він утік. З'явився згодом ще один сирій кардинал Торвик Чукмед. Цей взагалі здав відразу всю країну, і коли ти бачив його виступ на площі, то була віртуальна реальність, насправді їх "великий перемозі" 15 років, вони рахують з моменту, коли "їх людина" стала президентом. Covid - 19 дестабілізував все, тому і вашу схованку знайшли. Місцевий житель здав вас за вакцину для одужання, але від вакцини він навпаки помер, отримавши свою відплату. Схопили і тебе, два роки вмикали вони віртуальні реальності. Так додали вони в неї Мю, її батьків і всі брехливі факти, як ти зрозумів. Зокрема ще про трійку МОС, бо ви навпаки дружили. Нормальну тобі "легенду" не спромоглися написати. Усе було для того, щоб спровокувати в тебе прояву сили. Навіть збрехали за діда в 2012-му, бо його вже не було, але фільм йому

Formatted

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted

Formatted: Font: 14 pt

Formatted

Formatted

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted

Formatted

продумуючи план, ненароком зловив себе на думці, що непогано б було стати зараз самим ректором, як раптом сам опинився в його тілі. Раптово прийшло розуміння, що не лише ДНК свого роду для нього прочитана книга, а і всі інші. Але в ту ж секунду зловив себе на думці, що треба діяти. Знайшовши в натовпі очима Корольова, він почав імпровізувати, поки студенти розходилися:

- Сергію Корольов, підійди до мене

- Так, ректоре, Що ви хотіли?

- Я шкодую, що не зміг вам дати знання в авіації, проте я пропонував би вам залишитися і допомогти мені все-таки створити такий профіль.

- Гарна пропозиція. Я згоден. Хоча в Москві й більше перспектив.

- Але тут ми будемо новаторами, я вірю в вас.

- Дякую. Постараюся вас не підвести, ректоре.

У результаті конструкторам вдалось вберегти від НКВД і створити прекрасну базу для спеціалістів в Київському політехнічному інституті.

Далі були репресії. Як з ними впоратися? Треба було по максимуму вберегти цвіт української нації. Але головний акцент наш герой вирішив поки приділити 1932 - 1933 рокам та 1921- 1923 - Голодомору. Для цього треба було думати масштабно. Обшуки у селян проводили ГПУ, міліція, червоноармійці, Гіпнозис - це перше, що спало на думку, але це, як показує практика, не працюватиме на цю категорію. Варіантів було чимало. Але пам'ятавши слова Омеги про баланс, врахував, що краще помруть грабіжники, аніж чесні і працюючі селяни. Для цього він телепортував всю зброю з сусідньої республіки, заводи ж знищив вщент. Розділивши себе на мільйони частинок, він розподілив зброю. Усі частинки були невидимі, так само, як і зброя. Як тільки в селище заходили б люди в красноармійській формі, зброя відразу ж спрацьовувала, або коли комуністи перевдягалися в звичайний одяг і все ж таки вивозили провіант, зброя автоматично використовувалася тільки коли поблизу не було жодного селянина. Проте це призвело до застосування сили державою. Та постійна телепортація зброї у ворога не давала можливості комуністам хоча б на мінімальний успіх.

Успіх був приголомшливий, але для його закріплення Тайм, наче в повісті Миколи Васильовича Гоголя "Вій", де головний герой малював захисне коло, створив захисну лінію на всьому державному кордоні. Ця лінія наче лазер спопеляла всіх, хто направлявся зі зброєю до кордону. Як тільки з 30-тими роками було покінчено, він перемістився в 20-ті, проробивши аналогічну операцію, тим самим зупинивши таке явище як "розстріляне відродження". Проте тут були свої аспекти.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

У 20-ті тільки формувалися радянська влада, тому треба було ліквідувати скучення цих людей. Після будь- яких зборів комуністів залишалося все менше. Тайм для цього теж розділявся, щоб встигнути навкруги. Гіпнозисом мотивував осередки опору до боротьби. Зокрема активно допомагала Холодноярська республіка.

Ще одна глава була закрита. Попереду було ще запекліше протистояння. Варіант був тільки один. Треба було допомогти Директорії Симона Петлюри, так званої "листопадової катастрофи" та "Київської катастрофи". Проблема полягала в тому, що, крім більшовиків, були ще білогвардійці та сили Антанти. При цьому останні дві були заодно і вже весною 1919 почал~~о~~^и свій наступ. Отже, у кінці 1918 року, в зиму 1919 потрібно було прийняти рішучі дії. Ще приблизно в цей період потрібно було відвернути україно- польську війну. Для цього потрібна була консолідація сил. Тому Тайм вирішив всіх зібрати - Петрушевича і Левицького, Нестора Махно, Грушевського, Винниченка і Скоропадського. Коли він їх телепортував в одне місце, то виголосив промову достойну президентської:

- Патріоти, кожного з вас я можу так назвати. Браття, через ваші міжусобиці ворогу вас легше подолати. Можливо, це споконвічна проблема нашого народу- не знаходити спільну мову, але зараз лише від вашої співпраці залежить доля цілої країни. Не потрібно підтримки жодної з держав, ми в силах самостійно все зробити!

Промовляючи ці слова... Тайм навіть гіпнозисом почав впливати на цих видатних діячів і заодно на фізіологічному рівні, щоб їх мозок працював на пошук компромісів, а не розбрат; указав правильний шлях розвитку; уселив подумки їм віру в те, що їм все вдасться і що йому можна вірити, ніби старому знайомому. І це дало свої плоди.

Далі наш герой розподілювався на три частини. Сам залишився в боротьбі зі Сходу з більшовиками, другий - з заходу від поляків, третій - від білогвардійців і Антанти. План дій був уже виробленим: він телепортував провіант і зброю від ворога до своїх. Найпростішим було придушити білогвардійців, бо вони встигли до того, як встигла набратися добровольча армія. Далі здалися поляки, а от з "псевдослов'янами" боротьба не вчухала. Проте, як тільки Тайм встановив захисну лінію, то боротьба зійшла нанівець.

Далі чекала схожа подорож, аналогічна, за двома критеріями.

Перший - це боротьба з більшовиками, а другий - проти білогвардійців.

Уже з кінця липня 1917 більшовики планували захопити Україну, проте коли повстання в Києві не вдалося, то вони 17 грудня оголосили ультиматум

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Центральній Раді. У ньому вони звинувачували їх в дезорганізації фронту, розбросні більшовицьких частин в Україні, не прийнятті радянської влади. Якщо вони б не виконали ці вимоги протягом 48 годин, то вони б вважали б, що ЦР в стані війни з ними.

Представник ЦР Винниченко відхилив ці вимоги. Потім на першому Всеукраїнському з'їзді Рад в Києві більшість делегатів висловили підтримку Центральній Раді, тим самим не виправдали сподівання комуністів. Тому більшовики в меншості покинули Київ і провели альтернативний з'їзд в Харкові, де проголосили встановлення радянської влади в нашій країні і створили відповідні органи влади.

Далі відбулося дежавю. Російська більшовицька влада визнала події в Харкові правомочними і прислала військову допомогу в кількості близько 60 тисяч, тим самим нав'язавши громадянську війну. Отже, треба було вибрати хронологічну точку, з якої можна було все це попередити і змінити на свій лад, по максимуму зменшивши кількість жертв. Найперше і найпростіше було використання недавнього плану. Але це було надто просто, тому Тайм телепортувався в тіло Грушевського, тому що він був головою Центральної Ради. Коли делегати обговорювали ультиматум Раднаркому Центральної Раді і засуджували його, до речі, ініціатором цього заїзду були більшовицькі органи, вирішив виступити наш герой, будучи в тілі голови Центральної ради:

- Шановні делегати! Не у своє виправдання, я хочу донести до вас ці слова. Я не за чутками знаю історію наших відносин з Російською імперією і те, що там при зміні влади щось змінилося, я мало цьому вірю. Ми з вами розпочали боротьбу за свою незалежність, тому тут і сьогодні ми маємо відокремити всіх тих, хто пов'язаний з теперішньою владою в Петрограді. Скажемо ні більшовикам, ми не дозволимо бути більше ні під чийм гнітом, будемо своє.

Як тільки натовп почав гучними оплесками підтримувати сказані слова, комуністи непомітно почали тікати з залу. Проте Тайм перед цим гіпнозисом скерував Скоропадському, щоб той доручив своєму війську затримати більшовиків як можливих учасників заколоту проти влади. Наступного дня Винниченко надіслав Раднарком телеграму: "...ми ваші вимоги не приймасмо ...ваші прибічники арештовані...ми збудемо нову незалежну державу, відокремлену від вашого впливу".

Раднарком, убачаючи в цьому ущільнення прав представництва своїх представників в Центральній Раді, вислав їм телеграму з аналогічним текстом та встановив новий ультиматум про звільнення своїх делегатів, самоуправство з боку Центральної Ради, та давав термін 48 годин і аналогічну умову у разі невиконання умов та також оголошення війни в

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

протинному разі. Тайммен, який контролював всю цю ситуацію, міг би просто повернутися назад в часі, тому він просто телепортував всіх цих делегатів вночі до Петрограда з в'язниці.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

На ранок обом сторонам було незрозуміло нічого. ЦР телеграфувала, що їх представники безслідно зникли, Раднарком мовчав, щоб не виставити себе дурнями, бо за їхньою версією, вони не зрозумілим для них чином опинилися в Петрограді. Та все ж вони не залишили це просто так. Але Тайм вчасно поставив захисну лінію на кордоні і варіант з сепаратисьтськиж-ми республіками, перетнувши з збройними формуваннями, кордон зазнав краху. Також лінія не пропускала вороже налаштованих людей. Щоб ще більше накопстити більшовикам, повернувся на декілька місяців назад до славнозвісного Жовтневого перевороту.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Частина 23

Сенс боротьби

Кожна вдала перемога- це ще один крок до кінцевої мети. Після чергового успіху

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Тайм медитував для пошуку подальшого шляху, і в процесі в його свідість потрапила Альтима:

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Вітаю, ти успішно пройшов ще одне століття. Ми не хотіли пропустити деякі події, але графік хронології немає поки що деформації.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

- Можна питання?

- Випереджаючи його, відповім, що основна причина такого твого руху в часі це невігластво "великих вчених" Балалайкіна і Матрьошкіної. Вони вирішили "усовершенствовать" вкрадений прилад віртуальної реальності. Славнозвісним "методом тика" вони встановили віртуальну реальність на систему Андроїд 2.0 і чисто випадково надали реальності, яку самі ж і недосконало створили якість недосконалості хронології. Це означає, що їх недосконала реальність роз'єднала хронологію реальності. Ось чому ти і йдеш з майбутнього в минуле. Логічніше б було навпаки, але хто знає, яке скривлення графіку може тоді відбутися і як ця "хвиля вплине на майбутнє. Далі ще цікавіше. Пам'ятай - усе у твоїх руках.

Formatted

Медитування допомогло знайти нові цілі. Найпершою думкою був 1876 рік - Емський указ про витіснення української мови з культурної сфери, заборонення публічних виступів і обмеження її лише побутовим вжитком. Проте проаналізувавши наслідки цього указу і те, що українські автори через цю заборону почали видавати свої твори в Галичині, яка була в той час під Австро - Угорською імперією, Тайм вирішив не обирати цю дату, бо завдяки цьому навпаки українофільські сили об'єднувалися.

Formatted

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

Треба було рухатися далі. Пошук привів в 1863 рік. Валуєвський циркуляр, виданий міністром внутрішніх справ Петром Валуєвим про заборону друку українською мовою. Варіантів було небагато, але логічний висновок привів до того, що ця людина явно була в якійсь таємній спілці. Потрібно було просто застати таємне зібрання цієї спілки і знищити їх усіх.

Formatted

Використавши гіпнозис, Тайм дізнався де і коли відбулося зібрання, воно було якраз напередодні підписання циркуляру.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

- Господа, малоросси снова начинают борьбу, это может быть опасно, для существования нашей империи и её целостности. Ув прошлом веке нами было создан максимум для ущемления их прав, но они все равно не сдаются, нужно...

Formatted

Тайм, слухаючи цю брідоту, не захотів чекати і, телепортувавши з архівів цієї спілки всі документи, які свідчили про їхні файльсифікаційні і свідомі зміни в історії, замінував всі виходи лазерною ядерною вибухівкою. Вона мала на меті по максимуму знищити недругів. В основі вибухівки, яку Тайм телепортував з свого часу, лежав принцип точного знешкодження всього в радіусі одного міста, одним точним лазерним променем. Якщо використовуючи інші бомби, залишається хоч щось, то після використання цієї - не залишається абсолютно нічого. Особливістю її є те, що промінь дії лазера можна редагувати від однієї будівлі до цілого материка, а то і світу. Наш герой виставив найменший діапазон дії. Ще одним плюсом було, що вибухівка знищувала все, що знаходиться на поверхні землі, не зачіпаючи

Formatted

при цьому саму поверхню. Справу було зроблено. Але щоб не допустити нових законів, що обмежували б українську мову, Тайм придумав зробити те, що було зроблено в 1905 році. Мова йде про доповідь Імперської Санкт-Петербурзької академії наук урядові, яку вона згодом надіслала про те, що українська мова є самостійною, мовою.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Наш герой переграв ці події, змусивши цю академію наук гіпнозисом вплинути на академію наук оприлюднити цю доповідь на 43 роки раніше. Тільки тепер академію відправила російському імператору.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Далі маховик подій міг розгорнутися дуже несподіваним способом, і був ризик відторгнення Альтимою. Та все ж Тайм спробував. Річ от в чому. Після перемоги Російської імперії над Францією багато офіцерів тогочасної армії побачили, що життя в переможеній країні набагато краще влаштоване. Тому вони - Північне і Південне товариство, так звані "декабристи", затіяли державний переворот. Перша спроба не вдалася, бо раптово помер імператор. Потім Північне товариство без узгодження з Південним

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

вирішило самостійно здійснити переворот, скориставшись прийняттям присяги військ столичного гарнізону новому царю. Повстання придушили завдяки діям артилерії, тобто картечним вогнем з гармат за наказом нового імператора. Не на руку зіграло ще і те, що більшість гарнізону не підтримало повстання.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Тайм вирішив змінити цю сторінку історії. Коли почалося придушення гарматами, Тайм скерував артилерію гіпнозисом на двори поміщиків і палаци державних чинів. Було дуже важко скерувати таким натовпом, але нашому герою все під силу. Плюс він змусив тих, хто вагалися, підтримувати повстання. Його таки підтримали.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Далі щодо Південного товариства. Вони підпорядкували собі аж цілий полк, що звався Чернігівським. Вони пройшлися збройними повстаннями по містах та селах Київщини, а далі на Волинь. До інших військ їм мала перегородити дорогу вірна царська дивізія, проте Тайм, навчений досвідом Петербурга, гіпнозисом переманив їх на бік повстанців. Так був повалений царський режим і встановлено республіку. Як наш герой проаналізував на майбутнє, то це мало лише позитивний характер, а згодом навіть було відвойовано в Австро - Угорщини українські землі.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Втомлений Тайм нарешті знайшов в собі відповідь про сенс боротьби. Він був у тому, щоб встановити справедливість і дати ключовим подіям, змінам на краще право на краще життя.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

~~Телепортувавши цю рідину на тіло Олекси, Тайм спробував її в дії. Коли через декілька годин вбивця Довбуша стріляв у нього, то куля наче від батуту відскочила прямо в убивцю. Справа в тому, що ця речовина має наночастинки, які ведуть себе по-різному. Кулі відскакують, гострі предмети гнуться, тобто в залежності від зброї альфаепсилон змінює структуру. З таким непереможним лідером опришкам стало все під силу. Але була ще одна особливість альфаепсилону, речовина була настільки сильна, що лише після смерті людини, на яку була нанесена, вона втрачала свої властивості. Наостанок Тайм гіпнозисом направив хвилю думок Олекси на те, щоб об'єднатися з гайдамаками. Так і сталося, а потім до них ще приєдналися козаки і країну було визволено від гніту імперії.~~

~~Далі були дві ця сполюка взаємодіє з організмом і сповільнює процес старіння. Телепортувавши цю рідину на тіло Олекси, Тайм спробував її в дії. Коли через декілька годин вбивця Довбуша стріляв у нього, то куля наче від батуту відскочила прямо в убивцю. Справа в тому, що ця речовина має наночастинки, які ведуть себе по-різному. Кулі відскакують, гострі предмети гнуться, тобто в залежності від зброї альфаепсилон змінює структуру. З таким непереможним лідером опришкам стало все під силу. Але була ще одна особливість альфаепсилону, речовина була настільки сильна, що лише після смерті людини, на яку була нанесена, вона втрачала свої властивості. Наостанок Тайм гіпнозисом направив хвилю думок Олекси на те, щоб об'єднатися з гайдамаками. Так і сталося, а потім до них ще приєдналися козаки і країну було визволено від гніту імперії.~~

~~Далі були дві варіації, але Тайм обрав ту, що обмежила б вплив "ката" Петра І. Це був дворцевий переворот, коли саме цей цар потрапив на трон, і саме гетьман йому допоміг. Тож таку нагоду упускати не можна було, лише б направити її в правильне русло.~~

~~Якраз у той момент, коли війська з Мазепою були в столиці, Тайм телепортувався в його тіло:~~

~~- Спасибо тебе, гетьман, вовець не забуду то, что ты для меня сделал, - промовив Петро І.~~

~~Вийшла певна дисгармонізація, тому Мазепа став ніби пам'ятник на декілька хвилин. Причина цьому не поєднання з нашим героєм. Тому Тайм в лічені хвилини завантажив гіпнозисом в мозок хронологію подальших подій, і гетьман зрозумів, що лише зараз усе в його руках і залежить від його вибору.~~

~~- Что с ним?~~

~~- Дивно, але мені прийшла от яка цікава думка. Ти ж оплот зараз всієї влади, всього "самодержавія", от ми тебе зараз твоїм супротивникам і віддамо, бо не буде добра, якщо ми вчинимо по-іншому, - промовив Мазепа.~~

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Так і сталося. Убитий заколотниками царя, так і не відкрив "вікно в Європу", а його царство пало в міжусобну боярську війну. Північна війна допомогла знайти новий протекторат, а саме шведського короля. Конституція Пилипа Орлика стала першою офіційною в світі.

Графік нарешті набув потрібної динаміки і не було дисбалансу.

Запобігання руйни

А щоб було б, якби хтось інших був на місці нашого героя? Напевно, у першу чергу кожен би не зважився змінювати такі важливі історичні події, переживаючи, ніби в його руках кришталь. Наш же герой, хоча й не хотів забігати наперед, та все ж його голову відвідували думки: чи ~~в~~правильні він приймає рішення? Яким стане світ і історія після його змін? А що буде потім, коли він завершить всі місії?

Усе наближалось до фіналу, і тому напруга зростала.

Першою метою було врятувати Тимоша Хмельницького. Тому наш герой відправився у 1653 рік. Там при облозі фортеці Сучава і загинув Тиміш. Усі факти сходились на тому, що в нього поцілили під час гарматного обстрілу. Нестандартне рішення - використати батутний бумеранг, але виготовити його з іншого матеріалу. Коли потрібна хімічна сполука була знайдена для матеріалу, він почав матеріалізувати його. На жаль, такої речі не було, тому Таймові власноруч довелося його створювати. Попередньо зробившись невидимим, наш герой створював щось нове. Це був перший досвід для нього. Він телепортував хімічні сполуки і деталь за деталю створював щось невідоме для себе. Коли справу було завершено, настав ранок. У думках та варіаціях був варіант утворити просто захисне поле навколо фортеці, але настільки б воно було дієвим? Тому наш герой вирішив перестрахуватися та придумав щось оригінальне. Фортецю було врятовано і разом з тим Тиміша. Заодно було раз і назавжди видалено розділ з історії - Руїну.

Далі подальший хід справ виражала безкінечність, яка виражалася з двох слів: можна було б... Перший з сотні тисяч варіантів звучання: можна б було запобігти союзу з Москвою. Цей варіант, звичайно, б був би доленосним, та існувала ще важливіша подія в цьому столітті.

Частина 25

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Heading 1, Right

Formatted: Centered

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Частина 26

Ключова подія

Цією подією була польсько - московська війна 1617 - 1618 року. Однією з значимих подій була облога Москви, яка згодом завершилася перемир'ям і закінченням війни. Успішну кампанію здійснило військо гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного разом з армією Яна Ходкевича та польським військом короля Владислава. Нападникам вдалося увірватися до міста зі сторони Арабатських воріт, проте вони не отримали належної підтримки, і атака зупинилася. Саме ці події треба було довершити. Тайм вирішив не зволікати і швидко перемістився у свідомість Сагайдачного та виголосив промову:

- Браття, чи потрібний нам такий ворог поруч? Чую не добре, чую лихі замисли в головах "московських". Браття, зараз або ніколи дождем майбутнього супустата!

Раптом усе військо хлинуло далі. Тайм телепортував ще військо, щоб максимально завершити справу. Узагалі перший раз за всі перевтілення Тайм відчув, наче це він і є. Причина цьому була, що це було одне з минулих життів нашого героя. Як тільки залишалися декілька останніх бар'єрів, зненацька роздалася пісня "Ой полюшко, полюшко...", і погнали загони червоноармійців з шапками. Почався супротив. Військо 17 століття протистояло війську 20 століття. Красноармійці взяли тактикою, аналогічну тій, що вони використовували в Другій світовій війні, тобто перемога кількістю. За доли секунди він телепортував на себе бронезелет майбутнього Альфаепсилон і силою думки телепортував до найближчих своїх соратників. Потрібно було ліквідувати портал, через який додавалося вороже військо. Тайм наказав своєму війську відступати, коли вони його не чули, телепортував їх подалі. Залишившись сам на сам з ворогами, Тайм зібрав усі свої сили і із його долонь потекла енергія феруальтимум, яка спопеляла, залишавши лише попіл від "красних" загонів. Проте кількість не зменшувалася. Розганяючи свої можливості на максимум, в-унього відкрилося третє око. За допомогою цього третього потоку енергії, силою альфадельта портал було знищено. Також було винищено всіх бояр та вбито царя. Польський король у нагороду за таку значну перемогу дарував суверенітет всьому війську запорозькому та дарував їй йому землі Московії і етнічні українські землі. Тайм задумався: чи не через саме ці події помстилися потім його вороги?

Частина 27

Formatted: Font: Bold, Italic

Formatted: Centered

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Bold, Italic

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Heading 1, Right

Приближення кінця

Чого чекати далі? Що далі обрати? Саме ці думки турбували зараз Тайма. Неочікувана боротьба з красноармійцями трохи підкосила його сили, тому він вирішив відновитися за допомогою медитації. Як тільки він увійшов в стан нірвани, з'явилася Альтима:

- Вітаю, бачу ти знесилений останньою битвою.

- Чому все ж таки потрапили ці війська в той час, що й я був?

- На графіку є точки максимуму, точки, де їхнє майбутнє було на волосині.

Це найголовніша з них, але як ти зрозумів, вони можуть телепортувати зброю лише з того часу, у якому вони були останнього разу.

- Крім того, що натворили Матрьошкіна і Балалайкін, є причина, чому я змінюю всі події?

- Звичайно, це логічно. Якби ти змінив лише одну подію, наприклад, ключову, таку як останню, вони рано чи пізно на своїй паровій машині часу добрали і змінили цю одну подію. А так навіть якщо вони зможуть щось змінити, то кожна твоя зміна події унеможливила б взагалі їх експедиції з майбутнього, що в принципі вже сталося. Це були гарні, а от з поганого ти маєш тепер лише три події, які можна змінити. Не більше і не менше, бо твої сили вже на мінімумі. Використовуй наявні в тобі ресурси з розумом і тоді в тебе все вийде.

Чи спантеличили останні настанови Тайммена? Звичайно, бо серед мільйона варіацій вибрати 3 варіанти, напевно, було важко. Цей вибір здійснити найтяжче за весь час боротьби. Усі варіанти зводилися до того, щоб залишити Київ столицею християнства і перервати багаторічну пропагандистську брехню ворогів.

Найпершою та беззаперечною датою був 1416 рік. Цей рік ознаменував найстрашніше розорення Києва Золотою Ордою. Скористатися методом, який аналогічний попереднім битвам, бракувало б сил, тому Тайм вирішив використати енергетичну пастку. Згадавши, що в нього давній предок литовський воєвода, перемістився одразу в цей час. Як тільки вороже військо підійшло до кордонів, наш герой встановив браму гіпнолітичного бування. Програмою гіпнолітизування було направлення війська назад від кордонів та знищення своїх власних воїнів. Отже, спочатку вони пішли до Московії і там знищили своїх соплеменників, а потім дібралися і до точки, з якої почали похід. Коли з цим було покінчено, наш герой вирішив діяти далі. Перескочивши одне століття, він обрав ще одне розорення Києва, найперше 1240 року. Найголовнішим фактором потрібно враховувати той факт, що багато людей загинуло, тобто якщо їх взаємно замінити втратами Золотої Орди, дисбалансу не буде. Як тільки монголи з'явилися біля Києва, щоб просто запропонувати здатися на милість переможців, Тайм почав діяти. Спочатку він телепортувався в тіло галицького воєводи Дмитра.

Дочекавшись, коли монголи таки запропонували здатися, наш герой зачекав, поки вони відійшли на безпечну відстань. Потім коли вороже військо

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

розбило табір на відпочинок перед боєм, Тайм почав діяти. Охопивши це місце магнітним полем, він спочатку зібрав всі обладунки та зброю, перед цим охопивши межі розташування непрохідними бар'єрами, тим самим загнавши ворогів у пастку. Наступним етапом був крематорій, куди й відправилось усе військо. Він телепортувався з-під землі і був ще однією несподіванкою для татаро-монголів. Як тільки останки воїнів згоріли, Тайм по всьому кордону поставив захист, аналізуючи й крематорій. Як тільки хтось перетинав кордони зі зброєю, з'являвся крематорій і спалював його. Аналогічний захист він встановив на всіх кордонах.

Formatted

Частина 28

Formatted: Heading 1, Right

Фінал

Formatted: Centered

Залишалася остання подія, останній ривок, останній подих. Усі зусилля зводилися до того, щоб максимально точно вибрати одну дату і не помилитися з вибором. Перебирати довелося не одну сотню варіантів, аналізуючи подальші наслідки, проте потрібного пазла ніяк не вдавалося знайти. Тобто знайти таку подію, яка б поставила жирну крапку, ту, яка б логічно завершила б всю боротьбу, стала Еверестом протистояння і довела, що не дарма було докладено скільки надлюдських зусиль. Зненацька Тайму прийшла ідея: раз з розоренням двічі спрацювало, то спрацює і третій раз. Це був початок, перший напад "східного сусіда", старт усього, саме те, з чим і боровся Тайммен, саме те, що прагнув змінити і змінював.

Formatted

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

Отже, 1169 рік князь Андрій Боголюбський зібрав військо, так звану "антикиївську коаліцію" і рушив походом на Київ. Саме тоді східні сусіди вперше показали свої братерські відносини, коли вчинили триденний погром міста, не шкодуючи нічого, спалюючи церкви, монастирі та цілі житлові квартали. Вивезли з Києва не лише приватну власність, але й ікони, ризи та дзвони. Уперше вікову історію було розгромлено, а східні браття вже тоді показали своїми діями справжнє обличчя. Цю подію потрібно було попередити неодмінно. Убивство всього війська, як минулого разу, було б надто легкою мірою кари. Тому наш герой вибрав складний план. Спочатку він створив портал, який увів у нову реальність. У цій реальності був повтор шляху, яким вороже військо йшло до Києва. Цей міраж Тайм створив, щоб затьмарити розум "східних" князів. Коли закінчувалася дорога і вони доходили до фінішу, тобто виднівся Київ, їх знову вертало на початок шляху. Аналогічне повернення на стартову точку, коли вони розбивали табір для перепочинку, а на ранок їх повертало назад. Так тривало декілька днів. Тайммен усе вичікував, коли вони зйдуть з розуму, тому доба перетворилася в місяць.

Formatted

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted

Коли військо перетворилося в звірів, Тайм вирішив діяти далі. Він очікував, поки закінчатся запаси провіанту, згодом прибрав всю рослинність у реальності, а згодом, коли гіпнозизом прочитав думки, що вони задумують скуштувати коней, то і їх прибрав. Останнім етапом у цій "вічній тюрмі" була заміна води на кислоту, цим самим прискорила смерть всіх. Потім він відправив цю реальність в Бермудський трикутник, тобто на кладовище реальностей.

Після цього Тайм почав світитися зсередини, і це світло заповнило весь кордон Русі, насамперед від "східних братів" та інших сусідніх держав. Це був його останній крок, але він здійснився не по його волі. Це піднесення і радість за те, що все вдалося відкрило всі його чакри. Хоча він підсвідомо і хотів цього, проте сили закінчувалися, але захистити кордони було конче потрібно і тому відбувся такий ефект, тобто мінімальний залишок сил спрограмував замознищення, вибравши це, аналізуючи рішення як єдиний варіант для захисту кордонів.

Далі перед нашим героєм з'явилася Альтама:

- Вітаю, ти все успішно закінчив, навіть пожертвував собою. Хочеш передісторію?

- Так.

- Кожен народ має свою велич часу, свої піки максимуму і мінімуму. Київська Русь розвивалася швидко і була передовою державою, проте постійна боротьба за київський трон князів довела її до роздробленості, а як показала твоя остання битва, ще й втрата будь-яких цінностей. Східні князі, щоб здобути такий бажаний престол, згодилися служити дияволу, тільки б стати головнішими і збудувати свою державу правдами і неправдами. Дисбаланс порушився, ми намагалися його врегулювати, проте все було марно. І от коли ми були в безнадії, опустили руки, частинка нашої сили впала на землю. Вона уособилася в козаках характерниках. Графік почав налагоджуватися, проте і тут зло перемогло. Тому ми перенесли тебе в потрібний час, у час, з якого все можна було б докорінно змінити. Щодо подальшої твоєї долі, то ти переродишся в тіло князя Ярослава Мудрого і збережеш велич своєї держави, бо ти будеш перероджуватися знову і знову, щоб берегти все те, що ти здобув, бо ти Тайммен і це твоє покликання.

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

Commented [1]:

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

.

▲

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Font color: Text 1

.

▲

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

.

▲

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

.

▲

Formatted: Font: 14 pt

▲

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt

—

▲

Formatted: Font: Times New Roman, 14 pt, Bold

—

Зміст

Formatted: Font: Bold, Font color: Accent 5

Пролог.....	2
▲ Частина 1	3
▲ Частина 2	4
▲ Частина 3	5
▲ Частина 4	76
▲ Частина 5	9
▲ Частина 6	11
▲ Частина 7	13+2
▲ Частина 8	17
▲ Частина 9	19
▲ Частина 10.....	26+25

Formatted: Centered

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

Field Code Changed

▲ Частина 11	<u>3433</u>	Field Code Changed
▲ Частина 12	<u>3736</u>	Field Code Changed
▲ Частина 13	<u>4341</u>	Field Code Changed
▲ Частина 14	<u>5048</u>	Field Code Changed
▲ Частина 15	<u>5250</u>	Field Code Changed
▲ Частина 16	<u>6259</u>	Field Code Changed
▲ Частина 17	<u>6864</u>	Field Code Changed
▲ Частина 18	<u>7268</u>	Field Code Changed
▲ Частина 19	<u>7672</u>	Field Code Changed
▲ Частина 20	<u>8076</u>	Field Code Changed
▲ Частина 21	<u>8480</u>	Field Code Changed
▲ Частина 22	<u>8783</u>	Field Code Changed
▲ Частина 23	<u>9187</u>	Field Code Changed
▲ Частина 24	<u>9490</u>	Field Code Changed
▲ Частина 25	<u>9692</u>	Field Code Changed
▲ Частина 26	<u>9792</u>	Field Code Changed
▲ Частина 27	<u>9893</u>	Field Code Changed
▲ Частина 28	<u>9995</u>	Field Code Changed